
BUTLLETÍ DE L'ARQUEBISBAT DE BARCELONA

Núm. 150 (2010) X

31 d'octubre

Redacció i administració:

Delegació Diocesana de Mitjans de Comunicació
c/ Bisbe 5, 08002 Barcelona - Tel. 93 270 10 13; Fax 93 270 13 05
A/e: premsa@arqbcn.cat - Web: www.arqbcn.cat

Celebració de la XXV Trobada Internacional de Pregària per la Pau a Barcelona

Missatge del Sant Pare Benet XVI a la Trobada Internacional de Pregària per la Pau

Al Sr. Cardenal Lluís Martínez Sistach
Arquebisbe de Barcelona.
Barcelona.

Amb motiu de la Trobada Internacional de Pregària per la Pau, organitzada per la Comunitat de Sant'Egidio, amb col·laboració amb l'Arquebisbat de Barcelona, el Papa Benet XVI m'ha encarregat de transmetre la seva afectuosa salutació a Vostè i a tots els participants en aquest esdeveniment.

En un temps difícil de crisis i de conflictes, aguditzats pel fenomen cada vegada més estès de la globalització, les religions estan cridades a realitzar la seva especial vocació de servei a la pau i a la convivència. Tots els pobles, per viure com una autèntica comunitat de germans i germanes, tenen necessitat d'inspirar-se i de re-

colzar-se en el comú fonament dels valors espirituals i ètics. Reconeixent en Déu la font de l'existència de cada un dels homes, les religions ajuden tota la societat a promoure la dignitat inviolable de tot ésser humà. «Remuntant-se a aquest suprem principi és com pot ésser copsat el valor incondicional de tot ésser humà, i poden d'aquesta manera ser posats els fonaments per a l'edificació d'una humanitat pacificada» (Benet XVI. Missatge per a la Jornada Mundial de la Pau 2008, n. 6).

De la mateixa manera, el servei desinteressat a la pau exigeix de part de tots els creients el comprimís ineludible i prioritari de la pregària. En efecte, «si la pau és un do de Déu i té en Ell la seva font, ¿on serà possible cercar-la i com podrem construir-la si no és en una relació íntima i profunda amb Ell? (Joan Pau II, Discurs a Assís, 24 de gener de 2001). En la pregària, ens és donada també la possibilitat d'aprendre el llenguatge de la pau i del respecte, enfortint aquella llavor de pau que el mateix Déu ha sembrat en el cor dels homes i que constitueix, per damunt de les diferències de raça, cultura i religió, l'aspiració més profunda de l'ésser humà. Al mateix temps, en la pregària hi podem trobar noves forces espirituals per tal de no deixar-nos vèncer per les dificultats, ni per les insídies del mal i per no perdre la il·lusió en el necessari camí del diàleg, que allunyi definitivament de nosaltres incomprendiments i desconfiances i que ens permeti continuar construir, com a germans i com a membres de la mateixa família humana, el camí de la convivència harmoniosa.

El Sant Pare confia a l'Altíssim tots els participants d'aquesta Trobada Internacional de Pregària per la Pau a fi que aquesta lloable iniciativa assoleixi copiosos fruits i retorni sobre tots unes abundoses benediccions divines.

Unint-me jo mateix a aquests desigs del Sant Pare, aprofito aquesta ocasió per manifestar-li, Senyor Cardenal, els sentiments de la meva consideració i estimació fraternal en Crist.

A la Ciutat del Vaticà, el 28 de setembre de 2010.

† Cardenal Tarcisio Bertone
Secretari d'Estat de Sa Santedat

Homilía del Cardenal de Barcelona, Dr. Lluís Martínez Sistach, en l'Eucaristia de la Trobadà Internacional de Pregària per la Pau. Basílica de Santa Maria del Mar, de Barcelona, 3 d'octubre de 2010

Deseo, ante todo, expresar mi satisfacción por la celebración en nuestra ciudad de Barcelona del vigésimo quinto Encuentro Mundial por la Paz. En torno al altar de esta bellísima basílica, agradezco a la Comunidad de Sant'Egidio y a su fundador, el estimado Dr. Andrea Riccardi, que aceptara la invitación que le formulé de acoger en Barcelona, por segunda vez, este Encuentro que es una parábola del futuro, de un futuro mejor que, con la ayuda de Dios, esperamos para el mundo y para la aportación que las religiones pueden y deben hacer a la causa de la convivencia en la paz, la libertad y la justicia. Todavía está vivo en la memoria de esta ciudad el recuerdo de aquel decimoquinto encuentro de «Hombres y religiones» celebrado en los primeros días de septiembre del año 2001.

Comparto la responsabilidad de estas reflexiones sobre la liturgia de hoy con mi querido hermano, Su Eminencia Filaret, Metropolitano del Patriarcado de Moscú. Mis reflexiones aspiran a ser sólo una ayuda para iluminar nuestro espíritu al disponernos a participar en este nuevo Encuentro interreligioso. A todos nos mueve el llamado *espíritu de Asís*, recordando aquel encuentro convocado por el Papa Juan Pablo II y secundado generosamente por muchos líderes religiosos en octubre de 1986.

Una primera reflexión sobre el texto del profeta Habacuc que hemos escuchado. Se trata de un texto profético del siglo VII antes de Cristo, que comienza con una queja que puede sonar a extraña en nuestro tiempo, pero que es muy actual: el profeta se queja de la pasividad de Dios ante tantas injusticias. Y dice: «¿Por qué me haces ver desgracias, me muestras trabajos, violencias y catástrofes, surgen luchas y se alzan contiendas?»

¿No es ésta, queridos hermanos y hermanas, la visión actual que ofrece todavía nuestro mundo? Nosotros mismos que nos disponemos a trabajar durante estas tres jornadas sobre cómo «convivir en un tiempo de crisis» y sobre una visión del mundo que sea «la familia de Dios y la familia de los pueblos», podemos estar tentados de dejarnos arrastrar por el desaliento. Como diciéndonos: «Nosotros proponemos un ideal, pero la realidad va por otro lado. Nosotros ofrecemos una ilusión y una esperanza, pero lo que se impone es la violencia y el conflicto. Nosotros proponemos la paz, pero lo que domina es el conflicto y el enfrentamiento».

Ante esto, queridos hermanos y hermanas, os invito fraternalmente y me invito a mi mismo a ser hombres y mujeres de fe. Siguiendo la respuesta que escuchó el profeta, no perdamos la esperanza. El Dios de la justicia y de la paz no fallará. Dispon-

gámonos a escuchar con espíritu abierto. Estemos atentos a los mejores mensajes de paz, de convivencia, de fraternidad y de compasión que hallamos en el fondo de todas las grandes tradiciones religiosas.

«El injusto —dice el profeta bíblico— tiene el alma hinchada, pero el justo vivirá por su fe». La fe no es una conquista humana, sino un regalo de la gracia de Cristo que hay que pedir. La historia del auténtico apostolado y de la santidad es una epopeya de «imposibles humanos», llevados a término por el Espíritu de Dios que tiene por instrumentos suyos a los «hombres de fe». Que siempre seamos hombres y mujeres de alma atenta a las causas de los pobres. Que no tengamos un alma hinchada y orgullosa, sino sensible y compasiva. Seamos hombres y mujeres que vivamos gracias a la fe y en coherencia con ella.

Per a una segona reflexió, us demano que em permeteu d'expressar-la en la llengua pròpia de Catalunya, que és la llengua materna de molts i moltes que m'escolten.

Sant Pau, a la segona lectura, ens invita a donar una resposta positiva als dons que cadascú ha rebut de Déu i ens demana que ho fem amb fortalesa espiritual, amb amor i amb un judici recte. És un consell excel·lent per al treball que ens disposem a fer aquests dies a Barcelona. La Trobada «Homes i Religions», coneguda també com a «Pregària per la Pau», ha fet camí en nom de Déu i segons l'esperit d'Assís. Per això podem celebrar els 25 anys d'aquestes trobades.

Hem d'aixecar els nostres cors a Déu donant-li gràcies pels dons amb què ens ha agraciat en aquest quart de segle. Hem fet ja un llarg camí i els fruits que podem veure han estat molts i molt bons. Això ens ha d'animar a continuar en la ruta empresa. El camí que ens queda encara és llarg.

Però si mirem el trajecte que ja hem fet, podem dir que aquest esperit d'Assís ha agermanat milers de persones durant tots aquests anys, i les ha unides amb una sensibilitat comuna que ha ultrapassat tot tipus de fronteres i barreres. Homes i dones de religió, pensadors, polítics, economistes s'han sentit tocats dins del cor per l'esperit d'Assís i s'han fet, dins de les possibilitats de cada persona, servidors humils de la convivència i de la pau en les seves societats i en el món globalitzat i plural d'avui.

Tots aquests homes i dones que han fet possibles les 25 edicions de la Pregària per la Pau són testimonis que aquesta iniciativa es fa gràcies a l'amistat i en un món que cal construir mitjançant l'art de conviure. La Pregària per la Pau es fa en nom de la fe en el Déu de la pau, que vol el bé de tots els seus fills, sobretot els més dèbils, fràgils i sofrents.

La mia terza riflessione la farò in italiano, pensando appunto ai tanti membri di questo paese fratello che ci accompagnano. Il Vangelo di oggi mi pare che ci può aiutare a vivere con intensità spirituale i vari eventi del nostro Incontro. Gesù ci dice che la fede può fare dei miracoli. Lo crediamo sinceramente. La fede può fare il miracolo di convertire il proprio cuore e di cambiare il mondo.

Dobbiamo credere che la fede può fare il miracolo di realizzare il titolo dell'Incontro di Barcellona: «Vivere insieme in un tempo di crisi» e costruire la «famiglia di Dio, famiglia dei popoli». E' questa oggi la nostra sfida davanti alla tentazione di isolarsi, di vivere lo scontro e di voler sopprafare da soli e solo per sé stessi la crisi. Il messaggio dell'Incontro è l'unica alternativa alla guerra, al conflitto e alla diffidenza. L'unica via del nostro mondo plurale e globalizzato è quella di vivere insieme nella fedeltà alla propria identità e ai propri diritti nel rispetto dell'identità e dei diritti altrui.

Come è solito dire in questi incontri di uomini e religioni, la pace è un cantiere aperto a tutti, è una realtà che dobbiamo costruire tra tutti. Solo da questo vissuto e da questo vivere insieme, nutrito dal dialogo e l'incontro generoso con l'altro, potremo trovare un discorso autentico e rassicurante per il presente e per il futuro.

La liturgia di oggi ci chiede di essere uomini e donne di fede e di forza spirituale (prima lettura); chiede ad ognuno di ringraziare Dio e di fare fruttificare i doni ricevuti, di conservare il serbatoio di saggezza nel proprio spirito (seconda lettura); ci chiede, infine, di adoperarci affinché questa fede sia in noi una forza e uno slancio a favore della pace e la convivenza tra i popoli, così che essi possano essere non solo una *famiglia di popoli*, ma anche una *famiglia di Dio*. E quando avremo lavorato per realizzare questi scopi, siamo anche umili per porre tutta la nostra fiducia nell'aiuto de Dio e per dirci l'un l'altro, come ci propone oggi il Vangelo: «siamo dei servi senza alcun merito: non abbiamo fatto altro che il nostro dovere».

† Lluís Martínez Sistach
Cardenal Arquebisbe de Barcelona

Homilia de Sa Eminència Filaret, metropolita ortodoxe, Exarca de Bielorrússia, Patriarcat de Moscou

Fou un fet de significació històrica que, en una celebració eucarística, encara que no va concelebrar, pronunciés l'homilia, juntament amb el nostre Cardenal Arquebisbe, un exponent de l'Església ortodoxa russa. Pronunciada en italià, en donem una versió nostra al català.

En el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant. Amén.

Eminència, respectabilíssim germà en Crist, arquebisbe de Barcelona, Sr. Cardenal Lluís Martínez Sistach. En primer lloc, li dono les gràcies de tot cor per la possibilitat d'estar en aquesta església i de pregar amb vostè i amb els seus fidels. Li agraeixo la seva salutació i la invitació a dirigir-me al Poble de Déu amb les paraules de

la predicació. El meu reconeixement es dirigeix també a la Comunitat de Sant'Egidio i al seu fundador, el professor Andrea Riccardi, pel treball i la fidelitat mostrats en el diàleg entre les Esglésies ortodoxes i l'Església catòlica en esperit de l'amor evangèlic.

Germans i germanes estimats en el Senyor!

Avui la gràcia del Senyor ens ha aplegat tots junts, perquè poguéssim donar gràcies al Creador per la seva gran misericòrdia. L'Església viu de la Litúrgia, que s'està celebrant des de fa dos mil anys, amb la finalitat de confirmar els cors dels creients en Crist.

Tanmateix els nostres temps ens ofereixen nombroses ocasions per preguntar-nos: la nostra pregària té força i té sentit? No és vana la nostra confiança? No ha deixat el Senyor un món que fuig de l'Evangeli d'una manera tan obstinada?

Es tracta d'unes preguntes punyents. Però en la lectura d'avui de l'Antic Testament hem escoltat que uns dubtes semblants inquietaven ja en la més remota antigor: «Fins quan, Senyor, demanaré auxili i no m'escoltaràs, clamaré contra el violent i no em salvaràs?», exclama el sant profeta Habacuc. «Per què em fas veure tanta injustícia? Per què et mires de lluny l'opressió, mentre jo he de presenciar destruccions i violències? Pertot esclaten processos i baralles.» (*Ha* 1,2-3).

La litúrgia d'avui precedeix la trobada que està dedicada a un tema molt important: «Família de Déu, família dels homes». Estem cridats a reflexionar i a donar testimoni sobre la família, que segons la paraula de l'apòstol Pau, és una petita església. Però tenim forces suficients per donar testimoni de l'Església enmig de les «baralles i les discòrdies»?

Per tot arreu veiem la ruïna de la família tradicional, en el lloc de la qual neixen formes de convivència que l'Escriptura defineix clarament com a pecat. I la major amargor es troba en el fet que, per tal de justificar el pecat, les persones recorren a uns coneixements que es presenten com a científics i a vegades també recorren a la mateixa Sagrada Escriptura. I nosaltres, novament, direm amb el profeta: «Tinc davant dels ulls devastacions i violències».

Què hem de fer? I on trobar la intel·ligència i la força per donar un testimoni cristià de la veritat? El Senyor mateix respon a les nostres preguntes:

«El just viurà per la seva fidelitat» (*Ha* 2,4), diu Ell al profeta.

Per tant, la fe! Heus aquí la font de la nostra força; heus aquí la llum que dissipa les tenebres. Però com copsar-la? Com hem d'usar aquesta arma que Sant Pau compara a un escut capaç de parar les fletxes del mal? (*Ef* 6,16).

En un dels seus ensenyaments, Màxim el Confessor escriu que la fe no és simplement una capacitat humana. La fe es un do de Déu. I per això la fe, si roman en nos-

altres, és una força que transcendeix les nostres limitacions i la nostra petitesa. La fe, diem nosaltres, és un misteri, és una gràcia de l'Esperit Sant, aquell que clama des del nostre esperit. «Abbà, Pare!» (*Gal* 4,6). La fe és un escut, perquè el Senyor mateix combat per nosaltres.

Nosaltres, com hem escoltat en la carta a Timoteu, hem de revifar aquest do i no avergonyir-nos de donar testimoni de Crist, perquè «l'Esperit que Déu ens ha donat no és de covardia, sinó de fermesa, d'amor i de seny» (*2Tm* 1,7).

El segle present viu una saturació d'informacions. Sobre qualsevol qüestió es pot escoltar un gran nombre de teories. Per això mateix, resulta més indispensable, en aquests temps, l'esperit de fermesa, de caritat i de seny. Per a aquells que cerquen les disputes, aquest esperit els pot semblar una bogeria. Però això ho hem de témer, perquè el nostre testimoni, per gràcia de Déu, pot esdevenir aquella dèbil llavor que portarà fruits fins i tot en el cor del qui té poca fe. Encara que el món actual ens sembli una penya inamovible, una muntanya impenetrable de passions, nosaltres no hem de deixar-nos portar per l'abatiment. De fet, hem escoltat allò que el Senyor ens ha dit: «Només que tinguéssiu una fe menuda com un gra de mostassa, si dèieu a aquesta morera: "Arrenca't de soca-rel i planta't al mar", us obeiria». (*Lc* 17,6).

Aquesta és la promesa del Senyor: «Tot és possible per a aquell qui té fe» (*Mc* 9,23). I nosaltres recordem que la nostra bona notícia no és d'aquest món.

El testimoni dels cristians manifesta una nova profunditat per a l'existència terrenal. I la bellesa d'aquesta revelació es dirigeix a la llibertat de l'home, que mai no ha de ser suprimida. La fe dels cristians manifesta el Déu de l'amor. I si la caritat «uneix de manera perfecta» (*Col* 3,14), aquesta és capaç de conduir a la perfecció els homes sobre els quals s'ha infós.

Germans i germanes, portem a la vida pràctica els manaments de Crist. Aleshores, en els més diversos indrets del planeta, serem reconeguts com a deixebles de Crist per la manera com ens estimarem els uns als altres (*Jo* 13,35).

Que el Senyor, us guardi a vosaltres, a les vostres famílies i a tots els habitants d'aquesta ciutat per molts i feliços anys. Amén!

Metropolita Filaret
Exarca de Bielorússia

Paraules del Sr. Cardenal de Barcelona, Dr. Lluís Martínez Sistach, en la inauguració del XXV Encontre Internacional per la Pau. Palau de la Música Catalana. Barcelona, 3 d'octubre de 2010

Em plau moltíssim saludar cordialment els cardenals, arquebisbes, bisbes i líders de les grans religions mundials, els caps d'Estat i les primeres autoritats de diferents països, les persones del món de la cultura i de la política, el fundador, el president i els membres de la Comunitat de Sant Egidí i tots els assistents que participen en aquest XXV Encontre Internacional d'oració per la Pau que se celebra a la ciutat i a la seu de l'Església de Barcelona, convocat per la Comunitat de Sant Egidí i l'Arquebisbat de Barcelona. Pau i bé a tots. Els ciutadans i els diocesans d'aquesta Església barcelonina hem obert els nostres cors i els nostres braços per oferir una agradable hospitalitat a tots els participants a l'Encontre, d'acord amb la nostra tradició de ser «arxiu de la cortesia» com afirmava, de Barcelona, Miguel de Cervantes, autor d'El Quixot. A l'inici de les meves paraules desitjo expressar el meu agraïment a la Comunitat de Sant Egidí pel bon servei que realitza en la nostra arxidiòcesi i en molts països del món, seguint el carisma que rebé el nostre amic Andrea Riccardi.

El XXV Encontre Internacional d'oració per la Pau que avui inaugurem és un autèntic do de Déu. Déu creador de l'univers i de l'home i de la dona, té un pla de fraternitat i de pau per a tota la història de la humanitat. Les religions volen ser fidels a aquesta orientació que Déu ha donat a la seva obra de la creació. Ho va creure vivament el Papa Joan Pau II i ho van creure també tots els representants de les grans religions quan es van reunir a Assís l'any 1986 per demanar el do preuat de la pau que dissortadament encara no està present en tots els indrets del món.

La presència de tots nosaltres a Barcelona, congregats per la Comunitat de Sant Egidí i acollits per aquesta Església arxidiocesana i metropolitana, vol ser un clam a tot el món per fer-se ressò del mateix missatge final d'aquell encontre celebrat en aquesta ciutat l'any 2001: «El diàleg no ha acabat i és l'únic camí viable i seriós per al futur de la humanitat». Després d'aquell 11 de setembre de 2001, quan van caure les torres bessones, aquest missatge és actual i molt necessari, perquè no falten veus que proclamen que el diàleg és absolutament inútil, fins al punt de ser contraproductiu i signe de feblesa. El diàleg, el perdó i la compassió no són mai signes de feblesa, ja que Déu mai no manifesta tant la seva omnipotència com quan perdona i es compaïeix.

La pau avui té també el nom de justícia. Aquests dies dialogarem sobre expressions de la justícia en moltes situacions de la realitat religiosa, social, cultura, política i econòmica del món. Tenim molt present els conflictes existents en el món i els processos de pau, com el que està en curs entre palestins i jueus. Urgeix un treball de totes les religions, de la comunitat internacional i de tots els homes i de totes les dones

per al desenvolupament dels pobles, l'eradicació de l'epidèmia de la fam, de la sida i de la malària, el respecte al dret de la llibertat religiosa i la superació actual de la crisi econòmica mundial

Tanmateix, amb el Sant Pare Benet XVI, hem de dir que «la religió cristiana i les altres religions poden contribuir al desenvolupament *només si Déu té un lloc en l'esfera pública...* L'exclusió de la religió de l'àmbit públic té conseqüències negatives sobre el veritable desenvolupament, impedeixen la trobada entre les persones i la seva col·laboració per al progrés de la humanitat»¹. Les religions fonamenten i alimenten l'esperança i avui, penso especialment en Europa, estem vivint una gran crisi d'esperança que sofreixen especialment les generacions joves. La celebració d'aquestes Trobades anuals posa en relleu el que les religions ofereixen a les persones i a la societat per assolir un desenvolupament integral i perquè es vagi construint una globalització en la solidaritat.

L'Esperit d'Assís que es manté viu amb aquestes trobades pretén fer realitat el lema que ens aplega: «Conviure en un temps de crisi. Família de Déu, família dels pobles». L'Esperit d'Assís ens recorda la relació entre Déu i la humanitat per tal que la humanitat esdevingui una autèntica família de tots els pobles del món. Això no és una utopia, encara que no sigui fàcil d'assolir. Això no és una utopia perquè som conscients de la força de la nostra igualtat i dignitat de persona humana. El conjunt de Taules Rodones, el diàleg entre tots i la pregària de cada grup religiós contribuiran a fer més realitat la nostra fraternitat i la nostra solidaritat, especialment envers els pobres i necessitats que, dissortadament, són molts en el món.

Desitjo a tots els qui participen en aquest XXV Encontre Internacional una estada molt agradable en aquesta Església i ciutat de Barcelona i un treball molt fecund perquè es faci més realitat la «família de Déu i la família dels pobles». Moltes gràcies.

Paraules del Cardenal Arquebisbe de Barcelona, Dr. Lluís Martínez Sistach, en la cerimònia final. Barcelona, 5 d'octubre de 2010

La nostra XXV Trobada Internacional de Pregària per la Pau arriba al seu final. Han estat tres dies ben intensos per a la ciutat i per a les religions presents en la nostra ciutat i a altres ciutats de Catalunya. Aquests dies hem reflexionat, hem conviscut, hem dialogat i hem pregat. Ara ha arribat el moment del comiat, que és també el moment del comprimís de tots i de cadascú de nosaltres per portar a la nostra vida quotidiana l'esperit d'Assís, que és l'esperit de la nostra Trobada.

¹ *Caritas in veritate*, 56.

Com a pastor d'aquesta ciutat i diòcesi de Barcelona dono gràcies a Déu i a tots vostès, amics i amigues que heu vingut a la nostra ciutat. Dono gràcies als representants de tantes religions, nacions i cultures que heu donat vida, continguts per a la reflexió i estímuls per a la pregària en aquesta vint-i-cinquena Trobada de Barcelona. Gràcies per haver celebrat amb nosaltres les bodes de plata d'aquesta iniciativa, que el Sant Pare Benet XVI, en el missatge que ens ha enviat, qualifica com una «lodevole iniciativa». Tots elevem pregàries aquesta tarda, a fi que —com diu també l'estimat Benet XVI— «assoleixi fruits abundosos i vessi sobre de tots abundoses benediccions divines».

Gracias a la Comunidad de Sant'Egidio y a su fundador, el Dr. Andrea Riccardi, que una vez más nos ha manifestado su estima y su comprensión de la realidad de nuestra tierra, y así nos ha animado a ser fieles a lo mejor de nuestra tradición espiritual. Gracias también su presidente y a todos sus colaboradores de Roma y de muchos países del mundo y especialmente a los miembros de la Comunidad de San Egidio de Barcelona, de Cataluña y del resto de España, que han trabajado intensamente desde hace meses para el buen desarrollo de este Encuentro que ahora llega a su término.

Ahora todos nosotros salimos de estos tres días en los que hemos dialogado en un clima de respeto mutuo y de amistad sincera con un claro compromiso. Es el de hacernos artífices, día tras día, del llamado «espíritu de Asís». Hemos de continuar la peregrinación de paz y de reconciliación que inició, creo que con una inspiración profética, Juan Pablo II en Asís en el año 1986.

Los 25 Encuentros celebrados bajo los auspicios de la Comunidad de San Egidio, con la colaboración de tantos y tantos exponentes del mundo religioso y del mundo de la cultura laica, demuestran que la antorcha encendida en Asís no se apaga, sino que pasa de mano en mano y tiene la vocación de extenderse más y más por todos los caminos, todas las religiones y todas las naciones del mundo.

Ricordiamo tutti, come un impegno preso, il motto di questo incontro, «Vivere insieme in un momento di crisi. Famiglia dei popoli, famiglia di Dio».

E ricordiamo questa massima del Papa nel messaggio che ci ha inviato : «In un tempo difficile di crisi e di conflitti, acuitizzati dal fenomeno sempre più esteso della globalizzazione, le Religioni sono chiamate a realizzare la loro speciale vocazione di servizio alla pace e alla convivenza».

Dobbiamo avere fede in questo cammino. Non dobbiamo scoraggiarci se non riusciamo a raggiungere tutti gli obiettivi che ci siamo proposti. La cosa importante è che il percorso scelto sia buono e che ci conduca a fare un mondo più pacifico, vale a dire, più umano e più giusto.

Pochi giorni dopo il precedente incontro, tenutosi a Barcellona nel settembre 2001, ebbero luogo i ben noti eventi drammatici. Il primo decennio del secolo XXI, come ci hanno ricordato in questi giorni, è stato un decennio di tensioni e di timori. Noi, in

questo momento culminante del nostro incontro di Barcellona, preghiamo che il secondo decennio del nuovo secolo sia un decennio di recupero degli ideali di coesistenza e di dialogo come modo ragionevole per risolvere i conflitti. Il dilemma del nostro mondo è chiaro ed è stato anche espresso chiaramente in questi giorni. O si coesiste o si fa la guerra. Abbiamo optato per la coesistenza. Questo è il messaggio del nostro incontro.

Dobbiamo imparare le lezioni dello scorso decennio. Durante il quale, —come ha detto il Dott. Andrea Riccardi nel suo discorso inaugurale— «è crollato il mito che il mercato globale avrebbe portato provvidenzialmente la pace e l'unità del mondo. È crollato anche il mito che la guerra possa portare la pace. Purtroppo, molti ancora usano la violenza e il terrorismo». «Ma ciò che più mi preoccupa», aggiungeva il professor Riccardi, è che si è deteriorata la speranza di costruire un mondo più umano. La speranza è il motore del progresso del genere umano per ogni generazione. Genera la pazienza che è necessaria per raggiungere un mondo diverso. E diverso significa soprattutto un mondo in pace. Perché la guerra è l'aspetto più disumano della storia dei popoli».

Cercare la pace, promuovere il dialogo e il rispetto per la diversità non è un'ingenuità come potrebbe sembrare. Si tratta di una profonda saggezza che si trova negli strati più profondi ed autentici delle tradizioni religiose. Le religioni, come è stato detto in questi giorni a Barcellona, possono e devono offrire preziosi cammini per costruire un'umanità pacifica, perché mettono la loro fiducia nel Dio della pace e parlano al cuore dell'uomo.

Care amiche e amici venuti a Barcellona in questi giorni, permettetemi di distogliere un momento la vostra attenzione per lasciarvi un ricordo spirituale della nostra tradizione e un segno nella nostra città dello «spirito di Assisi».

Si tratta di qualcosa che oserei qualificare come «una piccola perla della nostra storia», un'istituzione che credo che si possa iscrivere nel più autentico «spirito di Assisi».

Nella nostra storia religiosa della Catalogna ha un posto importante il chiamato Abate Oliba, benedettino vissuto negli ultimi decenni del secolo IX e agli inizi del X secolo. Niente di meno che un millennio ci separa da lui. Ma l'Abate Oliba, considerato il fondatore del famoso monastero di Montserrat, eccelse specialmente come un grande pacificatore nelle lotte, così frequenti nel suo tempo tra i nobili e i cavalieri del paese. Tale azione pacificatrice si concretizzò nella chiamata «Tregua di Dio» e anche «Pace e tregua». Questa istituzione ispirata dall'abate e vescovo Oliba nel 1022, proclamata da lui a Toluges nel 1027, si espanse in sinodi successivi della nostra terra nel corso degli anni 1030 e 1033, passò le frontiere e venne assunta da diversi paesi europei, ancora in vita di colui che l'aveva ispirato.

Come dice uno dei nostri storici, «le disposizioni dell'abate benedettino Oliba furono seguite e copiate altrove e divennero comuni alla maggior parte della cristianità a partire dagli anni 1041 e 1054.

Cos' era in sostanza la «Pace e tregua? Era una pratica pacificatrice: durante i periodi forti dell'anno cristiano —in particolare la Quaresima e la Pasqua,— era vietato sotto pena di scomunica ai nobili e ai cavalieri di fare la guerra, per evitare morti e disastri di ogni genere come il fatto che venissero bruciati o danneggiati i raccolti, condannando la popolazione e soprattutto la gente piú povera, alla fame e alla situazione d'indigenza.

In nome di Dio, questo nostro antenato divenne un costruttore di pace «defensor civitatis», un difensore della città, un difensore dei deboli e dei poveri. Questo è anche oggi il nostro cammino, amici e amiche del XXV Incontro di Preghiera per la Pace. L'impegno pacificatore del vescovo e abate Oliba aveva una base spirituale. La pace è il nome di Dio, che è un «Dio di pace».

Oggi eleviamo la nostra preghiera per la pace di tutto il mondo e lo sradicamento del terrorismo nel nostro paese e in tutti i Paesi del mondo.

Ed ora voglio fare riferimento a un monumento che è un segno molto amato nella nostra città e sempre di piú in tutto il mondo, e che oso iscrivere anche, —spero che con il consenso di tutti,— nello «spirito di Assisi». Mi riferisco al tempio della Sagrada Familia, l'opera di un architetto geniale e di un autentico e sincero credente, Antoni Gaudí.

La Sagrada Familia, desideriamo che sia sempre di piú un segno di pace, un segno di qualcosa che ci ha occupato in questi giorni: fare dell'umanità intera qualcosa di simile a ciò che è la famiglia nella vita di tutti i popoli. Pertanto, da Barcellona, vogliamo offrire a tutti questo bel monumento, come espressione del motto che ha ispirato il nostro incontro: «Famiglia del popolo, famiglia di Dio» Nel piano di Dio siamo chiamati a vivere con spirito di famiglia, perché la famiglia di Dio è tutta l'umanità, perché vi è un fatto innegabile: siamo tutti membri di un'unica famiglia umana.

Questo significato del nostro grande monumento religioso non è da parte mia un atteggiamento opportunistico. Gli studiosi ci dicono che lo spirito che ispirava e muoveva il talento creativo di Gaudí era lo spirito francescano, sempre profondamente radicato nella terra catalana. Precisamente, permettetemi di dirlo, il tempio, —presto basilica— della Sagrada Familia, è anche espressione dello «spirito di Assisi».

Il nostro paese si prepara a ricevere il Papa Benedetto XVI nel suo pellegrinaggio a Santiago de Compostela e a Barcellona, per dedicare al Dio unico, il tempio della Sagrada Familia. Benedetto XVI, come tutti i papi della nostra memoria, si convertirà di nuovo tra di noi in un pellegrino della pace e della fratellanza tra tutti i popoli.

Grazie per questo incontro di Barcellona che per noi è anche un aiuto per la visita del Papa, che attendiamo con molta emozione e con la speranza che rivitalizzi la nostra vita spirituale e ci aiuti ad essere costruttori di coesistenza e di pace nella nostra società, sempre piú pluralista e piú espressiva della globalizzazione del mondo.

† Lluís Martínez Sistach
Cardenal Arquebisbe de Barcelona

Crònica i alguns textos de la celebració a Barcelona de la XXV Trobada Internacional de Pregària per a la Pau

Organitzada per la Comunitat de Sant Egidí i per l'Arquebisbat de Barcelona, tingué lloc del 3 al 5 d'octubre de 2010 a Barcelona i altres ciutats de Catalunya

Els dies 3, 4 i 5 d'octubre de 2010 va celebrar-se a Barcelona i a altres ciutats i localitats de Catalunya la XXV Trobada Internacional de Pregària per la Pau, organitzada conjuntament per la Comunitat de Sant' Egidio (CSE) i per l'Arquebisbat de Barcelona. Va tenir com a lema: «Conviure en temps de crisi. Família de Déu, família dels pobles». Era la segona vegada que aquesta trobada se celebrava a Barcelona (la primera fou el setembre de l'any 2001), circumstància que només es dona, fins ara, en ciutats com Assís, Roma i Milà.

La CSE és una Associació Internacional Pública de Laics reconeguda per la Santa Seu i una organització internacional sense ànim de lucre reconeguda per l'ONU, en l'àmbit del ECOSOC. Està present, com a comunitat eclesial i amb finalitats socials, educatives i de foment de la pau en més de 70 països del món i compta amb més de 60.000 membres.

Roda de premsa prèvia

Prèviament, el divendres dia 1 d'octubre, al saló d'actes del Foment del Treball (Via Laietana, 32), va celebrar-se una roda de premsa de presentació de la Trobada. Hi participaren el cardenal arquebisbe de Barcelona, Dr. Lluís Martínez Sistach; el president de la Comunitat de la CSE, Sr. Marco Implagliazzo; el portantveu de la CSE, Sr. Mario Marazziti, i el Sr. Jaume Castro, responsable de la CSE de Catalunya.

El cardenal Martínez Sistach va recordar els orígens de l'anomenat «esperit d'Assís» i es mostrà agraït a tots els qui havien fet possible aquesta segona trobada a Barcelona. Indicà aquests quatre objectius: agrair el treball que la CSE ha fet aquí; agrair el treball que fa a l'Àfrica, sobretot per al tractament de malalties com la malària i la sida; l'atenció als immigrants —un dels objectius del Pla Pastoral Diocesà—, que així poden veure els seus líders religiosos aquí a Catalunya; i mostrar que les religions no són motiu de guerres i de conflictes, sinó que són un estímul per a la convivència i la pau.

El Sr. Marco Implagliazzo anuncià que a la tarda d'aquell mateix dia arribaria al port de Barcelona «El Vaixell de la pau», que venia de Roma amb 2.000 persones que acudien a Barcelona per participar a la trobada. Va dir que la trobada es feia amb molta austeritat, cosa important, sobretot en temps de crisi, gràcies principalment a l'aportació de molts voluntaris de tot Europa. Recordà les circumstàncies de la troba-

da de l'any 2001, amb l'atemptat a les Torres Bessones, i referint-se a la trobada del 2010, va dir que aquestes trobades han de servir per ensenyar-nos una cultura de la trobada i del viure junts, perquè «en el món globalitzat, o es conviu o es fa la guerra». Referint-se a la integració de les persones d'ètnia gitana —que són 9 milions a Europa— va dir que Barcelona, encara que sigui amb una fórmula que no es perfecta, és un model d'integració d'aquesta població. Va dir, també, que un dels objectius de la trobada era el foment de la pau entre israelians i palestins.

Referint-se al continent africà, va parlar de la col·laboració de la CSE en la construcció de la pau en països com Moçambic, Guinea Conakry i Costa d'Ivori, i de les campanyes de la CSE per a la prevenció i guariment de malalties, com la sida i la malària i de la campanya per a la inscripció dels infants recent nascuts en el registre civil. Va cloure el seu parlament dient que Europa ha de redescobrir les seves arrels cristianes i va posar la reunificació d'Alemanya com un exemple digne d'atenció, ja que la trobada de Barcelona coincideix amb el vintè aniversari de la reunificació d'Alemanya. Parlant de Catalunya, va dir que aquestes arrels cristianes són molt visibles i que el temple de la Sagrada Família és «un símbol de com la fe es pot convertir en creativitat. Benet XVI parla sovint de les minories creatives; a Barcelona, podem veure que Gaudí fou un exemple de minoria creativa des de la fe».

Finalment, parlà Mario Marazziti, portantveu de la CSE. Va dir que «Barcelona és una cruïlla en el món d'avui en la construcció de l'art de conviure». Va indicar també que «la propera dècada no pot no ser la dècada del diàleg i de la convivència» i que davant el gran problema de l'ètica de la globalització ens hem de preguntar «si podem restituir una ànima al mercat». També va parlar de la Trobada com un espai de diàleg entre creients i homes i dones de cultura laica, com una trobada de diverses religions i cultures i com un espai ecumènic. Explicà també que, a l'eucaristia del diumenge a Santa Maria del Mar, l'homilia seria pronunciada pel cardenal Martínez Sistach i pel metropolita Filaret, del Patriarcat de Moscou, fet que va dir que tenia una significació històrica. Va dir que es podia trobar més informació al web: www.santegidio.com.

Missa a la basílica de Santa Maria del Mar

El diumenge 3 d'octubre, a les 10.30 h, va celebrar-se l'eucaristia d'aquell diumenge, el 27 del temps ordinari, presidida pel cardenal arquebisbe i concelebrada per sis cardenals, 20 arquebisbes i bisbes i 30 preveres.

El cardenals concelebrants foren aquests, a més del cardenal Martínez Sistach, que presidí la missa concelebrada: Roger Etchegaray, vicedegà del Col·legi de Cardenals; Paul Poupard, president emèrit del Pontifici Consell per a la Cultura; Geraldo Majella Agnelo, arquebisbe de Sant Salvador de Bahia (Brasil); Theodore Edgar McCarrick, arquebisbe emèrit de Washington; Gregorios III Laham, patriarca d'Antioquia dels Greco-Melquites. Els cardenals Peter Kodwo Appiah Turkson, africà i president del Pontifici Consell de Justícia i Pau, i Crescenzo Sepe, arquebisbe de Nàpols no van estar presents a la concelebració, però varen participar a la Trobada.

Els arquebisbes i bisbes concelebrants eren: Chaleb Moussa Abadía Bader, arquebisbe d'Argel (Argèlia); Philippe Ouédraogo, arquebisbe de Uagadugui (Burkina Faso); Jean Benjamín Sleiman, arquebisbe de Bagdad (Iraq); Laurent Ulrich, arquebisbe de Lille, vice-president de la C.E. Francesa.

Els bisbes presents eren: Mansuelo Bianchi, bisbe de Pistoia (Italia); Wolfgang Bischof, bisbe auxiliar de Munic (Alemanya); Heinrich Mussinghoff, bisbe de Aachen, vicepresident de la C.E. d'Alemanya; Vincenzo pagliaq, bisbe de Terni-Narni-Amelia (Italia); Paul Pei Junnim, bisbe de Shenyang, Liaoning (Xina); Michel Santier, bisbe de Créteil (França); MARC Stengter, bisbe de Troyes (França); Ambrogio Spreafico, bisbe de Frosinone-Veroli-Ferentino (Itàlia); Joan-Enric Vives Sicília, arquebisbe-bisbe d'Urgell i copríncep d'Andorra, i Shlemon Warduni, bisbe auxiliar de Babilònia dels Caldeus (Iraq).

Assistiren a la missa, a l'esquerra del presbiteri, els representants d'onze Esglésies ortodoxes, entre els quals ocupava un lloc destacat el metropolita Filaret de Minsk i Slutsk i exarca de Bielorússia, del Patriarcat de Moscou, que pronuncià l'homilia amb el cardenal Lluís Martínez Sistach. Acabada l'homilia, dels dos prelats, aquests, trencant el protocol, es varen donar una abraçada de pau, gest que va suscitar els aplaudiments de tothom. A la dreta del presbiteri s'hi varen col·locar més de 20 representants del Consell Ecumènic de les Esglésies, de la Federació Luterana Mundial, del Consell Metodista Mundial i d'altres confessions protestants.

També hi havia assistents jueus, musulmans, sintoistes i budistes i membres d'altres religions de 16 països. Entre les personalitats laiques cal fer esment de la Gran Duquesa de Luxemburg, Maria Teresa i del vicesecretari del Pontifici Consell per als Laics, Dr. Guzman Carrquiry, entre altres. També hi havia 500 personalitats del món de la cultura i de la política. En total, unes 3.000 persones varen participar a la celebració, entre les quals hi havia molts italians, ja que 2.000 persones d'aquest país havien arribat la vigília al port de Barcelona en l'anomenat «Vaixell de la Pau».

Entre les autoritats civils de Catalunya hi havia Montserrat Coll, directora general d'Afers Religiosos de la Generalitat.

Paraules del Sr. Jaume Castro

Abans de començar la missa, el Sr. Jaume Castro, president de la CSE a Barcelona, pronuncià aquestes paraules:

«Estimats senyors cardenals, arquebisbe i bisbes, estimats amics: Constitueix una gran alegria dirigir una cordial salutació a aquesta assemblea que en aquesta preciosa basílica de Santa Maria del Mar acull cristians de diferents Esglésies i de les diverses comunitats eclesials. És la salutació i l'agraïment de la CSE que està present en més de 70 països del món i també en aquesta ciutat. Cada un dels membres de la CSE viu l'amistat amb els pobres i participa a la pregària comuna diària. D'aquesta manera, comunica l'Evangeli de l'amistat, vivint l'esperit de la trobada amb tots. Des

de fa molt de temps, cultivem el somni de la unitat dels cristians. Per a nosaltres, és una visió fonamentada en l'amor i en la pregària que, segons la nostra manera de veure-ho, representa un camí ineludible per a la unitat i la pau entre els pobles.

»Donem especialment la benvinguda a tots aquells que han vingut a Barcelona des d'Itàlia —molts d'ells amb el “Vaixell de la pau”— i de molts altres països d'Europa, Àfrica, Amèrica i Àsia, en aquest pelegrinatge de pau en l'esperit d'Assís.

I en donar a tots la benvinguda, donem gràcies al Senyor per aquesta bonica i significativa celebració, en què estem acompanyats de milers de germans i germanes, amb els quals somniem un futur de pau».

Al final de la celebració eucarística, abans de la benedicció, el Cardenal Martínez Sistach llegí el missatge del Sant Pare, firmat pel Cardenal Secretari d'Estat, que hem publicat a l'inici d'aquestes informacions. Els cants de la missa foren interpretats pel Cor Francesc Valls, de Barcelona, pel Cor de la CSE i per uns cors vinguts des de Moçambic, amb els seus ritmes i instruments africans. En acabar la celebració, en què es va utilitzar el llatí, el català, el castellà i altres idiomes, els prelats varen alliberar uns coloms davant la façana de la basílica com a signe de la pau que la Trobada de la CSE vol promoure en tot el món.

Acte d'inauguració de la Trobada

El mateix diumenge dia 3, a les 17 h, tingué lloc l'acte oficial d'inauguració de la trobada, celebrat al Palau de la Música Catalana, sota la presidència de Sa Altesa Reial Maria Teresa, Gran Duquesa de Luxemburg, que va fer el parlament inicial, i al qual varen seguir les salutacions del Dr. Lluís Martínez Sistach, cardenal arquebisbe de Barcelona; de Jordi Hereu, alcalde de Barcelona; del nunci del Papa a Espanya i a Andorra, Renzo Fratini; i de José Montilla, president de la Generalitat de Catalunya. A causa d'un lleugera indisposició, no va poder pronunciar el discurs d'introducció el Dr. Andrea Riccardi, fundador de la CSE, i va llegir el text escrit per ell el president de la CSE, Dr. Marco Implagliazzo. Les paraules del nostre Cardenal Arquebisbe es publiquen a l'inici d'aquestes informacions.

Durant la sessió inaugural es varen escoltar també les intervencions de Dimitris Cristofias, president de la República de Xipre; de Rabiadou Serah Diallo, president del Consell Nacional de Transició de la República de Guinea; i de Filip Vujanovic, president de la República de Montenegro.

Després d'unes interpretacions musicals, es varen escoltar els testimonis de Mahmoud Al-Habash, ministre dels Awkaf i d'Assumptes Religiosos, ANP; de Juli Joel Edelstein, ministre de Relacions Diplomàtiques i de la Diàspora, d'Israel. I varen cloure la sessió inaugural les intervencions de Yona Metzger, rabí en cap d'Israel, de Geraldo Majella Agnelo, cardenal arquebisbe de Sant Salvador de Bahia, Brasil, i de Mahmoud Zakzouk, ministre d'Assumptes Religiosos (Awqaf), d'Egipte.

Taules rodones del dilluns 4 d'octubre al matí

El dilluns 4 d'octubre es varen organitzar 16 taules rodones. N'indiquem el títol, el lloc i el moderador. En cada taula rodona hi havia quatre o cinc participants.

- A les 9.30 h, al Palau de la Música Catalana (c/ Sant Pere Més Alt 3) «Israelians i Palestins: aspiracions comunes de pau». Moderador: Antonio Ferrari, periodista del «Corriere della Sera», Itàlia.
- A les 9.30 h, al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona (plaça de Sant Jaume), «Els pobres són el tresor de l'Església». Moderador: Gérard Testard, de la Comunitat de Fundació, França. Entre els membres de la taula, Jaume Castro, de la CSE.
- A les 9.30 h, a l'auditori de la Generalitat de Catalunya (c/ del Bisbe). «L'ètica de la globalització». Moderador: Pierre Morel, del Consell de la Unió Europea. Entre els membres de la taula, el cardenal Lluís Martínez Sistach.
- A les 9.30 h, al Saló de Cròniques, de l'Ajuntament de Barcelona (plaça Sant Jaume). «La pau: una missió oberta per a les religions». Moderador: Jean-Dominique Durand, de la Universitat Jean Moulin, de Lió, França.
- A les 9.30 h, a l'auditori de la Institució Javeriana (Av. Francesc Cambó 12). «Explicar les religions en l'era de les comunicacions globals». Moderador: Mario Marazziti, de la Comunitat de Sant'Egidio.
- A les 9.30 h, a la sala d'actes del Casal del Metge (Via Laietana 31). «La gratuïtat en l'era del mercat global». Moderador: Roger Etchegaray, cardenal vicedegà del Col·legi Cardenalici, Santa Seu.
- A les 9.30 h, al Museu Picasso (c/ Montcada 15). «Ecologia humana i ecologia mediambiental». Moderador: Alberto Cerise, president del Consell Regional de la Vall d'Aosta, Itàlia. Entre els membres de la taula, el Dr. Francesc Torralba.
- A les 9.30 h, a la Reial Acadèmia de les Bones Lletres (c/ Bisbe Caçador 3). «L'Es-criptura i els creients». Moderador: Crescenzo Sepe, cardenal arquebisbe de Nàpols, Itàlia. Entre els membres de la taula Armand Puig.

Taules rodones del dilluns 4 d'octubre a la tarda

- A les 16.30 h, al Palau de la Música Catalana (c/ Sant Pere Més Alt 3). «Un futur amb més Europa». Moderadora: Sa Altesa Reial Maria Teresa, Gran Duquessa de Luxemburg. Entre els membres de la taula, Jordi Pujol, expresident de la Generalitat de Catalunya.
- A les 16.30 h, al Saló de Cent, de l'Ajuntament de Barcelona (plaça Sant Jaume). «Conviure en un món de ciutats». Moderador: Jordi Hereu, alcalde de Barcelona.

- A les 16.30 h, a l'auditori del Palau de la Generalitat (c/ del Bisbe). «La Mediterrània: un espai de trobada». Moderador: Jean-Claude Petit, president del Centre Nacional de Premsa Catòlica Francesa.
- A les 16.30 h, al Saló de Cròniques, de l'Ajuntament de Barcelona (plaça Sant Jaume). «Jerusalem». Moderador: Ambrosio Spreafico, bisbe catòlic, Itàlia. Entre els membres de la taula, Mons. Joan-Enric Vives i Sicília, arquebisbe-bisbe d'Urgell i copríncep d'Andorra.
- A les 16.30 h, a l'auditori de la Institució Javeriana (Av. Francesc Cambó 12). «No hi ha justícia sense vida». Moderadora: Maite Carpio, directora. Itàlia
- A les 16.30 h, a la sala d'actes del Casal del Metge (Via Laietana 31). «Els creients: un recurs en el món globalitzat». Moderador: Marco UNAVI, Comunitat de Sant'Egidio, Itàlia.
- A les 16.30 h, al Museu Picasso (c/ Montcada,15). «La urgència de la unitat dels cristians». Moderador: Lluís Martínez Sistach, cardenal arquebisbe de Barcelona. Entre els membres de la taula, Roger Etcheagaray, cardenal vicedegà del Col·legi cardenalici, Santa Seu.
- A les 16.30 h, a la Reial Acadèmia de les Bones Lletres (c/ Bisbe Caçador 3). «Jueus i cristians en diàleg». Moderador: Theodore Edgar McCarrick, cardenal, arquebisbe emèrit de Washington, EE.UU.
- A les 16.30 h, al Palau del Lloctinent (plaça del Rei). «Almoina i justícia». Moderador: Guzmán Carriquiry, subsecretari del Pontifici Consell per als laics, Santa Seu.
- A les 19 h, a la parròquia de la Puríssima Concepció (c/ Aragó 299). «Els cristians de l'Orient Mitjà, entre crisi i convivència». Moderador: Ramon Corts, rector. Espanya.

Taules rodones fora de la ciutat de Barcelona

- A Badalona. 18 h, a la parròquia de Sant Francesc (c/ Tramontana 14-16). «L'esperit d'Assís». Moderador: Jaume Aymar, rector, Espanya.
- A Sant Feliu de Llobregat. A les 18 h, a l'auditori del Palau Falguera (c/ Falguera 2-6). «El diàleg islamo-cristià avui». Moderador: Agustí Cortés Soriano, bisbe catòlic, Espanya.
- A Terrassa, a les 18.30 h, a la Sala capitular de la catedral (c/ Església 1). «El dolor del migrant i la responsabilitat de l'acollida». Moderador: Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe catòlic, Espanya.
- A Tarragona: a les 18.30 h, al Col·legi d'Advocats (c/ Enric d'Ossó 1). «El diàleg entre les religions per fer la pau». Moderador: Jaume Pujol, arquebisbe catòlic, Espanya.

nya. Entre els membres de la taula, Paul Poupard, cardenal, president emèrit del Pontifici Consell per a la Cultura, Santa Seu, i Armand Puig, bibliista catòlic, Espanya.

—A Manresa, a les 18.30 h, a l'auditori de Caixa Manresa (Plana de l'Om 5). «Convivre, una pregunta per a les religions». Moderador: Romà Casanova i Casanova, bisbe catòlic, Espanya.

Taules rodones a Barcelona del dimarts al matí

—A les 9.30 h, al Saló de Cent, Ajuntament de Barcelona (Plaça Sant Jaume). «Migracions i futur». Moderador: Theodore Edgar MacCarrick, cardenal arquebisbe emèrit de Washington, EUA.

—A les 10 h, al Saló de Cròniques de l'Ajuntament de Barcelona (Plaça Sant Jaume). «Creients i no creients: reptes comuns». Moderador: Augusto Forti, vicepresident de Idea-Solidarité, Itàlia. Entre els membres de la taula, Rafael Argullol, filòsof, Espanya.

—A les 9.30 h, a l'auditori de la Institució Javeriana (Av. Francesc Cambó 12). «Per un destí comú: cristians i musulmans en diàleg». Moderador: Vittorio Ianari, Comunitat de Sant'Egidio, Itàlia. Entre els membres de la taula, el cardenal Paul Poupard.

—A les 9.30 h, a la sala d'actes del Casal del Metge (Via Laietana 31). «Àfrica al segle XXI». Moderador: Matteo Zuppi, Comunitat de Sant'Egidio, Itàlia.

—A les 9.30 h, al Museu Picasso (c/ Montcada 15). «La “força dèbil” de la pregària». Moderador: Jean-Arnold de Clermont, pastor de l'Església Reformada Francesa. Entre els membres de la taula, Josep Maria Soler, abat de Montserrat.

—A les 9.30 h, a la Reial Acadèmia de les Bones Lletres (c/ Bisbe Caçador 3). «Les religions a l'Àsia i el valor de la vida». Moderador: Agostino Giovagnoli, Comunitat de Sant'Egidio, Itàlia.

—A les 9.30 h, al Palau del lloctinent (Plça del Rei). «La família i les religions». Moderador: Jean-Dominique Durand, Universitat Jean Moulin de Lió, França.

Actes finals de la trobada, dimarts a la tarda

El dimarts 5 d'octubre, a les 12.15, a la sala de premsa, es va celebrar una roda de premsa per donar un primer balanç de la Trobada, en què varen informar Marco Impagliazzo, president de la CSE; Mario Marazziti, portantveu de la CSE, i Jaume Castro, responsable de la CSE a Catalunya. En síntesi, es va comentar el text de la Crida de pau, que fou lliurat als periodistes. «Volem dir no a la cultura del conflicte, per promoure una cultura del diàleg», varen dir els portantveus de la CSE.

El mateix dia, a les 17 h, les diverses confessions cristianes i religions es varen reunir, en un acte de pregària segons les tradicions religioses pròpies de cada grup, en

diferents llocs del Barri Gòtic. Les Esglésies i confessions cristianes varen celebrar la seva pregària a la catedral, presidida pel nostre Cardenal Arquebisbe i altres prelats de diverses confessions. També hi assistiren l'arquebisbe de Tarragona, l'arquebisbe-bisbe d'Urgell, els bisbes de Girona, Sant Feliu de Llobregat, Terrassa i Vic, i l'abat de Montserrat.

A dos quarts de set del vespre, des dels llocs de pregària, els diversos grups varen anar cap a l'Avinguda de la Catedral en l'anomenada «Processó de la pau» per a l'acte de cloenda de la trobada. Varen assistir a aquest acte els cardenals, arquebisbes i bisbes, així com els sacerdots, diaques i fidels laics presents a la trobada.

Per a aquest acte final, es va habilitar la plaça Nova amb una gran estrada en direcció a l'Avinguda de la Catedral i, en aquesta avinguda, tancada aquell dia al trànsit, es van col·locar cadires per als assistents. Feta la processó d'entrada, els líders religiosos presents a la Trobada varen ocupar els seus llocs a l'estrada, presidit pel nostre Cardenal Arquebisbe com a amfitrió de la Trobada.

Intercalant-hi breus intervencions musicals, varen fer ús de la paraula el Cardenal Lluís Martínez Sistach (les seves paraules es publiquen a l'inici d'aquestes informacions); el professor Andrea Riccardi, fundador de la CSE, i quatre personalitats en representació de diversos continents: per Europa, Antonio Tajani, vicepresident de la Comissió Europea; per Amèrica, el cardenal Theodore Edgar McCarrick, arquebisbe emèrit de Washington; per Àsia, el Dr. Khalid Masud, president del Council of Islamic Ideology (Pakistan), i per Àfrica, Kpakile Felemou, de la CSE de Guinea Conakry. Seguidament, tothom es posà dret i es van fer uns minuts de silenci per les víctimes de totes les guerres.

Lectura de la Crida de Pau

A continuació un membre de la CSE llegí la Crida de Pau Barcelona 2010, que diu així:

«Homes i dones de diferents religions, procedents de molts llocs del món, ens hem reunit a Barcelona, en una terra que celebra amb l'art la bellesa de la família de Déu i de la família dels pobles, per invocar a l'Altíssim el gran do de la pau.

»Hem deixat enrere una dècada difícil. Ha estat un temps en què el món ha cregut més en la contraposició i en el conflicte que en el diàleg i en la pau. Tenim ben presents les pors de molts homes i dones en nombrosos llocs del món, el dolor de guerres que no han portat la pau, les ferides causades pel terrorisme, el malestar de societats afectades per la crisi del treball i per l'incertesa del futur, el patiment de molts pobres que truquen a la porta d'un món més ric i que sovint troben portes tancades i desconfiança.

»El nostre món està desorientat a causa de la crisi d'un mercat que s'ha cregut tot-poderós, i a causa d'una globalització que de vegades no té ànima ni rostre. Però en realitat, la globalització és una oportunitat històrica. Uneix mons allunyats, i per aconseguir-ho ha de trobar una inspiració generosa. En canvi, s'ha vist acompanyada per la por, la guerra, el tancament vers l'altre i el temor a perdre la identitat.

»Cal obrir una nova dècada en què el món globalitzat es converteixi en una família de pobles. Aquest món necessita ànima. Però sobretot necessita pau. La pau és el nom de Déu. No és quelcom superficial. Prové del més pregon de cada tradició religiosa. Qui utilitza el nom de Déu per odiar i humiliar l'altre abandona la religió pura. Qui invoca el nom de Déu per fer la guerra i per justificar la violència va contra Déu. No hi ha cap raó ni cap ofensa rebuda que justifiquin l'eliminació de l'altre. El més pregon de les nostres identitats religioses, les nostres històries diferents, la pregària viscuda els uns al costat dels altres, ens permeten dir al món: hem de viure junts un destí comú. Les religions testimonien que existeix un destí comú dels pobles i dels homes. Aquest destí s'anomena pau.

»A través del diàleg aquest destí comú que és la pau es fa realitat. El diàleg és el camí per trobar-lo i construir-lo. Ens protegeix a cadascú de nosaltres i ens fa seguir sent humans en un temps de crisi. El diàleg no és ingenuïtat. És la capacitat de veure-hi lluny i fins i tot quan tothom mira només a prop i per això se sent sol, resignat i espantat. El diàleg no debilita sinó que reforça. És la veritable alternativa a la violència. Res no es perd amb el diàleg. Tot és possible, fins i tot imaginar la pau. En una societat en què cada cop és més freqüent que persones diferents visquin juntes, és necessari aprendre l'art del diàleg. No afebleix la identitat de ningú i permet tornar a descobrir el millor de cadascú i de l'altre. Les societats necessiten aprendre de nou l'art de conviure.

»Després d'aquests dies estem cada cop més convençuts que un món sense diàleg no és un món millor. Necessitem pau, i no hi ha pau sense diàleg. La pau és el do més gran de Déu. La pau requereix pregària. Cap odi, cap conflicte, cap mur pot resistir-se a la pregària, a l'amor pacient que es fa do i perdó, alhora que educa des de l'arrel per construir un món en què no tot és mercat i en què allò que és realment important no es compra ni es ven.

»Volem entrar a la dècada que s'obre amb la força de l'Esperit per crear un temps d'esperança per al món. Fa falta esperança. I nosaltres tenim esperança. La nostra esperança ve de lluny i mira vers el futur. Un destí comú és l'únic destí comú.

»Que aquesta dècada pugui ser la dècada de la pau, del diàleg i de l'esperança.

»Barcelona, 5 d'octubre de 2010.»

Els líders religiosos varen entregar aquest text a un nombrós grup d'infants que el varen lliurar als líders polítics, culturals i econòmics presents a l'acte.

Acte seguit, Mons. Wolfgang Bischof, bisbe auxiliar de Munic (Baviera), anuncià, en nom de l'arquebisbe d'aquesta seu, que aquesta diòcesi seria la seu de la Trobada del proper any, que s'obrirà el dia 11 de setembre de 2011, notícia rebuda amb forts aplaudiments.

Com a compromís en aquest desig de pau, els líders religiosos varen firmar el text de la Crida per a la pau, varen encendre unes llànties, símbol de pau, i varen donar-se una abraçada, mentre sonava l'Al·leuia de Hendel i es feia la processó de sortida del recinte on s'havia celebrat l'acte final.

Prelat

Decrets

Decreto 17/10 - Barcelona, 20 de octubre de 2010

Visto el escrito del 12 de mayo de 2010, por el que el Rvdo. Sr. Antonio Jesús Morales Fernández, delegado episcopal de Córdoba para la Causa de canonización de Juan Elías Medina y compañeros, mártires, pedía que fuera interrogado en esta diócesis un testigo para dicha causa.

No pudiendo presidir personalmente el tribunal que ha de tomar testimonio a los testigos de dicho proceso nombro como juez delegado al Rvdo. Sr. Ramon Domènech Castells, OFM, como Promotor de justicia al Rvdo. Sr. Alejandro Marzo Guarinos, y notario Actuario a la Sra. Chiara Rostagno Malorno.

El Secretario General y Canciller comunicará a los mencionados miembros del tribunal el nombramiento que he hecho de cada uno de ellos, para que comparezcan todos el día 9 de noviembre de 2010, en el Palacio Episcopal de la Archidiócesis de Barcelona, con el fin de aceptar los cargos para los que han sido designados, prestar el debido juramento e intervenir en las demás diligencias.

Lo decreta y firma el Emmo. y Rvdmo. Sr. Cardenal Arzobispo de Barcelona.

† Lluís Martínez Sistach
Cardenal Arzobispo de Barcelona

Por mandato del Sr. Cardenal

Sergio Gordo Rodríguez, pbro.
Secretario General y canciller

Homilies i al·locucions

Paraules del Sr. Cardenal Arquebisbe en la concessió del doctorat *honoris causa* al metropolita Hilarion de Volokolamsk. Barcelona 5 d'octubre de 2010

Eminència,

És un gran honor per a nosaltres poder-lo tenir entre els doctors Honoris Causa de la Facultat de Teologia de Catalunya, sempre atenta a l'ecumenisme. La nostra Arxidiòcesi de Barcelona fou pionera en la recerca de la unitat dels cristians, ja des dels anys cinquanta. Des d'aquesta riba de la Mediterrània mirem sempre de molt a prop el que passa a l'altra riba.

La creixent proximitat entre l'Església Ortodoxa i l'Església Catòlica s'expressa avui dia amb dues formulacions molt positives i significatives.

La primera ens parla que les nostres dues Esglésies, la d'Orient i la d'Occident, s'han de considerar «Esglésies germanes». Pau VI ja s'expressà així el 1967 i Joan Pau II ho repetí moltes vegades (p.e. a *Slavorum apostoli*, 1985, n. 27 i a *Ut unum sint*, 1995, nn. 55s. I 60). El concepte «Esglésies germanes» es basa en una eclesiologia eucarística de comunió. La superació definitiva de les divisions entre Orient i Occident i el restabliment de la unió, diu Joan Pau II, només es realitzarà mitjançant un aprofundiment de la comunió fins arribar a la plena comunió de dues Esglésies germanes; la qual cosa exclou tant l'absorció com la fusió. Es tracta mes aviat d'una trobada en la veritat i l'amor.

La segona formulació és de Joan Pau II, reafirmada ara per Benet XVI. Es tracta de la imatge, suggerida per Vyacheslav Ivanovich Ivanov, dels «dos pulmons» amb què ha de respirar Europa. Si fallés un dels dos, la vida europea es faria irrespirable. Aquesta imatge tan rica suggereix unes consideracions que em plau posar en relleu. És necessari que les dues tradicions s'agermanin, caminin i treballin juntes. I alhora hi ha un treball importantíssim que cal fer al servei d'Europa. Ja fa anys que el Patriarcat de Moscou està preocupat i ocupat en l'evangelització d'Europa i ho vol fer aliat amb l'Església catòlica.

L'any 2006 tingué lloc a Viena un col·loqui de vint representants catòlics, nomenats pel Consell Pontifici de la Cultura, i vint ortodoxos, nomenats pel Patriarcat de Moscou, sobre «Donar una ànima a Europa. Missió i responsabilitat de les Esglésies». Vostra Eminència i el que aleshores era el Metropolita Kiril hi assistiren, així com el professor d'ecumenisme de la nostra Facultat. En la vostra intervenció us mostràreu alarmat per la «dictadura del secularisme» a l'Europa Occidental que pretén arraconar la religió en un ghetto i afirmàreu que «el secularisme militant és més perillós del que ho va ser l'ateisme militant» (*Documents d'Església*, n. 958, p. 187). I va afegir que l'experiència de l'Església Ortodoxa Russa pot ser de gran ajuda per a tot Europa. En consonància amb tot això, Vostra Eminència digué, fa pocs mesos, que

«l'Església Catòlica no estarà sola en la nova evangelització de l'Europa descristianitzada, perquè tindrà al seu costat l'Església Russa, ja no com a competidora, sinó com a aliada». Aquesta oferta de col·laboració, afegíreu en una altra ocasió, es deu a l'estima que teniu a la figura de Benet XVI, a la visió comuna sobre els desafiaments actuals i al fet de confiar tots junts en la gran tradició de l'Església.

No hi ha cap dubte que en aquesta gran tasca, ens ajuda a tots la convicció que una veritable antropologia posa en evidència l'obertura religiosa i transcendent de la persona humana. Com diu Sant Agustí: «El nostre cor esta inquiet fins que reposa en Vós». Les nostres Esglésies custodien i transmeten el missatge diví de la plenitud humana.

Em vull referir, per acabar, a dos fets recents que mostren l'apropament fraternal de les nostres dues Esglésies. El primer consisteix en la recent publicació per part del Patriarcat de Moscou dels discursos del Sant Pare Benet XVI sobre Europa i, per part de l'Editorial Vaticana, de discursos de Sa Santedat Kirill I.

L'altre fet consisteix en el concert que el vostre Patriarca oferí al Sant Pare al Vaticà, fa pocs mesos, on s'interpretà, entre d'altres, una obra de Vostra Eminència («Cant a l'Ascensió»), com a punt final d'un Simposi sobre «Ortodoxos i catòlics a Europa avui. Les arrels cristianes i el patrimoni comú cultural d'Orient i d'Occident». El Patriarca afirmà en aquesta ocasió que «la música es un llenguatge particular que ens dóna la possibilitat de comunicar amb els nostres cors». I el Papa afegí que la música «ja anticipa i en cert sentit realitza la confrontació, el diàleg, la sinergia entre Orient i Occident, així com entre tradició i modernitat».

Desitjo amb tot el cor que aquest doctorat Honoris Causa que li hem atorgat sigui un pas més en les cada vegada més estretes relacions i en la col·laboració entre les nostres dues Esglésies germanes.

Vulgui transmetre a Santedat Kiril I la nostra més cordial i fraternal salutació

† Lluís Martínez Sistach
Cardenal Arquebisbe de Barcelona
Gran Cancellier de la Facultat de Teologia de Catalunya

Homilia del Sr. Cardenal de Barcelona i Gran Cancellier de les Facultats de Teologia i de Filosofia de Catalunya, Dr. Lluís Martínez Sistach, en la Missa de l'Esperit Sant. Barcelona 13 d'octubre de 2010

Ens hem aplegat per celebrar l'eucaristia invocant l'Esperit Sant en l'inici del nou curs per tal que vessi els seus dons de la saviesa, l'enteniment i la ciència de Déu a tots els qui constitueixen aquestes estimades institucions acadèmiques al servei de la formació dels futurs sacerdots, de les religioses, religiosos i laics cristians i també de la fe i de les seves relacions amb la cultura. Tots estimem i valorem aquestes institucions i desitgem que prestin sempre un servei molt preuat a l'Església i a la societat.

Som ben conscients que la pregària és cabdal en l'Església i en la realització de la missió per a la qual el Senyor la va fundar. Per això amb aquesta celebració elevem la nostra oració a Déu, curulla de lloança, d'agraïment i de petició. En l'estudi i en la recerca de la teologia i de les ciències complementàries, a més de l'esforç de la raó, cal la il·luminació de la fe que hem d'implorar constantment a Déu, ja que és un do seu.

L'Església, també a casa nostra, viu el repte de l'evangelització. Les nostres institucions que avui inauguren un nou curs també són interpellades per aquest repte eclesial. És necessari i urgent l'anunci i presentació de Jesucrist per tal de propiciar als homes i dones del nostre temps la trobada amb la persona del Senyor, ja que avui són moltes les persones que directament o indirectament ens demanen —com demanaren a Felip a Jerusalem— «veure el Senyor». Benet XVI ens diu, molt estimats professors i alumnes, que «teniu la tasca de tornar a proposar, amb la vostra competència, la bellesa, la bondat i la veritat del rostre de Crist, en què tot home està cridat a reconèixer els seus trets més autèntics i originals, el model que cal imitar cada vegada millor. Així, doncs, la vostra alta missió consisteix en portar Crist a l'home d'avui, presentar-lo com la verdadera mesura de la maduresa i de la plenitud humana» (Missatge de 15 de novembre de 2005).

Ens preparem amb il·lusió i unció per rebre la visita apostòlica del Sant Pare Benet XVI a l'arxidiòcesi de Barcelona i amb ella a totes les diòcesis de Catalunya, que des de molts anys treballen conjuntament. Serà un autèntic do de Déu la visita del «dolç Crist a la terra», com anomena Santa Caterina de Siena al successor de Pere.

El Bisbe de Roma té el ministeri de vetllar per la comunió i la unitat de totes les Esglésies, un ministeri que tradueix directament la voluntat de Crist: «que tots siguin u». El Papa és el principi i fonament visible de la unitat de l'Església universal, la icona de la unitat, com afirmava el P. Congar. És cert que tot el Col·legi episcopal, amb el Papa com a Cap, té confiada per Crist la missió de vetllar per la unitat de l'Església i per la difusió universal de l'Evangeli, però aquesta missió té sempre un punt de referència i d'identificació en la persona del successor de Pere. El sentit del magisteri pontifici i sobretot la prerrogativa de la infal·libilitat són entesos com una de les tasques fonamentals del seu ministeri de vetllar per la unitat.

La visita del Papa posa en relleu que cada Església diocesana és prou interessant com per suscitar l'interès del Papa. Cada Església diocesana és un santuari vivent, un aplec de persones que en la confessió de la fe fan visible la presència de Crist enmig dels homes (cf. *LG* 26). La seva visita ens fa prendre consciència del que és una Església diocesana que està en comunió amb l'Església de Roma. La presència del Papa ens confirma com a Església, no com una Església aïllada, solitària, auto-suficient, encara que tampoc com incompleta i subordinada. L'Església diocesana és una Església en comunió catòlica i apostòlica i el seu pastor és de veritat un membre del Col·legi episcopal, en comunió jeràrquica amb el cap.

La dedicació a Déu del temple de la Sagrada Família ens recorda les paraules de Sant Pau, dient-nos que els batejats són pedres vives de l'Església, construïda sobre el fo-

nament dels Apòstols, amb Crist Jesús com a pedra angular. Això ens ajuda a prendre major consciència que tots participem de l'única missió de l'Església que consisteix a evangelitzar. Aquest és el gran objectiu pastoral que ens esmercem per a realitzar en les nostres diòcesis i també en aquestes estimades institucions de recerca i d'ensenyament de les ciències sagrades.

El Sant Pare ha de trobar en nosaltres uns cristians que volem viure allò que l'apòstol Pere deia als seus destinataris: «Respecteu santament el Senyor Crist en els vostres cors, sempre promptes a respondre a qualsevol que us demani raó de l'esperança que hi ha entre vosaltres» (*1Pe 3,15*). Volem ser cristians joiosos del do de la fe rebuda i de la condició de ser fills i filles de Déu i membres de l'Església i enviats per Ell a evangelitzar i a donar molts fruits.

Us invito, germans i germanes molts estimats, a preparar-nos espiritualment per rebre el Sant Pare amb la pregària per ell i perquè la seva visita doni molts fruits espirituals i pastorals a les nostres diòcesis, amb el nostre agraïment per al ministeri del successor de Pere al servei de la comunió i de la unitat, i amb la nostra fidelitat al seu magisteri que ens enriqueix en la reflexió teològica i en la nostra pròpia vocació que hem rebut del Senyor.

Acabo fent referència a la pregària per la visita: «Amb el nostre Sant Pare, feu que asaborim la novetat constant de l'Evangelí. Amb ell, feu-nos estimar la santa Mare Església, casal de comunió, de misericòrdia i de perdó. Feu que, com ell, reconeguem la veu de Crist més enllà de qualsevol altra veu, ja que només el vostre Fill té paraules de vida eterna». Posem la visita apostòlica del nostre estimat Sant Pare Benet XVI en les mans de la Mare de Déu de Montserrat, perquè intercedeixi davant del Fill de les seves entranyes virginals i obtinguem abundosos fruits espirituals i pastorals.

Paraules del Sr. Cardenal de Barcelona, Dr. Lluís Martínez Sistach, Gran Canceller, cloent l'acte acadèmic d'inauguració del curs 2010-2011 a la Facultat de Teologia de Catalunya, a la Facultat Eclesiàstica de Filosofia de Catalunya, a l'Institut Superior de Litúrgia i a l'Institut de Teologia Fonamental. 13 d'octubre de 2010

Inaugurem amb goig un nou curs acadèmic de la Facultat de Teologia de Catalunya, de la Facultat de Filosofia de Catalunya, de l'Institut Superior de Litúrgia i de l'Institut de Teologia Fonamental. Aquestes institucions són molt importants per a les diòcesis que tenen la seva seu a Catalunya perquè estan al servei de la docència superior dels futurs sacerdots, dels religiosos i religioses i dels laics cristians que volen aprofundir en el coneixement de la fe. És motiu de satisfacció i d'acció de gràcies a Déu per aquestes realitats que presten un servei molt necessari en la vida cristiana de moltíssimes persones i en les nostres diòcesis.

Les quatre institucions dedicades a la recerca, a la docència i formació constitueixen uns bons instruments per al diàleg entre la fe i la cultura. Avui és urgent l'evangelit-

zació en tots els camps de la vida humana i també en l'àmbit de la cultura. Evangelitzar les cultures és un repte important que l'Església ha de realitzar especialment amb l'ajut de realitats com les nostres, que avui ens han congregat per inaugurar les seves activitats en aquest nou curs. Aquestes institucions contribueixen que l'Església no sigui irrellevant culturalment i socialment, prec que ens va fer el nostre Concili Provincial Tarraconense.

Les nostres Facultats i Instituts, amb el seu treball en el si de la nostra societat catalana i d'arreu, puix la ciència no té fronteres geogràfiques, representen una contribució important per posar en relleu que la fe cristiana no és quelcom que pugui quedar reduït a l'esfera de la vida privada. El reconeixement del dret a la llibertat religiosa, en la seva dimensió individual i social, privada i pública, és un dret fonamental de la persona humana i constitueix una base cabdal per a la societat democràtica.

Avui s'espandeix una atmofera laïcista que es respira en la societat. Dissortadament aquesta cultura que pretén reduir la religió i les expressions de la fe a la consciència i a la privacitat dificulta fortament l'exercici d'aquest dret a la llibertat religiosa en el sentit abans exposat.

A més del reconeixement dels drets fonamentals, que és propi d'una societat autènticament democràtica, cal posar en relleu que el fet religiós, la dimensió religiosa, l'Església i les comunitats religioses, amb els seus continguts i les seves activitats d'àmbit religiós, social i cultural, constitueixen una aportació molt positiva per al bé comú de la societat i per a la realització de les persones. La religió és un element molt positiu per a la societat, i l'autoritat que té la missió de cercar el bé comú, ha de respectar, tutelar i facilitar l'exercici del dret a la llibertat religiosa dels ciutadans, en privat i en públic, individualment i associats.

Aquest curs està marcat molt especialment per la visita apostòlica del Sant Pare Benet XVI a Barcelona, els dies 6 i 7 de novembre, per presidir la dedicació a Déu de l'Església de la Sagrada Família. Aquesta visita serà un autèntic do de Déu per a les nostres diòcesis i n'esperem molts fruits espirituals i pastorals. El Papa ens confirmarà en la fe, ens encoratjarà en l'esperança i ens urgirà en la caritat. Preguem amb afecte pel Sant Pare, preguem també per la visita apostòlica i participem-hi amb joia.

L'arquitecte genial i el cristià exemplar, el servent de Déu Antoni Gaudí i Cornet, en projectar el temple de la Sagrada Família, amb la seva bellesa singular, la seva riquíssima simbologia teològica i catequètica i la seva autèntica litúrgia, és un testimoni per a tots nosaltres. Era un home que s'inspirava en la natura creada per Déu, en la Paraula revelada per l'Altíssim, en la pregària personal i comunitària i en la bellesa de la litúrgia, i d'aquesta manera aconseguí realitzar una creació genial i única.

Acabo aquestes breus paraules amb aquestes que són les esperades per tots: Queda inaugurat els curs 2010-2011 a la Facultat de Teologia de Catalunya, a la Facultat Eclesiàstica de Filosofia de Catalunya, a l'Institut Superior de Litúrgia i a l'Institut de Teologia Fonamental.

Homilia del Sr. Cardenal de Barcelona, Dr. Lluís Martínez Sistach, en l'ordenació de set diaques, a la Basílica de Santa Maria del Mar. Barcelona 17 d'octubre de 2010

Celebrem amb goig l'Eucaristia dominical en aquesta bellíssima i històrica basílica de Santa Maria del Mar. L'Eucaristia és una manifestació ben palesa de l'amor infinit i gratuït de Déu, ja que celebrem el memorial de la mort i de la resurrecció de Jesucrist. Tanmateix aquest amor de Déu avui encara es manifesta més clarament amb l'ordenació de set diaques per a la nostra Església diocesana de Barcelona. El Senyor ens enriqueix amb aquests set nous diaques que es preparen també per rebre un dia l'ordenació sacerdotal.

La celebració de l'Eucaristia i de l'ordenació dels set diaques és motiu per unir-nos tots amb una actitud d'acció de gràcies a Déu per l'amor que ens manifesta, en primer lloc a aquests joves que avui rebran l'ordenació diaconal, Luis Fernando Acosta Romero, Carlos Barroso Flores, Juan Ramon La Parra Martínez, Carlos Barba Olmo, Pedro Rivero San José, Josep Rodríguez Fernández i Ramon Santos Iriarte, a les seves famílies i comunitats cristianes de les quals han sortit i a la nostra Església diocesana.

La Paraula de Déu de la litúrgia que celebrem ens parla amb molta claredat de la necessitat de la pregària constant. La vida de l'Església i dels seus membres està en relació constant amb Déu, ja que Ell és el nostre creador i el nostre salvador. La pregària consisteix en una relació interpersonal amb Déu que alimenta i explicita aquesta presència del Senyor en la nostra vida humana i cristiana. No sempre som conscients de l'eficàcia de la pregària. Avui fàcilment creiem que gairebé ho hem de fer tot nosaltres en la vida de fe, esperança i caritat i no diguem en l'actuació en l'ordre temporal. Tanmateix la Paraula de Déu que hem escoltat posa en relleu la necessitat i eficàcia de la pregària. Per això, la pregària com a diàleg i relació amb Déu ha d'estar al centre de la nostra vida cristiana.

La vocació sacerdotal d'aquests germans nostres que avui seran ordenats diaques i que l'han rebut en moments diferents de la seva vida, és fruit de la pregària i segurament que escoltaren la crida de Déu i la discerniren en la pregària. Fou fruit de la seva pregària, de la pregària de la seva família, de la seva comunitat i de l'Església. No podem oblidar mai les paraules de Jesús que ens diuen que hi ha molt a segar, i pocs segadors: demanem a l'amo dels sembrats que enviï més homes a segar. Molt estimats germans i germanes, hem de pregar constantment com la viuda de l'evangeli d'avui demanant vocacions sacerdotals, a la vida consagrada i a la vida matrimonial. Fruit de la nostra pregària avui la nostra Església de Barcelona té el goig d'ordenar set diaques i aquests curs han entrat un bon nombre de seminaristes al nostre Seminari Diocesà. Com a pastor d'aquesta Església metropolitana us demano aquesta pregària vocacional constant.

Em plau agrair el treball seriós, generós i fidel del Rector, formadors i director espiritual del nostre Seminari Diocesà en la formació humana, espiritual, intel·lectual i pastoral d'aquests ordenands i dels futurs sacerdots de la diòcesi.

El diaconat és un do que Déu dona per servir a la comunitat eclesial. Avui, benvolguts ordenants, rebreu aquest do totalment gratuït, immerescut, per tal que tingueu sempre consciència que no és vostre, sinó que l'heu rebut per posar-lo al servei de la vida humana i cristiana dels germans. És un ministeri i un servei per al bé de l'Església. Com en l'Església apostòlica, avui farem el mateix que feren els Apòstols. Escolliren set homes ben vistos i per la imposició de les mans dels Apòstols i la pregària els constituïren primers diaques de l'Església per servir a les vídues.

Avui, en aquesta antiquíssima basílica, sereu vosaltres set els escollits, ben vistos per tothom, tal com ho han dit els membres de les comunitats parroquials de les quals formen part i així ho ha acreditat el Rector del Seminari quan li he preguntat si sou dignes de rebre aquest ministeri. I avui, com aquell dia a Jerusalem, un successor dels Apòstols us imposarà les mans i amb la pregària d'ordenació quedareu constituïts diaques de l'Església de Barcelona per tenir cura dels pobres i per posar-vos al servei de la comunitat cristiana.

El vostre servei diaconal consisteix a col·laborar en les tres funcions que són pròpies i essencials de l'Església: l'anunci de l'Evangeli, la celebració de la fe i el testimoni de la caritat. Com a diaques proclamareu solemnement l'Evangeli en l'assemblea litúrgica i haureu de treballar molt directament en l'evangelització, en l'anunci de l'evangeli i en la presentació de la Persona de Jesús i en la catequesi als homes i dones d'avui. Aquesta és —l'evangelització— un repte urgent que té l'Església arreu i especialment en el nostre Occident europeu. Com sabeu, en la nostra arxidiòcesi estem donant molta importància a l'evangelització. Hem de propiciar un encontre personal amb Jesús als nostres germans que conviuen amb nosaltres i estimem per tal que puguin tenir la mateixa joia que nosaltres vivim.

Avui Sant Pau ens ha dit que l'Esclatira inspirada per Déu és també útil per ensenyar, per reprendre, per corregir i per educar en la virtut: d'aquesta manera l'home de Déu estarà perfectament equipat per a tota obra bona. La Paraula de Déu és la Bona Nova que il·lumina el nostre camí en el nostre pelegrinatge per aquest món. El primer objectiu prioritari del nostre Pla Pastoral consisteix precisament a conèixer, estimar i viure la Paraula de Déu. Ens cal anar més i més a la Paraula de Déu per conèixer, estimar i imitar més Jesucrist. Sant Jeroni ja deia que la ignorància de la Bíblia és la ignorància de Crist. La Paraula de Déu ha d'alimentar, enfortir i mantenir la nostra pregària, que hem de fer constantment.

Els diaques serveixen el bisbe i els preveres en les celebracions litúrgiques. La Paraula de Déu acollida amb actitud de fe, ens congrega per celebrar la fe en l'Eucaristia i els altres sagraments. Sou servidors de la taula de la Paraula de Déu i de la taula del Cos i de la Sang de Crist, i per això sou també servidors de la taula dels pobres i necessitats, perquè la comunitat cristiana i els cristians no podem mai —seguint una antiquíssima tradició— separar la Fracció del Pa de la comunicació dels seus béns amb els pobres i necessitats. Aquestes són les funcions essencials, constitucionals de l'Església de les quals participeu vosaltres diaques i a les quals serviu.

Els diaques que van cap al sacerdoci ministerial, fruit de la vocació de l'amor a Déu i als germans que han rebut, fan en el moment de la seva ordenació la promesa de celibat. Donen a Déu, a Jesucrist, a l'Església, als germans el seu cor indivís. No és fonamentalment una renúncia, sinó principalment un lliurament per estimar Déu radicalment i per sempre a Déu i als germans. Aquest amor a Déu i als germans, que compromet tota la vida, dóna una plenitud humana i cristiana i una autèntica realització personal a qui, per amor, accepta i viu el celibat.

Fruit d'aquest amor al Senyor i, conseqüentment, a l'Església de Jesucrist que viu i actua en cadascuna de les Esglésies diocesanes, els diaques s'incardinen, es vinculen més fortament a la diòcesi per posar-se al servei de tota la diòcesi, per servir millor on sigui més necessari i convenient en cada moment.

Aquests germans nostres, Luís Fernando, Carlos, Juan Ramón, Josep, Carlos, Pedro i Ramón han escoltat la crida de Déu i hi han respost, tal com avui acabem d'escoltar, quan han dit «Sóc aquí». Nois que participeu en aquesta joiosa celebració i sou amics seus, escolteu la crida que potser Déu us farà per ser com ells, sacerdots al servei tota la vida de moltíssimes persones per ajudar-les, estimar-les i portar-les cap a Jesucrist, per tal que esdevinguin fills i filles de Déu. És una missió engrescadora, sobretot quan es veu des de dintre i es viu amb intensitat, generositat i fidelitat.

Gràcies, pares i familiars d'aquests ordenands. La vocació sacerdotal és una benedicció de Déu per a tota la família.

Benvolguts ordenands: recordeu el que Sant Pau us ha dit avui: «Romaneu en el que heu après i se us ha confiat». Sigueu fidels, coherents i perseverants en el ministeri que avui rebreu. Per això no deixeu mai la pregària per a vosaltres i per a les persones que el Senyor us confiï. Que sigui sempre una pregària d'intercessió com la que féu Moisès al cim de la muntanya, com la que feia la viuda de l'Evangeli. I que Maria, la humil serventa, us porti sempre cap al Fill de les seves entranyes virginals, perquè aprengueu i imiteu el Bon Pastor en l'exercici del vostre ministeri diaconal i més endavant sacerdotal.

Benvolguts joves que sereu ordenats diaques, sereu els diaques de Barcelona ordenats l'any que el Sant Pare Benet XVI haurà visitat Barcelona. La visita apostòlica del «Dolç Crist a la terra», com denominava Santa Caterina de Siena al successor de Pere, serà un autèntic do de Déu que ens confirmarà en la fe i ens enriquirà la vocació missionera i evangelitzadora, ell que té la sol·licitud per a totes les Esglésies esteses d'Orient a Occident. Gràcies Senyor per la visita del Sant Pare. Gràcies per l'ordenació d'aquests set diaques.

† Lluís Martínez Sistach
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Paraules del Sr. Cardenal Arquebisbe de Barcelona, Dr. Lluís Martínez Sistach, en la sessió acadèmica organitzada a les Facultats Eclesiàstiques per preparar la visita apostòlica de Benet XVI. Barcelona, a l'aula magna del Seminari Conciliar. 21 d'octubre de 2010

La visita apostòlica de Benet XVI, a la qual està dedicada aquesta sessió acadèmica, com una més de les activitats que es fan aquestes dies per tal que la visita pugui produir molts fruits espirituals i pastorals, considero que és per a tots nosaltres un autèntic do de Déu.

Joan Pau II va comentar les finalitats dels viatges apostòlics amb aquestes paraules: «Aquestes viatges són visites acomplertes a cada Església local i serveixen per mostrar el lloc que ocupen en la constitució de l'Església. Com ja he dit altra vegada, cada viatge del Papa és un autèntic pelegrinatge al santuari vivent del Poble de Déu. En aquesta òptica, el Papa viatja sostingut, com Pere, per la pregària de tota l'Església (cf. *Fets* 12,5) per anunciar l'Evangeli, per "confirmar els seus germans" en la fe, per consolar l'Església, per trobar-se amb l'home. Són viatges de fe, de pregària... ocasions de catequesi, d'anunci evangèlic... viatges d'amor, de pau, de fraternitat universal» (Discurs a la Cúria, 28-6-1980).

El ministeri de vetllar per la unitat, la comunió i la pau

A partir d'aquest pensament de Joan Pau II, tan il·luminador dels viatges pontificis, un primer punt que desitjo remarcar és que el Bisbe de Roma té el ministeri de vetllar per la comunió i la unitat de totes les Esglésies, un ministeri que tradueix directament la voluntat de Crist: «Que tots siguin u!» El papa és la *imatge* de la unitat. En aquest sentit, el P. Congar anomena el Papa icona de la unitat. I és una expressió feliç perquè és cert que tot el Col·legi episcopal, amb el Papa com a Cap, té confiada per Crist la missió de vetllar per la unitat de l'Església i per la difusió universal de l'Evangeli, però aquesta missió té sempre un punt de referència i d'identificació en la persona del successor de Pere, el Sant Pare.

Un segon aspecte del ministeri dels successors de Pere, que darrerament ha anat prenent molt relleu, és el de defensor de l'home. La preocupació del successor de Pere per defensar la persona troba els seus fonaments en el principi mateix de la creació i de la redempció, i així la persona resta arrelada en allò que definitivament la fa digna: la comunió amb Déu.

Un tercer aspecte que darrerament ha obtingut un especial relleu en el ministeri dels successors de Pere ha estat la seva aportació a la defensa de la pau en el món. Són moltíssims els escrits i les iniciatives dels darrers papes dedicats a aquest bé tan necessari per a la humanitat. Recordem aquella iniciativa de Joan Pau II convocant els representants de les grans religions a la ciutat d'Assís per pregar per la pau i per parlar de la missió de les religions, de fomentar la pau en el món. D'aquella trobada de l'any 1986 en nasqué l'anomenat «esperit d'Assís», que la Comunitat de Sant Egidi ha fet seu i li ha donat continuïtat, com ho hem viscut a Barcelona en la

recent celebració de la XXV Trobada Internacional de Pregària per la Pau, que s'ha desenvolupat entre nosaltres d'una manera molt positiva i de la qual també n'esperem, amb l'ajuda de Déu, uns fruits ben positius.

Importància de l'Església diocesana

Un altre fruit de les visites apostòliques consisteix a adonar-nos que cada Església local és prou interessant com per suscitar l'interès del Papa. Cada Església diocesana és un *santuari vivent*, un aplec de persones que en la confessió de la fe fan visible la presència de Crist enmig dels homes (cf. *Lumen gentium*, 26). Això demana que tots estimem i servim amb generositat i fidelitat l'Església diocesana en la qual està present i operant tota l'Església de Crist, una, santa, catòlica i apostòlica (cf. *Lumen gentium*, 23).

El Papa Benet XVI estima la nostra Església de Barcelona, com ho manifesta palesament el fet que, malgrat les moltes responsabilitats i altres viatges programats, hagi acceptat la invitació que com a pastor diocesà li vaig fer i vingui generosament a estar amb nosaltres els dies 6 i 7 de novembre. És un nou motiu per estimar molt el Papa per aquest gest d'afecte i també per estimar molt la nostra Església diocesana.

La visita del Papa a les Esglésies diocesanes esdevé una invitació a prendre consciència del que és l'Església diocesana. La nostra Església de Barcelona és l'Església que està en comunió amb l'Església de Roma. La mateixa presència del Papa ens confirma com a Església. La seva presència, acompanyat fraternalment del bisbe diocesà, ens revela quelcom fonamental: la nostra Església no és una Església aïllada, solitària, autosuficient, encara que tampoc no és una Església incompleta, subordinada. És una Església en comunió catòlica i apostòlica; el pastor diocesà és de veritat un membre del Col·legi Episcopal, en comunió jeràrquica amb el cap.

Disposem-nos a acollir el Sant Pare

Un altre fruit que ens fereix aquesta visita apostòlica és el d'aprendre a acollir. Ens hem de preparar per a aquest esdeveniment veient en ell una oportunitat magnífica de la gràcia de Déu. Acolлим el Sant Pare Benet XVI com el qui ve en el nom del Senyor, l'acollim a casa seva, perquè el Sant Pare té unes funcions episcopals molt importants en cadascuna de les Esglésies diocesanes del món.

Us invito a viure aquest acolliment, sobretot participant en la solemne eucaristia de la dedicació del temple —ben aviat basílica— de la Sagrada Família. Dintre del temple —i fora amb llocs per seure i pantalles per seguir i veure la cerimònia— podrem aplegar el diumenge 7 de novembre una gran assemblea litúrgica, presidida pel successor de Pere, que farà —com somniava i va projectar Antoni Gaudí— que aquest temple faci present d'alguna manera l'assemblea de la Jerusalem celestial.

Espero que el Sant Pare trobi en nosaltres uns cristians que volem recordar i viure allò que l'apòstol Pere deia als seus destinataris: «Respecteu santament el Senyor Crist en els vostres cors, sempre promptes a respondre a qualsevol que us demani raó de l'esperança que hi ha entre vosaltres» (*1Pe* 3,15). Volem ser cristians joiósos del

do de la fe rebuda i de la condició de ser fills i filles de Déu i membres de l'Església, joiosos de ser amics del Crist, escollits per ell i enviats per ell a evangelitzar.

I aquesta joia ens encoratja a viure més intensament la dimensió evangelitzadora i missionera de la nostra fe i de la missió de l'Església. En aquest sentit, la visita pontifícia ens ajudarà també en la realització dels tres objectius del Pla Pastoral de la diòcesi de Barcelona, que està presidit per un propòsit fonamental: propiciar la trobada dels homes i dones d'avui, dels nois i noies, dels nens i nenes, amb Jesucrist, perquè, com diu Benet XVI en la seva primera encíclica, «no es comença a ser cristià per una decisió ètica o una gran idea, sinó per una trobada amb un esdeveniment, amb una Persona, que dóna un nou horitzó a la vida i, amb això, la direcció decisiva» (*Deus caritas est*, 1)

Entre les diverses iniciatives que hem previst i que s'han realitzat durant els darrers mesos, i d'una manera més intensa, lògicament, en aquestes setmanes prèvies a la vinguda del Sant Pare, em plau felicitar les nostres institucions acadèmiques per haver previst aquesta sessió que ens dóna uns punts bàsics per entendre-la i viure-la amb tota la riquesa de la seva significació. Agraeixo les intervencions dels ponents, doctors Jaume Aymar, Salvador Pié i Armand Puig que ens aporten unes reflexions de la màxima oportunitat —i diria també de la màxima necessitat aquestes dies— sobre la «romanitat» de l'Església catòlica a Catalunya, sobre el ministeri de Pere en l'Església i sobre la riquíssima simbologia del temple de la Sagrada Família.

També això ens ajuda a tots a participar activament en la pròxima visita del sant Pare. Gràcies als ponents i a tots els assistents per la seva participació a aquest acte.

† Lluís Martínez Sistach
Cardenal Arquebisbe de Barcelona

Homilia del Sr. Cardenal de Barcelona, Dr. Lluís Martínez Sistach, en l'Eucaristia per pregar per la Visita Apostòlica del Papa Benet XVI. Barcelona 31 d'octubre de 2010

Celebrem amb joia l'Eucaristia dominical per unir-nos més i més a Jesucrist mort i ressuscitat i així viure la vida cristiana amb major fidelitat a Déu i a l'Església, donant un bon testimoniatge de la nostra fe.

Zaqueu de l'Evangelí volia veure Jesús que entrava a Jericó i es va esforçar enfilant-se a un arbre perquè era baix d'estatura. I no només va veure Jesús, sinó que Jesús li va dirigir la paraula i va anar a casa seva, amb una gran joia de Zaqueu, i aquella presència de Jesús en la seva vida i en la seva casa el va convertir, i el portar a compartir generosament els seus béns amb els pobres.

Tots nosaltres estem amb Jesús mort i ressuscitat, aquí a la casa de Déu i hem escoltat la seva Paraula i compartirem el seu Cos i la seva Sang en aquest banquet eu-

caríctic que celebrem. També nosaltres ens hem de convertir i compartir la nostra vida i els nostres béns amb els germans, amics o enemics.

El dissabte vinent arribarà a Barcelona el Sant Pare Benet XVI, per passar amb nosaltres la nit del dissabte i el dia del diumenge. La seva visita és una visita apostòlica, pastoral i ha acceptat la invitació que li vaig fer per dedicar a Déu el temple de la Sagrada Família pel seu afecte a tots nosaltres. Això ens demana acollir-lo molt cordialment i amb una actitud d'agraïment, participant en els actes que presidirà el Sant Pare i acompanyant-lo pels carrers de l'itinerari que recorrerà.

Tanmateix el nostre agraïment s'ha de traduir en una pregària constant, cada dia, pel nostre estimat Sant Pare Benet XVI, per tal que el Senyor l'assisteixi i el conforti en el seu ministeri en bé de tota l'Església de Jesucrist estesa d'Orient a Occident. Per això, avui, un diumenge abans, en totes les celebracions de l'eucaristia de la nostra arxidiòcesi es pregarà, com ho fem nosaltres aquí, pel Sant Pare, per la Visita Apostòlica que ens farà i pels fruits espirituals i pastorals d'aquesta visita.

La Visita Apostòlica del Sant Pare és un autèntic do de Déu per a la nostra Església de Barcelona i per a totes les diòcesis catalanes amb les quals des de fa molts anys treballem conjuntament. Joan Pau II assenyala les finalitats dels viatges apostòlics amb aquestes paraules: «Aquests viatges són visites acomplertes a cada Església diocesana i serveixen per mostrar el lloc que ocupen en la constitució de l'Església. Cada viatge del Papa és un autèntic pelegrinatge al santuari vivent del Poble de Déu. En aquesta òptica, el Papa viatja sostingut, com Pere, per la pregària de tota l'Església, per "confirmar als seus germans" en la fe, per consolidar l'Església, per trobar-se amb l'home. Són viatges de fe, de pregària..., ocasions de catequesi, d'anunci evangèlic..., viatges d'amor, de pau, de fraternitat universal» (Discurs a la Cúria, 28-6-1980).

Amb les catequesis que hem fet sobre el ministeri de Pere, ens adonem de la importància de l'Església de Roma i que el Bisbe de Roma té el ministeri de vetllar per la unitat de la fe i la comunió de totes les Esglésies, un servei que tradueix directament la voluntat de Jesús quan ens va dir: «que tots siguin u». El Papa és la imatge de la unitat de l'Església, és el principi i fonament visible d'aquesta unitat. És cert que tot el Col·legi episcopal, és a dir, tots els bisbes amb el Papa com a Cap d'aquest Col·legi, té confiada per Crist la missió de vetllar per la unitat de l'Església i per la difusió universal de l'Evangelí, però aquesta missió té sempre un punt de referència i d'identificació en la persona del successor de Pere, el Sant Pare.

La visita del Sant Pare ens ajuda a descobrir millor la importància de la nostra Església diocesana. Cada diòcesi és un santuari vivent, un aplec de persones que en la confessió de la fe fan visible la presència de Crist enmig dels homes (cf. *Lumen Gentium*, 26). Això demana que tots estimem i servim amb generositat i fidelitat l'Església diocesana en la qual està present i operant tota l'Església de Crist, una, santa, catòlica i apostòlica (cf. *Lumen Gentium*, 23).

La visita del Papa a les Esglésies diocesanes esdevé una presa de consciència del que és l'Església diocesana. La nostra Església de Barcelona és una Església que està en comunió amb l'Església de Roma. La mateixa presència del Papa a Barcelona ens confirmarà com a Església de Jesucrist. La seva presència, acompanyat fraternalment del bisbe diocesà, ens manifesta quelcom transcendent: la nostra Església diocesana no és una Església aïllada, solitària, autosuficient, encara que tampoc és una Església incompleta, subordinada. És una Església en comunió catòlica i apostòlica; el pastor diocesà és de veritat un membre del Col·legi episcopal, en comunió jeràrquica amb el Cap, amb el Papa.

El Sant Pare ve a Barcelona per dedicar el temple de la Sagrada família, que en finalitzar la celebració serà declarat Basílica. Sant Pau ens diu que tots els batejats són pedres vives de l'Església, construïda sobre el fonament dels Apòstols, amb Crist Jesús com a pedra angular. Formem part de l'Església i participem en la realització de la seva única missió que és l'evangelització. Prenguem consciència ben viva d'aquesta responsabilitat que tots els cristians tenim i evangelitzem amb el testimoni de la nostra vida i amb les nostres paraules.

El Papa dedicarà la bellíssima església que té l'advocació de la Sagrada Família. Hem de treballar perquè les famílies de casa nostra, fonamentades en el matrimoni, com a comunitat de vida i d'amor entre un home i una dona, imitin les virtuts de la Santa Família de Natzaret i donin testimoniatge de com la família cristiana contribueix a la realització personal dels seus membres, és una autèntica cèl·lula de la societat, constitueix una església domèstica i és solidària amb les pobres i necessitats.

El Sant Pare, la tarda del dia 7 de novembre, visitarà la seu de l'Obra Benèfic-Social del Nen Déu -fundació diocesana de 1892, que ha confiat la seva tasca a les Franciscanes dels Sagrats Cors- per estar al costat de les famílies concretes amb fills amb síndrome de Down o altres discapacitats i per agrair a aquesta institució i a totes les institucions similars el bon treball que fan en bé de les persones que pateixen disminucions físiques o psíquiques i de les seves famílies. El Sant Pare, amb aquesta, visita agrairà a aquestes famílies que hagin acollit amb amor la vida del seu fill, que en tinguin cura amorosa i que sigui el centre de la família. És un sí de l'Església a la vida i a l'ajut que necessiten les dones que esperen un fill i les famílies que en tenen cura.

Amb l'Eucaristia que celebrem donem gràcies a Déu de la immediata visita apostòlica del Papa Benet XVI i preguem per la seva persona, pel seu ministeri, per la realització de la visita i pels seus fruits en la vida de la nostra estimada Església de Barcelona i en les altres diòcesis de Catalunya i de la resta d'Espanya.

Paraula i Vida

Les religions, la convivència i la pau (3/10/2010)

La ciutat de Barcelona acull aquestes dies la Trobada Internacional per la Pau, organitzada per la Comunitat de Sant'Egidio i l'arquebisbat de Barcelona. Recollint el testimoni de la històrica trobada interreligiosa de pregària d'Assís convocada per Joan Pau II el 27 d'octubre de 1986, la Comunitat de Sant'Egidio ha promogut cada any, des de 1987, les Jornades Internacionals de Pregària per la pau, que s'han portat a terme en diferents ciutats europees i mediterrànies.

Barcelona i en general Catalunya ha estat sempre una terra que en diem de «marca», un lloc de frontera, un lloc de pas i de trobada de creences i de cultures diverses, un lloc on han conviscut en el passat comunitats cristianes, musulmanes i jueves. Actualment, amb el fenomen de la immigració en un món globalitzat, aquest ventall s'ha incrementat i s'ha ampliat notablement.

Durant aquests anys hi ha hagut una creixent acceptació del que ja s'ha anomenat l'esperit d'Assís, que pren com a referència inspiradora l'esperit de pau, de germanor i d'amor del qual, en el seu temps, en fou un gran testimoni Sant Francesc, la festa del qual celebrarem demà dilluns, durant la nostra Trobada.

La nostra ciutat ja va acollir l'any 2001 aquesta Trobada. En el curs de la darrera, celebrada a Cracòvia, els primers dies de setembre de l'any passat, a petició del Dr. Andrea Riccardi, fundador de la Comunitat de Sant'Egidio i ànima d'aquesta iniciativa, vaig tenir el goig d'anunciar que la Trobada de l'any 2010, que és la del 25è aniversari d'aquestes trobades, se celebraria a Barcelona. I vaig aprofitar l'oportunitat per fer una primera invitació als representants de les Esglésies cristianes i de les grans religions mundials. La comunicació i la invitació foren molt ben acollides.

Ara, quan ens disposem a viure aquest esdeveniment, torno a fer aquesta invitació i aquesta crida, que voldria ampliar a tots els ciutadans i ciutadanes de la nostra societat. Molts immigrants de tot els horitzons religiosos i culturals viuen a la nostra ciutat i arxidiòcesi. Desitjo que aquesta trobada que porta a casa nostra 500 personalitats, líders de les grans religions mundials, persones del món de la cultura i de la política, així com alguns caps d'Estat i que comptarà amb la participació de milers de persones d'Espanya i de tota Europa —entre elles molts joves— pugui ser un estímul en favor d'una convivència pacífica, en el respecte de les identitats religioses i culturals i en un clima de respecte dels drets humans.

El fet que molts immigrants vegin durant aquestes dies entre nosaltres els seus líders religiosos, penso que ajudarà a fer més clara la nostra voluntat de practicar un acolliment habitual dels immigrants que estan entre nosaltres.

La trobada de Cracòvia va estar molt marcada per la celebració del setantè aniversari de l'inici de la Segona Guerra Mundial i per una reflexió sobre l'Holocaust, amb

una visita als propers camps de concentració d'Auschwitz i Birkenau. En el missatge final es deia que «el món no podrà mai trobar la pau sense un diàleg entre els pobles». En el seu missatge, Benet XVI ens va recordar que «l'aportació que les religions poden i han de donar és especialment important a fi de promoure el perdó i la reconciliació, i per lluitar contra la violència, el racisme, el totalitarisme i l'extremisme que desfiguren la imatge del Creador en l'home, esborrant l'horitzó de Déu, i que porten al menyspreu de l'home».

Quan ens disposem amb joia a rebre Benet XVI d'aquí a un mes a Barcelona, esperem acollir, amb especial interès, el missatge que ens enviarà sobre el lema de l'actual trobada: «Família de Déu, família dels pobles».

† Lluís Martínez Sistach
Cardenal Arquebisbe de Barcelona

Una gran catequesi en pedra (10/10/2010)

Els coneixedors de la vida de Gaudí ens diuen que un dels seus llibres de capçalera era el titulat «L'Any Litúrgic», de l'abat Dom Pròsper Guéranger, un llibre que va tenir una gran divulgació entre els estudiosos i els fidels en els inicis del segle xx a Catalunya.

Gaudí era un admirador de la litúrgia cristiana i de la seva estètica. Això explica que projectés el temple de la Sagrada Família com una gran catequesi de l'Església, talment com aquesta s'expressa en el curs de l'any litúrgic.

Si contemplem el temple per fora, amb els divuit campanars i les seves façanes i murs, ens trobem amb la realitat de l'Església. La torre més alta o campanar de Jesucrist. Al mig, flanquejant-la, els quatre evangelistes. En l'absis, com a si matern, la Verge Maria. I els dotze apòstols, distribuïts en grups de quatre a cada una de les tres façanes principals: Naixement, Passió i Glòria.

S'ha dit que una de les innovacions genials de Gaudí va ser treure el contingut dels retaules interiors i passar aquest contingut a l'exterior, a les façanes. Per això, cada façana és com un gran retaule que ofereix al visitant o al fidel la contemplació dels misteris de la infància, passió i resurrecció del Senyor, i el seu missatge de vida en les benaurances i els sagraments, la professió de fe, amb la creació i la glorificació de la humanitat (façana de la Glòria). I la contemplació continua en els murs i els finestrals, on hi veiem les figures dels sants i santes, decorats com a fruits de l'Esperit Sant. I en els finestrals majors, s'hi poden veure els símbols eucarístics.

Si contemplem el temple per dins, que és l'espai de la celebració que dedicarà a Déu el Sant Pare, també hi trobem el misteri de l'Església. La construcció de la nau està inspirada en la visió del profeta Ezequiel —en el capítol 47— i en la visió de la Jerusalem celestial, que trobem en el capítol 22 del llibre de l'Apocalipsi.

Quan el visitant entrarà en la nau es trobarà com davant d'un bosc de palmeres. Però cada un d'aquest arbres —les columnes— està dedicada a una Església particular. Hi ha en aquest sentit totes les diòcesis, tant d'ací com d'arreu del món. Gaudí va pensar un temple veritablement catòlic i universal, i per això hi va simbolitzar els cinc continents del món. Per aquest motiu té tant de sentit que sigui el Sant Pare qui presideixi la seva dedicació.

Encara amb referència a les columnes, cal dir que, en conjunt, són cinquanta-dues: tots els diumenges de l'any. Les que envolten el presbiteri estan dedicades a l'Advent i a la Quaresma; les quatre del creuer, a Nadal, Rams, Pasqua de Resurrecció i Pentecosta; les del transepte, al temps pasqual; i l'espai de les cinc naus, als diumenges de tot l'any.

Tot això, ni que sigui dit sumàriament, justifica que puguem dir que la Sagrada Família és un temple únic en el món per la seva simbologia bíblica i litúrgica, i també per les innovacions pròpiament tècniques utilitzades en la seva construcció. La seva simbologia religiosa explica que un nunci del Sant Pare a Espanya, monsenyor Rangonesi, quan l'any 1915 visità el temple i va poder escoltar les explicacions de llavis del mateix Gaudí, al final de la visita li digué entusiasmat: «Vostè és el Dant de l'arquitectura!»

† Lluís Martínez Sistach
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Sentit de la «dedicació» d'un temple (17/10/2010)

El proper 7 de novembre, el Sant Pare presidirà la cerimònia de la dedicació del temple de la Sagrada Família. El nom exacte que li donen els llibres litúrgics és el de «dedicar»; és a dir, destinar a Déu una església. També es va fer servir el nom de «consagrar», encara que el més adient és el primer d'aquests dos termes.

Quin sentit té la «dedicació» d'un edifici material a Déu? L'edifici material neix d'una necessitat pràctica. La comunitat cristiana, per poder-se reunir en assemblea litúrgica, busca un terreny i allà hi edifica una casa, de fet serà una «casa de l'Església» —que abreuçant en diem «església»—, una casa on es reunirà la comunitat per lloar Déu, i celebrar els misteris de la fe, proclamar la Paraula de Déu, celebrar els sagraments i viure els serveis a la comunitat i a tots els homes i dones que s'hi acostin, especialment el servei de la caritat.

Quan s'acaba la construcció, aquella església es «dedica» a Déu nostre Senyor i se li fa ofrena d'aquella obra feta per mans d'homes, tot demanant-li que la seva presència ompli aquell espai, que ha començat així a ser un espai separat del «profà» per esdevenir un espai «sagrat» on Déu es pugui trobar amb els homes i sigui, també, imatge del temple espiritual fet de pedres vives, obra de Déu, on habita l'Esperit Sant.

Un cop «dedicat» a Déu aquell edifici, ja no se'l pot fer servir per qualsevol activitat, sinó que, en principi, ha de servir només per a allò que el defineix: la seva san-

tedat i el testimoni que dóna, amb la seva visibilitat, de la presència cristiana enmig d'aquest món.

El Ritual de la Dedicació expressa ben clarament la destinació d'aquest espai: «És l'edifici en el qual es congrega la comunitat cristiana per escoltar la Paraula de Déu, pregar comunitàriament, rebre els sacraments i celebrar l'Eucaristia». La pregària de la Dedicació —que pronunciarà el Sant Pare— demana que aquell sigui un lloc on els pobres trobin misericòrdia i solidaritat envers les seves necessitats. La dimensió de la caritat no pot restar absent de cap «casa de l'Església».

El sentit de la «dedicació» ha tingut el seu acompliment en el passat i d'una manera ben significativa. El Temple de la Sagrada Família nasqué de la iniciativa d'uns laics, Josep Maria Bocabella i els membres de l'Associació de Devots de Sant Josep, que varen cercar un espai en el que aleshores era un barri allunyat del centre de la ciutat, anomenat «el Poblet». Amb almoines varen comprar el terreny i varen iniciar les obres, confiats en la Providència de Déu i en la generositat dels fidels.

Aquests promotors —entre els quals també hi hagué el pare Josep M. Rodríguez, mercedari i general de l'ordre, i Sant Josep Manyanet, fundador dels Fills de la Sagrada Família— tenien molt clar que feien una obra en honor de Déu i al servei de l'Església i també al servei dels pobres i de les necessitats de l'entorn on es construïa. Quan Gaudí agafà aquell projecte, i li donà la genialitat que avui admirem, no dubtà en dir que volia fer «una catedral dels pobres» i també projectà unes escoles —que afortunadament es conserven—, per unir al servei social el servei a la cultura.

Per això, conscients d'aquesta història, el Sant Pare ha volgut conèixer, aquell dia a la tarda abans de tornar a Roma, una obra social de la nostra diòcesi dedicada a les persones que necessiten una educació especial: «l'Obra del Nen Déu», de la qual visitarà la seu. Aquest acte no es aliè a la «dedicació» del temple, sinó que en concreta tot el seu sentit.

† Lluís Martínez Sistach
Cardenal Arquebisbe de Barcelona

«Volem veure Jesús» (24/10/2010)

L'Església catòlica celebra avui arreu del món el Diumenge Mundial de les Missions, entre nosaltres, de forma abreujada, la jornada del Domund. Aquest any té com a lema «Volem veure Jesús», unes paraules de l'Evangeli de Sant Joan (*Jn* 12,21).

Aquesta petició la varen fer alguns grecs, arribats a Jerusalem amb motiu del pelegrinatge de la festa de Pasqua, a l'apòstol Felip. Aquesta mateixa petició ressona en el nostre cor en aquest dia de les missions, que ens recorda que el comprimís d'anunciar Jesús recau sobre tota l'Església, que és «missionera per la seva pròpia naturalesa», com ens afirma el Concili Vaticà II.

«Com aquells pelegrins grecs de fa dos mil anys —diu el Sant Pare en el seu missatge—, també els homes del nostre temps, potser no sempre de forma conscient, demanen als creients no només que els “parlin” de Jesús, sinó també que “el facin veure”, que facin resplendir el rostre del Redemptor en cada angle de la terra davant les generacions del nou mil·lenni, i especialment davant dels joves de tots els continents».

L'Església existeix per fer present Jesús i per anunciar el seu Evangelí. L'impuls missioner no és una necessitat exclusiva dels anomenats països de missió. En els darrers temps ha crescut a Europa la consciència que fins i tot les antigues nacions de tradició cristiana tenen necessitat de viure aquest compromís missioner.

En aquesta diumenge del Domund, faig meu aquest desig del Sant Pare Benet XVI, que ha posat aquest títol al seu missatge per a aquesta jornada: «La construcció de la comunió eclesial és la clau de la missió». La comunió eclesial neix de la trobada amb Jesucrist. L'Església es converteix en comunió sobretot a partir de l'eucaristia, en què Crist, present en el pa i en el vi consagrats, amb el seu sacrifici d'amor edifica l'Església com a cos seu i ens uneix al Déu u i tri, i entre nosaltres.

Tanmateix, aquest amor no el podem guardar per a nosaltres, com un bé que gaudiríem en el si de la nostra consciència o de les nostres comunitats. Hem de sentir-nos tots protagonistes del compríms de l'Església d'anunciar l'Evangelí de Jesús. L'impuls missioner ha estat sempre un signe de vitalitat de les nostres comunitats cristianes.

La visita apostòlica del Sant Pare Benet XVI a Barcelona els propers dies 6 i 7 de novembre ens enriquirà amb la seva sol·licitud per a totes les Esglésies esteses d'Orient a Occident. La seva presència entre nosaltres i el seu magisteri alimentaran l'apostolicitat i la catolicitat de la nostra Església diocesana i ens han de fer més missioners i més evangelitzadors per tal que l'Evangelí sigui anunciat aquí i arreu del món. La visita del Sant Pare pot suscitar noves vocacions missioneres entre els sacerdots i els laics.

Quan ja falten només dues setmanes perquè tinguem el Sant Pare entre nosaltres, que vindrà a «confirmar-nos en la fe en Jesucrist», hem de sentir ben vius els compromisos de donar testimoni de Jesucrist amb fets i amb paraules, i d'ajudar els missioners i missioneres que tan treballen perquè els homes i dones del nostre temps també puguin, com aquells grecs de fa dos mils anys, «veure Jesús».

En nom de l'Església de Barcelona, desitjo fer un reconeixement explícit i molt agraït a tots els missioners i missioneres que donen testimoni de Crist en els llocs més llunyans i més difícils, sovint amb el sacrifici de la seva vida. Per això, hem d'acompanyar-los, sobretot en aquesta jornada, amb la pregària i, malgrat les dificultats econòmiques d'aquesta hora, amb la nostra aportació solidària, que les Obres Missionals Pontifícies fan arribar a les joves Esglésies més necessitades.

† Lluís Martínez Sistach
Cardenal Arquebisbe de Barcelona

Els fruits de la visita de Benet XVI (31/10/2010)

Amb joia, ens disposem a acollir el Sant Pare el proper diumenge a la nostra ciutat per presidir la dedicació del temple de la Sagrada Família. Aquest fet ens omple d'agraïment envers la persona de Benet XVI, que ha tingut la generositat d'acceptar la invitació de visitar la nostra ciutat.

La visita apostòlica de Benet XVI és un autèntic do de Déu i sobretot durant aquests pocs dies que falten per la seva vinguda, cal que ens hi preparem amb la pregària perquè aquesta visita doni molts fruits espirituals i pastorals per a la nostra Església de Barcelona i per a totes les diòcesis catalanes, amb les quals des de fa molts anys treballem conjuntament.

Ens adonem, com a primer fruit, que l'Església de Roma és important i que el bisbe de Roma té el ministeri, com a successor de l'apòstol Pere, de «confirmar els seus germans en la fe» i de vetllar per la comunió i la unitat de totes les Esglésies locals, un ministeri que tradueix directament la voluntat de Crist: «Que tots siguin u!» El Papa és la «imatge» de la unitat. El pare Congar l'anomena «icona de la unitat». I és una expressió feliç perquè és cert que tot el Col·legi episcopal, amb el Papa com a cap, té confiada per Crist la missió de vetllar per la unitat de l'Església i per la difusió universal de l'Evangeli, però aquesta missió té sempre un punt de referència i d'identificació en la persona del Sant Pare. Revitalitzar la nostra fe, la nostra identitat cristiana i el nostre testimoni personal i comunitari davant de la nostra societat és el fruit principal que hem de procurar treure d'aquest esdeveniment que viurem els propers dies.

Un altre fruit de les visites apostòliques del Sant Pare consisteix en adonar-nos del sentit i del valor de cada una de les Esglésies locals. Així ho he exposat en la carta dirigida a tots els diocesans i que he titulat «Comencem un nou curs amb el Papa». Joan Pau II va dir que cada viatge del Papa és «un autèntic pelegrinatge al santuari vivent del Poble de Déu». Efectivament, cada Església diocesana és un «santuari vivent», un aplec de persones que en la confessió de la fe fan visible la presència de Crist enmig dels homes.

Això ens demana que tots estimem i servim amb generositat i fidelitat l'Església diocesana, en la qual està present i operant tota l'Església de Crist, una, santa, catòlica i apostòlica. Benet XVI estima la nostra Església de Barcelona, com ho manifesta palesament el que, malgrat les moltes responsabilitats i altres viatges programats, hagi acceptat la invitació que, com a pastor diocesà, li vaig fer. És un nou motiu per agrair i estimar molt el Papa per aquest gest d'afecte i també per agrair i estimar molt l'Església diocesana de Barcelona que té cura i alimenta la nostra vida cristiana.

Disposem-nos, doncs, a rebre el Sant Pare, a acollir Benet XVI com aquell que ve en el nom del Senyor. A acollir un Sant Pare que, en la línia dels darrers successors de Sant Pere, és un defensor de l'home i dels seus drets, començant pel dret a la llibertat religiosa. La seva vinguda vol ser també un signe d'afecte envers els germans d'altres confessions cristianes i envers els creients de les altres religions presents entre

nosaltres. Disposem-nos a acollir un Sant Pare defensor de la pau entre els homes i entre les religions. La nostra ciutat, els primers dies d'aquest mes d'octubre, ha acollit per segona vegada la Trobada Internacional de Pregària per la Pau, promoguda per la Comunitat de Sant Egidí. Desitjo que els missatges que ens deixarà el Sant Pare ens ajudin a fer realitat, dia rere dia, el lema d'aquesta trobada interreligiosa: «Conviure en temps de crisi. Família dels pobles, família de Déu».

† Lluís Martínez Sistach
Cardenal Arquebisbe de Barcelona

Notes de Premsa

Visita del Sant Pare

Us invitem al seminari informatiu que, amb motiu de la Visita del Sant Pare a Barcelona, organitzem i del qual donem les dades a continuació. Cal confirmar l'assistència.

Gràcies

Delegació de mitjans de comunicació
Arquebisbat de Barcelona

Seminari Arquebisbat de Barcelona

Avís de roda de premsa

El cardenal Martínez Sistach informarà sobre la propera visita del Sant Pare a Barcelona

El proper dimecres, a les 12 h, el cardenal Lluís Martínez Sistach, arquebisbe de Barcelona, informarà sobre diversos aspectes organitzatius de la propera visita del Sant Pare a Barcelona per dedicar el temple de la Sagrada Família.

La roda de premsa serà a la sala Gaudí de l'edifici de la Pia Almoïna (Av. de la Catedral, núm. 4).

Acompanyaran el Cardenal Arquebisbe el P. Enric Puig Jofra, S.J., coordinador de la visita apostòlica del Sant Pare i el Sr. Jordi Roigé, coordinador per a l'atenció als mitjans d'informació.

Els agraïrem la seva presència i col·laboració.

Barcelona, 4 d'octubre de 2010

Delegació per als MCS
Arquebisbat de Barcelona

Seminari de premsa Visita del Papa Benet XVI a Barcelona

Objecte

Celebració d'una sessió informativa per als mitjans de comunicació acreditats a la visita del Papa a Barcelona, els dies 6 i 7 de novembre del 2010.

Convocatòria

Dia: 19 d'octubre de 2010

Horari: de 9 a 14 h

Lloc: Seminari diocesà de Barcelona. c/ Diputació 231.

Programa

- 09.00 Arribada dels participants
- 09.30 Benvinguda i presentació (Jordi Roigé)
- 09.45 Programa detallat i aspectes organitzatius de la visita (P. Enric Puig)
- 10.45 Pausa cafè
- 11.00 La litúrgia de la dedicació (Mn. Arenas)
- 11.45 La Sagrada Família (Marta Otzet)
- 12.30 El Nen Déu (Dr. M. José Jiménez)
- 13.00 Aspectes d'organització i seguretat per a la premsa (Jordi Roigé)

Durant el matí intervindrà del sr. Cardenal, Lluís Martínez Sistach

Barcelona, 14 d'octubre de 2010

El cardenal Martínez Sistach ordenarà set diaques a la basílica de Santa Maria del Mar

Tots ells es preparen al Seminari de Barcelona per esdevenir preveres

Com a preparació per a la visita del Papa a Barcelona, el proper 7 de novembre, per dedicar el temple de la Sagrada Família, el cardenal Lluís Martínez Sistach ordenarà set diaques que es preparen al Seminari Conciliar de Barcelona per esdevenir preveres. La celebració tindrà lloc a la basílica de Santa Maria del Mar, el proper diumenge 17 d'octubre, i començarà a les 7 del vespre.

Els qui seran ordenats són en Luis Fernando Acosta, Carlos Barba, Carlos Barroso, Juan Ramon La Parra, Pedro Rivero, Josep Rodríguez i Ramon Santos. Són d'edats i procedències diferents, i pertanyen a parròquies de tot l'Arquebisbat.

«Són un signe vivent —ha dit el rector del Seminari, Mn. Josep M. Turull— que Déu pot cridar en qualsevol moment i en qualsevol lloc. Per això cal estar sempre atents a la seva veu. Aquest esdeveniment és també un signe d'esperança que ens convida a pregar més intensament perquè nous joves segueixin el camí dels qui seran ordenats. Així ho podrem fer junts en la cadena de pregària que de nou celebrarem el mes de novembre totes les diòcesis amb seu a Catalunya».

Barcelona, 14 d'octubre de 2010

El Papa recorrerà Via Laietana, Diputació i Marina per arribar a la Sagrada Família

A la celebració de dedicació hi assistiran 6.900 persones i es disposaran 40.000 cadires al voltant del temple

El Papa Benet XVI recorrerà el cor de l'Eixample barceloní en papamòbil per arribar a la Sagrada Família, per a la dedicació del temple, el pròxim dia 7 de novembre. El Sant Pare sortirà del Palau Episcopal, al Barri Gòtic de la ciutat, a les 9 del matí i pujarà per Via Laietana - Pau Claris. El seguici girarà pel carrer Diputació i enfilirà per Marina per arribar a la Sagrada Família cap a les 9.30, hora en què tindrà una trobada amb els Reis d'Espanya.

Aquest matí, el Sr. Cardenal Arquebisbe de Barcelona, Dr. Lluís Martínez Sistach, juntament amb el P. Enric Puig, S.J., coordinador general de la Visita del Sant Pare, i el Sr. Jordi Roigé, responsable del dispositiu d'informació, han donat nous detalls del pròxim viatge de Benet XVI.

La visita del Sant Pare està generant una gran expectació mediàtica internacional. S'han acreditat, fins ara, més de 2.000 periodistes dels cinc continents. Televisió de Catalunya retransmetrà en directe l'esdeveniment i es calcula que més de 150 milions de persones veuran per televisió el Sant Pare dedicant el temple de la Sagrada Família a Barcelona.

L'Arquebisbat prepara una zona amb prop de 40.000 persones amb cadires i pantalles perquè la ciutadania pugui seguir l'esdeveniment. El cost d'aquest dispositiu, segons ha avançat el Sr. Cardenal, serà d'entre 500.000 € i 600.000 €, dels quals uns 300.000 € ja s'han ingressat via donatius. Lluís Martínez Sistach vol que «tothom pugui sortir al carrer a agrair al Sant Pare el seu gest de deixar Roma i venir a visitar-nos».

En arribar al temple, el papamòbil donarà la volta a tota l'església fins a la façana de la Glòria. L'estació de metro de la Sagrada Família estarà tancada des de les 00.00 h

del dia 7, i el temple no es podrà visitar des de les 14:00 de la tarda anterior. El coordinador general de la visita, el Pare Enric Puig, ha precisat que tothom rebrà indicacions i suggeriments per accedir als seus llocs, tant a l'interior de l'església com a la zona acordonada a l'exterior. En aquest sentit, ha insistit en la conveniència de consultar la pàgina www.papabarcelona2010.cat, a través de la qual es donarà tota la informació sobre mobilitat i organització.

El Sr. Cardenal ha desvelat també alguns petits detalls de la celebració i la visita: un cop el Sant Pare hagi resat l'Àngelus a la façana del Naixement, tornarà a entrar a la Sagrada Família per descobrir una placa commemorativa amb el nomenament del temple expiatori com a Basílica. En aquell moment, l'escolania de Montserrat cantarà el Virolai. Les monges benedictines del monestir de Sant Pere de les Puel·les estan preparant les estovalles per l'altar que es consagrarà aquell dia. També les benedictines de Montserrat estan preparant els més de 300 copons senzills de ceràmica, necessaris per a repartir la comunió. El dinar al Palau Episcopal comptarà amb ingredients propis de la cuina catalana i no hi faltarà la crema cremada. A més, el gremi de pastissers de Barcelona prepara una mona de xocolata de la Sagrada Família per tal que el Sant Pare pugui conèixer aquesta tradició catalana.

Més informació www.papabarcelona2010.cat.

Barcelona, 6 d'octubre de 2010

Monsenyor Guido Marini prepara la visita del Papa a Barcelona

Mons. Guido Marini, mestre de cerimònies del Sant Pare, ha visitat Barcelona aquest dies per ultimar els detalls de la cerimònia de dedicació del temple de la Sagrada Família, el proper diumenge 7 de novembre.

Durant el dia d'ahir, Mons. Marini, acompanyat del cardenal Lluís Martínez Sistach, visità el temple de la Sagrada Família i l'Obra social del Nen Déu. També va determinar els darrers detalls de l'opuscle que es facilitarà als fidels que participin a l'acte de la Sagrada Família, tant a dins del temple com a l'exterior, on disposaran de seients i de pantalles gegants per veure la cerimònia. Cal recordar que per accedir a aquest espai caldrà portar invitació. Les persones que ho desitgin podran veure el Sant Pare durant el corregut que aquest farà en papamòbil des de l'arquebisbat fins a la Sagrada Família, per aquests carrers: Av. de la Catedral, Via Laietana, Pau Claris, Diputació fins a Marina i per aquest carrer fins a la Sagrada Família.

En la cerimònia de la Sagrada Família, el Sant Pare utilitzarà el català, el castellà i el llatí.

Barcelona, 13 d'octubre de 2010

El cardenal Martínez Sistach demana una bona acollida de Barcelona al Sant Pare

Els organitzadors recomanen que les persones que vulguin saludar el Sant Pare ho facin durant els seus recorreguts per la ciutat

El cardenal Lluís Martínez Sistach demana que Barcelona ofereixi un bon acolliment al Sant Pare Benet XVI durant la seva visita a la nostra ciutat els dies 6 i 7 del proper mes de novembre.

Aquest acolliment tindrà ocasió de manifestar-se sobretot el dissabte dia 6 de novembre, quan el Sant Pare arribarà a l'avinguda de la catedral dirigint-se al Palau Episcopal, on passarà la nit. En aquest indret davant de la catedral es podran concentrar les persones que li vulguin donar la benvinguda.

El diumenge dia 7 de novembre, a les 9 del matí, el Sant Pare sortirà de l'Arquebisbat en papamòbil en direcció al temple de la Sagrada Família. L'itinerari serà el que segueix: avinguda de la Catedral, Via Laietana, Pau Claris, carrer Diputació i carrer Marina fins al temple de la Sagrada Família. Abans d'entrar al temple per la façana del carrer de Mallorca, el vehicle on aniran el Sant Pare i l'arquebisbe de Barcelona donarà la volta pels carrers que el rodegen, on hi haurà les persones que seguiran la cerimònia a través de les pantalles gegants ocupant les 36.000 cadires o bé els espais per a persones dretes amb invitació.

Els organitzadors fan una recomanació important: que les persones que vulguin veure el Sant Pare sense tenir invitació no s'acumulin als voltants de la Sagrada Família, sinó que procurin ocupar tot el recorregut entre l'avinguda de la Catedral i el carrer Marina, que serà el mateix a l'anada i a la tornada de la cerimònia de la Sagrada Família.

Aquests detalls i molts altres de la visita es varen donar a conèixer ahir dimarts en un seminari de cinc hores de duració celebrat a l'aula magna del Seminari Conciliar de Barcelona, al qual assistiren un centenar d'informadors. S'obrí el seminari amb unes paraules del cardenal Martínez Sistach, en què remarcà tres dimensions de la visita papal: la religiosa, la ciutadana i la de reconeixement a la missió dels Sants Pares en la defensa de la persona humana i de la causa de la pau en el món.

Tot seguit varen intervenir el pare Enric Puig, s.j., coordinador de la visita; el Sr. Jordi Roigé, coordinador de l'atenció als mitjans de comunicació; Mn. Josep Anton Arenas, que exposà el sentit dels diversos moments de la cerimònia de dedicació d'una església; l'arquitecte Jordi Faulí, que parlà sobre la història i significació del temple de la Sagrada Família; i Mn. Josep Anton Arenas, la mare Rosario Hidalgo i la Dra. María José Jiménez, que parlaren sobre l'Obra del Nen Déu, que visitarà el Sant Pare la tarda del dia 7 de novembre.

Barcelona, 20 d'octubre de 2010

Declaracions

Entrevista al Sr. Cardenal Arquebisbe de Barcelona al diari «Avui»

Què significa per a Barcelona la visita del Papa?

La visita del Sant Pare Benet XVI és un gran honor per a la nostra ciutat. Moltíssimes ciutats del món desitjarien que Benet XVI les visités. El Papa té una funció religiosa importantíssima, però és també un defensor de la persona humana, de la pau en el món i del desenvolupament dels pobles. Barcelona serà els dies 6 i 7 de novembre l'aparador del món. Serà una presentació més de la nostra ciutat i de Catalunya arreu.

Com neix la idea de fer venir el Papa per a consagrar el temple?

Com a President de la Junta Constructora de la Sagrada Família, he tingut molt interès que es pogués inaugurar el temple que va començar l'any 1882. Atesa l'originalitat de la seva construcció, la seva bellesa monumental i la riquíssima simbologia bíblica, litúrgica i teològica, vaig desitjar que fos el Sant Pare qui dediqués aquesta església, patrimoni de la humanitat. El vaig convidar i el Papa ha acceptat la invitació. La celebració del dia 7 serà un gran esdeveniment històric i únic.

Què vol dir que la Sagrada Família passarà de ser temple a basílica? Què significa?

És un títol que es dona a una església per la importància del culte que s'hi celebra, per la seva història i bellesa, per la difusió de la cultura, etc. Moltes catedrals són basíliques. El Sant Pare comunicarà que s'atorga el títol de Basílica el dia 7 de novembre, un cop dedicat el temple.

Com espera que la ciutat rebi el Sant Pare? Com voldria vostè que fos rebut?

Espero que el rebi molt bé. La nostra ciutat, ja ho deia Cervantes, és un «arxiu de cortesia». Som una ciutat molt acollidora. Les diòcesis, les parròquies i les moltes institucions d'Església rebran el Papa amb afecte i agraïment per l'afecte que ens manifesta amb la seva visita. Ens estem preparant espiritualment amb la pregària, amb el compliment dels compromisos en la vida de l'Església i de la societat, amb la solidaritat amb els pobres i necessitats enmig de la greu crisi econòmica que vivim. Hem publicat i divulgat cent mil exemplars de set catequesis per ajudar a la rebuda del Sant Pare, tres sobre el ministeri de Pere, dues sobre Gaudí i dues sobre el temple.

Com van els preparatius?

Els preparatius van bé i segueixen un bon ritme. La comissió treballa intensament i tot estarà a punt els dies 6 i 7 de novembre per rebre el Sant Pare i per celebrar els actes del programa de la seva visita.

Quin serà per a vostè el moment més emotiu de la visita del Papa?

La dedicació del temple de la Sagrada Família, amb una assemblea litúrgica nombrosíssima. És quan es podrà veure millor la bellesa del magnífic temple gaudinià. Amb aquesta celebració es realitzarà el somni de Gaudí, que el temple que ell projectà i inicià, representi la Jerusalem celestial, inspirant-se en la visió del profeta Ezequiel relativa al temple de la nova Jerusalem.

Costarà molt aquesta visita? Vostè ja va avançar que seria una visita austera.

Serà una visita austera, però digna. Tant l'arxidiòcesi com la ciutat de Barcelona i Catalunya volem que es faci amb tota la dignitat necessària. Si bé es tracta d'una visita religiosa, no es pot oblidar que té un dimensió ciutadana molt important i a través dels mitjans de comunicació la nostra ciutat i la Sagrada Família es veuran arreu del món. Els cristians que som a Barcelona i a Catalunya realitzem diferents serveis a la nostra societat, pensem en el que estan fent les parròquies, Càritas, les comunitats religioses en el camp de la pobresa, dels malalts, dels ancians, etc. Aquesta tasca que estem fent mereix un reconeixement i un respecte a la visita del Sant Pare que per nosaltres és molt important.

El Papa dormirà i menjarà a la seu de l'Arquebisbat. S'està fent algun tipus d'obra o preparació especial?

El Sant Pare soparà i dormirà el dia 6 a l'arquebisbat i hi esmorzarà i dinarà el dia 7. Les estances les tenim preparades des de fa temps. Actualment s'estan fent obres a l'arquebisbat, fonamentalment per poder col·locar-hi serveis i delegacions que no hi cabien i estan en altres indrets, però aquestes obres contribueixen també a condicionar més l'edifici per rebre el Papa.

De moment s'han editat uns pòsters i uns llibres de catequesi. S'editarà alguna cosa més relacionada amb la visita papal? Es faran records especials per aquest dia?

A més d'aquestes edicions, he publicat una comunicació per iniciar amb el Papa el nou curs pastoral de la diòcesi, i s'estan preparant cartells per col·locar als balcons i finestres de les façanes de les cases i banderes vaticanes per engalanar els carrers i l'itinerari papal. Es prepara també una medalla commemorativa de la visita del Papa i dedicació de la basílica de la Sagrada Família.

Qui podrà assistir a Barcelona a la missa de Benet XVI? Com s'organitzarà l'interior de la Sagrada Família?

Hi podran assistir tots els qui ho desitgin. A l'interior del temple només ens permeten col·locar-hi set mil persones per raons de seguretat. Als voltants del temple, hi haurà cadires, pantalles gegants i so per poder participar moltíssimes persones en la celebració. Les persones i institucions de Barcelona i de les altres diòcesis poden demanar entrades per aquests llocs.

De la resta d'actes, quin serà, per vostè, el més emotiu?

A la tarda del dia 7 de novembre el Papa presidirà un acte molt emotiu. Visitarà l'Obra del Nen Déu que està al servei de famílies amb fills amb síndrome de Down o altres discapacitats. Aquests nois i noies dirigiran unes paraules al Papa. Li cantaran alguna cançó, li estan preparant un obsequi i pregaran junts. El Papa beneirà la primera pedra d'una residència per aquests joves i adults que construirà la Fundació del Nen Déu i que en tenen cura les Franciscanes dels Sagrats Cors. Amb aquesta visita el Papa vol agrair el treball que realitzen totes les institucions similars de casa nostra que estan al servei de la vida humana, de les famílies i dels pobres i marginats.

Què opina del que han fet a Anglaterra, que per poder pagar la visita papal fan pagar entrada als fidels que vulguin anar a algun acte on hi participi?

En els mitjans de comunicació es va dir que es pagaven unes lliures per assistir a la missa presidida pel Sant Pare. Segons m'explicaren els organitzadors no era així, sinó que aquests diners es pagaven pel trasllat amb autobús per arribar al lloc de la celebració, una mica allunyat.

Abans de la visita del Papa, Barcelona tornarà a ser notícia perquè reunirà, gràcies a la Comunitat de Sant Egidí, l'elit religiosa mundial. Què significa aquesta cita per la religió, per la ciutat de Barcelona, per l'Església en general?

Significa un esdeveniment molt important. Del 3 al 5 d'octubre se celebrarà la Trobada Internacional per la Pau organitzada per la Comunitat de Sant Egidí i que manté l'esperit d'Assís, que es va iniciar amb aquell encontre convocat per Joan Pau II amb els líders de les religions més importants del món, celebrat l'any 1986, precisament a Assís. És important la dimensió mediàtica que tenen sempre aquests encontres anyals i són una imatge vivent de com el cristianisme i les religions treballen per la pau al món.

Com viurà vostè aquest esdeveniment?

El viuré molt intensament ja que l'encontre el convoca també l'arquebisbat de Barcelona. Vaig demanar a Andrea Riccardi, fundador de la Comunitat de Sant Egidí celebrar-lo per segona vegada a Barcelona perquè és molt important per a les relacions ecumèniques i pel diàleg interreligiós.

Monsenyor, estem vivint moments de canvis. A casa nostra convivim amb moltes religions diferents, desconegudes per nosaltres fins ara. Com afronta l'Església Catòlica aquesta situació, aquesta nova realitat?

És certament una situació nova. Amb pocs anys, per la recent immigració, hem passat d'una realitat unireligiosa cristiana, a un pluralisme religiós. És un repte. Pels autòctons ens és molt necessari conèixer, valorar i mantenir la nostra identitat històrica i cultural que està amarada de cristianisme i això ens possibilita acollir i oferir el que tenim als qui vénen i incorporar allò que pot enriquir la nostra identitat.

L'Església Catòlica se sent justament tractada?

La pregunta és molt genèrica. Potser no sempre es comprèn la missió de l'Església en la proclamació del missatge de l'Evangeli sobre la vida, la família, la política, l'economia, la cultura, etc. Es critica com si l'Església volgués imposar-ho, quan realment només ho proposa amb convenciment perquè creu que és un bé per a les persones i per a la societat. Penso que les parròquies, les comunitats i les realitats d'Església estan fent un treball constant i seriós en el camp de l'espiritualitat, de la cultura, de la pobresa, de la immigració, de l'ensenyament, dels malalts, etc. que enriqueix la convivència social i ha de ser motiu del seu just reconeixement. Una societat democràtica ha de respectar i valorar la participació de tots els grups i institucions religioses, culturals i socials que actuen d'acord amb la seva identitat.

Com valora la valentia del Papa en afrontar els greus casos de pederàstia que han sortit a la llum?

La valoro molt positivament. El Papa va reiterant l'actitud i el procediment davant d'aquests casos dolorosos. Cal reconèixer la valentia del Papa en afrontar aquesta problemàtica cercant el bé de les víctimes i prenent decisions ràpides i clares, respecte dels culpables.

Vostè ha estat a Santiago i ha defensat la presència pública de l'Església en la societat. Per què?

Vaig parlar de la presència pública de l'Església pel servei que està fent amb les actuacions dels cristians i amb el seu missatge, que ofereix a les persones i a la societat. Avui va dominant una cultura laïcista, que vol reduir la fe i l'Església a l'esfera privada dels ciutadans. L'Església ha de tenir una presència pública perquè les persones són sociables i viuen en la societat i la dimensió religiosa és innata en la persona humana. L'Estat és aconfessional, però la societat és plurireligiosa.

L'Església se sent propera a la gent? Arriba a tothom?

Penso que l'Església arriba a la gent, però és urgent un treball d'evangelització. Potser ha de tenir més cura de la seva imatge i enmig d'una cultura postmoderna no resulta fàcil entendre degudament el seu missatge. Les mateixes parròquies estan en els barris i en els pobles obertes a totes les persones i amb contacte constant amb totes elles. En el meu ministeri estic constantment en relació amb les persones de tots els estaments socials de la societat.

Secretaria General

Ordes sagrats

Confereix l'Emm. i Rvdm. Sr. Lluís Martínez Sistach, Cardenal Arquebisbe de Barcelona, el 17 d'octubre de 2010, a la Basílica de Santa Maria del Mar, de Barcelona.

Diaconat

Luis Fernando Acosta Romero
Carlos Barba Olmos
Carlos M. Barroso Flores
Juan Ramon La Parra Martínez
Pedro Rivero San José
Josep Rodríguez Fernández
Ramon Santos Iriarte

Nomenaments parroquials

17.10.10—Mn. Luis Fernando Acosta, diaca adscrit a la parròquia de Santa Maria del Mar, de Barcelona.

17.10.1—Mn. Carlos Barba Olmos, diaca adscrit a la parròquia de Sant Julià, d'Argenton.

17.10.10—Mn. Carlos M. Barroso Flores, diaca adscrit a la parròquia de Santa Teresa de l'Infant Jesús, de Barcelona.

17.10.10—Mn. Pedro Rivero San José, diaca adscrit a la parròquia de Santa Cecília, de Barcelona.

17.10.10—Mn. Josep Rodríguez Fernández, diaca adscrit a la parròquia de Sant Josep, de Badalona.

17.10.10—Mn. Ramon Santos Iriarte, diaca adscrit a la parròquia Mare de Déu dels Desemparats, de l'Hospitalet de Llobregat.

18.10.10—P. Antonio Rossi Pizzuti, B, administrador parroquial de la parròquia de Sant Joan Baptista, de Sant Adrià de Besòs.

18.10.10—Mn. Robert Baró Cabrera, vicari de la parròquia de Santa Maria del Taulat i Sant Bernat Calbó, de Barcelona.

18.10.10—Mn. Jordi Fontbona Umbert, adscrit a la parròquia de Sant Pau, de Badalona.

18.10.10—P. Agustí Herrero Manich, SchP, adscrit a la parròquia de Sant Josep, de Mataró.

28.10.10—Mn. Miquel Adrover Santamaría, DP, diaca adscrit a la parròquia de Santa Maria del Mar, de Barcelona.

28.10.10—Mn. Jaime Ferrer Arilla, DP, diaca adscrit a la parròquia de Sant Josep Oriol, de Barcelona.

Nomenaments no parroquials

15.10.10 – Sr. Jaume Dantí Riu, responsable diocesà de l'Associació «Moviment de Cristians de Pobles i Comarques de Catalunya».

15.10.10—Sr. Manuel Cobo Ruiz, Hermano Mayor de la Confraría de Jesús Crucificado y Nuestra Señora de los Dolores, de El Prat de Llobregat.

15.10.10—Rvd. Sr. David Álvarez Rodríguez, consiliari de l'Associació Joventut Alegre de Sarrià, per tres anys.

18.10.10—Mn. Joaquim Vidal Artés, arxiprest de l'Arxiprestat de Badalona nord fins a l'octubre de 2013.

Institucions d'Ensenyament Superior

El Sr. Cardenal Arquebisbe de Barcelona com a Gran Cancellier de la Facultat de Teologia nomena:

27.10.10—Rvd. Dr. Jaume González Padrós, director de l'Institut Superior de Litúrgia de Barcelona, per tres anys.

In pace Christi

Mn. Jaume Inglavaga Vilarrubia

Morí a Barcelona a l'edat de 77 anys, en dia 5 d'octubre de 2010. Mn. Jaume Inglavaga Vilarrubia, que havia nascut a Gualter, (Baronia de Rialp, província de Lleida i bisbat d'Urgell. Va estudiar Humanitats i Filosofia al Seminari d'Urgell i Teologia al de Barcelona. Va ser ordenat prevere l'any 1958 i incardinat al presbiteri de Barcelona. L'any 1959 fou nomenat vicari de la parròquia de S. Joan M. Bta. Vianney de Barcelona. L'any 1960 vicari de la parròquia de Santa Dorotea; l'any 1962 de la parròquia de Sant Jordi de Vallcarca i l'any 1964 de la parròquia de Sant Ramon de Penyafort, les tres de Barcelona.

L'any 1967 fou nomenat regent de la parròquia de Sant Bartomeu de Vallbona d'A-noia. L'any 1969 és nomenat confessor «ad casum» per a Religioses. L'any 1970 Arxiprest de Piera-Capellades. L'any 1971 és membre de l'Equip Sacerdotal de la parròquia de Sant Jordi de Vallcarca de Barcelona, amb facultats de vicari. L'any 1973 és nomenat ecònom de la parròquia de Santa Maria de Pallejà. L'any 1976 rep el nomenament de capellà de l'Institut d'Obrers de Barcelona. L'any 1979 adjunt amb facultats (cànon 476) a la parròquia de Mare de Déu dels Dolors de Barcelona.

L'any 1983 ecònom de la parròquia de Santa Maria de Corbera de Llobregat i encarregat dels serveis religiosos de la residència Santa Eulàlia de Sarrià de Barcelona. L'any 1985 rector de la parròquia de Sant Antoni Abat de Corbera de Llobregat i el 1986 administrador amb facultats (cànon 548) de la parròquia de Santa Maria de Corbera de Llobregat.

L'any 1988 és nomenat rector de la parròquia de Santa Eulàlia de Mérida, de l'Hospitalet de Llobregat, on va exercir el servei pastoral, durant tretze anys. L'any 1989 és nomenat arxiprest de l'Hospitalet de Llobregat. L'any 2001 es jubila i és adscrit a la parròquia de Sant Oleguer, de Barcelona i també s'encarrega del servei religiós en el Centre Geriàtric Fort Pienc, de Barcelona. Durant dotze anys va celebrar la missa dominical, en català, al Santuari de Santa Gemma de Barcelona.

Visita del Sant Pare a Barcelona

Activitats per preparar la visita del Sant Pare

Durant el mes d'octubre es varen intensificar les activitats per preparar la visita del Sant Pare a Barcelona. Deixem constància d'algunes de les més significatives.

El dia 6 d'octubre el Cardenal Arquebisbe presidí una conferència de premsa, acompanyat pel P. Enric Puig, S.J., coordinador general de la visita, i pel Sr. Jordi Roigé, responsable de la informació. El cardenal comentà amb detall els actes de la visita dels dies 6 i 7 de novembre, informà dels itineraris que seguiria el Sant Pare en «papamòbil» i demanà als fidels que sortissin al carrer per agrair al Sant Pare el gest de venir des de Roma per a visitar-nos i per dedicar el temple de la Sagrada Família.

Moltes parròquies i entitats d'Església varen organitzar vetlles de pregària —es va enviar a les parròquies uns guions per organitzar aquestes vetlles— i conferències. Entre les conferències, cal remarcar la pronunciada, el dia 15 d'octubre, a les 19.30 h, a la basílica de la Puríssima Concepció de Barcelona, pel Dr. Guzman Carriquiry, vicesecretari general del Consell Pontifici per als Laics, que parlà sobre «A l'espera de Benet XVI. Sentit i responsabilitat», conferència organitzada per la parròquia i vuit institucions cristianes.

Aquest mateix dia, la Delegació de Pastoral de Joventut dedicava un espai lúdic per a joves cristians a Gaudí i a la visita del Sant Pare. L'acte va tenir lloc a les 21 h, a la Sagrada Família i va comptar amb la intervenció de l'actor Joan Pera, que interpretà «El somni de Gaudí».

Seminari per als periodistes i altres iniciatives

El dimarts 19 d'octubre, des de les 9 h, fins a les 13 h, al Seminari Conciliar, es va organitzar un seminari per als mitjans de comunicació a fi d'oferir-los elements de judici i preveure les ajudes que se'ls podia proporcionar davant la visita del Sant Pare. Aquest va ser l'horari i les intervencions del seminari: 9 h, arribada; 9.30 h, benvinguda i presentació (Jordi Roigé); 9.45 h, programa detallat i aspectes d'organització de la visita (P. Enric Puig); 10.45 h, pausa-café; 11 h, la litúrgia de la dedicació (Mn. Josep A. Arenas); 11.45 h, la Sagrada Família (Jordi Faulí); 12.30 h, el Nen Déu (Mn. Josep A. Arenas, Mare Rosario Hidalgo i Dra. Maria José Jiménez); 13 h, aspectes d'organització i seguretat per a la premsa (Jordi Roigé).

Obrí el seminari el cardenal Martínez Sistach, que agraià la col·laboració dels mitjans de comunicació per al bon desenvolupament de la visita i remarcà la importància d'aquesta, com a fet religiós i com a esdeveniment ciutadà i també va dir que era un signe d'afecte i comunió amb el Sant com a defensor de l'home i de la causa de la pau en el món.

Les principals institucions docents de l'Arquebisbat varen organitzar una sessió acadèmica que va oferir els elements de fons sobre la visita. La sessió va tenir lloc a l'aula magna del Seminari Conciliar de Barcelona i fou acte obert a totes les persones interessades. No calia fer cap inscripció prèvia.

Va comptar amb aquestes intervencions: «La romanitat de l'Església de Catalunya», pel Dr. Jaume Aymar (FFC); «El ministeri de Pere en l'Església», pel Dr. Salvador Pié (FTC), i «La Sagrada Família: comprendre un símbol», pel Dr. Armand Puig i Tàrrach (degà de la FTC). Va cloure la sessió el Cardenal Arquebisbe, Dr. Lluís Martínez Sistach.

Varen organitzar aquesta sessió la Facultat de Teologia de Catalunya, la Facultat de Filosofia de Catalunya, l'Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona (ISCREB), la Fundació Blanquerna i la Fundació Pere Tarrés, integrades en la Universitat Ramon Llull, com també hi està integrada la Facultat de Filosofia de Catalunya.

Preparem, amb la pregària, la visita de Benet XVI

Amb el títol «Preparem, amb la pregària, la visita de Benet XVI», es va publicar durant el mes d'octubre un opuscle per ajudar a respondre a la invitació del Sr. Cardenal Arquebisbe a intensificar, els darrers dies, la preparació espiritual i fer-ho de manera comunitària; és a dir, posant de relleu la dimensió eclesial de la nostra pregària. Es tractava de suggeriments per als dies més pròxims a la visita de Benet XVI.

L'opuscle oferia tres elements:

1. Vetlla de pregària en la preparació espiritual de la visita de Benet XVI, que quedava estructurada així: cant, salutació, paraules d'introducció, oració, lectures bíbliques, silenci meditatiu o lectura d'una de les homilies de Sant Lleó el Gran, professió de fe, pregàries, pàrenostre, oració conclusiva, benedicció i comiat.
2. Textos per ser utilitzats el diumenge precedent al de la visita del Papa «a fi que l'estada de Benet XVI entre nosaltres, el seu magisteri i la pregària que ell faci per la nostra Església donin fruits en l'increment de la vida cristiana de totes les nostres parròquies i comunitats» (monició d'introducció a la missa i textos per a la pregària dels fidels).
3. Pregàries, que oferia la pregària per preparar la visita apostòlica del Sant Pare i set textos més de pregària pel Sant Pare.

El text de la pregària per preparar la visita apostòlica del Sant Pare era aquest:

«Déu i Pare nostre, feu reposar el vostre bondadós esguard sobre l'Església de Barcelona: beneïu-la amb la rosada de la vostra gràcia perquè es prepari espiritualment per acollir la visita apostòlica del Papa Benet XVI.

Això ens mou ara a pregar per ell amb afecte filial. Sigueu sempre amb ell, Senyor. Així com Maria, Mare del vostre Fill. Guardeu tothora la seva vida i la seva salut. Concediu-li la fermesa que va donar a l'apòstol Pere perquè confirmi en tots nosaltres la fe que ens salva.

Amb el nostre Sant Pare, feu que assaborim la novetat constant de l'Evangelí. Amb ell, feu-nos estimar la santa Mare Església, casal de comunió, de misericòrdia i de perdó.

Feu que, com ell, reconeguem la veu de Crist més enllà de qualsevol altra veu, ja que només el vostre Fill té paraules de vida eterna. Ell, que viu i regna pels segles dels segles. Amén.»

Ban de l'alcalde de Barcelona

El dijous 28 d'octubre els diaris de Barcelona varen publicar una pàgina sencera, a càrrec de l'Ajuntament de Barcelona, amb el text del Ban de l'alcalde i aquest títol «Benet XVI, benvingut a Barcelona. Barcelona dóna la benvinguda al Papa Benet XVI».

El Ban deia: Ciutadans i ciutadanes, Barcelona és una ciutat reconeguda arreu per la calidesa amb què sabem tractar els nostres hostes. Els milions de persones que cada any ens visiten en donen contínuament testimoni, i aquest és un motiu d'orgull per a tots els barcelonins i barcelonines.

Quan l'hoste que ens visita té el significat espiritual de Sa Santetat el Papa Benet XVI, se'ns reclama un esforç addicional per fer que la seva estada entre nosaltres sigui una experiència única i un record inesborrable. Tant per a ell i els molt nombrosos ciutadans que s'hi senten identificats, com per als milions de persones que aquests dies tindran la mirada posada en la nostra ciutat. I, en definitiva, per tal que redundi en benefici de Barcelona, la seva gent i el seu prestigi internacional.

És aquesta una ocasió excepcional per mostrar-nos davant del món tal i com som. Una ciutat que treballa per la pau i la cooperació entre les ciutats i els pobles, i que

fa del civisme i la convivència la seva bandera. Una ciutat tolerant, oberta i plural, capaç d'integrar i donar cabuda a totes les religions i cultures, i al mateix temps orgullosa de les seves tradicions i de la seva història. Una història que ningú podria entendre sense l'aportació fonamental que l'Església catòlica i tots aquells que professen la religió catòlica han fet i fan a la nostra manera de ser col·lectiva i als valors que avui propugnem.

Donem la benvinguda al Papa Benet XVI, que ens honorarà els propers 6 i 7 de novembre amb la seva visita. I agraïm-li que hagi volgut presidir l'acte de dedicació del temple de la Sagrada Família, una de les nostres senyes d'identitat més estimades.

Per aquest motiu, com a alcalde us vull demanar que, més enllà de les creences que lliurement tots tenim i des del respecte envers tothom, siguem els millors amfitrions de Santedat i contribuïm a fer de la seva presència a Barcelona l'èxit que tots desitgem.

I atenent la nostra condició de capital de Catalunya, i en representació dels milers de catalans que prop o des de la distància viuran també la visita del Sant Pare, us proposo que, recollint el sentir de tot l'Ajuntament, engalaneu els vostres balcons i finestres i que ho feu amb la senyera, la nostra bandera, la que a tots els catalans i catalanes ens identifica, representa i agermana.

«Santedat, sigueu benvingut a Barcelona.
Sigueu benvingut a Catalunya.
Jordi Hereu.
Barcelona, octubre 2010.»

El Cardenal Arquebisbe presidí una missa de preparació a la catedral

El diumenge 31 d'octubre, a dos quarts d'onze del matí, el Sr. Cardenal Arquebisbe presidí la missa conventual celebrada a la catedral, que tingué el signe d'un acte de preparació espiritual per a la propera visita del Sant Pare i de pregària pels fruits espirituals i pastorals de la visita.

Conferència Episcopal Tarraconense

Comunicat de la reunió núm. 196

Els dies 13 i 14 d'octubre de 2010 ha tingut lloc la reunió n.196 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), al Seminari Conciliar de Barcelona i a la Casa d'Espiritualitat «Maria Immaculada», de Tiana. La reunió ha estat presidida per Mons. Jaume Pujol Balcells, arquebisbe de Tarragona, i hi han assistit tots els seus membres.

1. En començar, després de la pregària inicial i de la salutació de Mons. Pujol, els bisbes han expressat novament al Sant Pare Benet XVI el seu agraïment per la visita que farà a Barcelona els pròxims dies 6 i 7 de novembre per dedicar el temple de la Sagrada Família i han posat en comú totes les activitats i iniciatives que s'estan duent a terme en cadascuna de les diòcesis catalanes perquè el màxim nombre de fidels pugui acompanyar el Sant Pare en aquesta ocasió. Per part seva, el cardenal Martínez Sistach els ha informat amb detall sobre els diferents moments de la visita, des de l'arribada a l'aeroport de Barcelona al vespre del dissabte 6, l'allotjament al Palau Episcopal, l'itinerari fins a la Sagrada Família, els diferents moments de la celebració litúrgica de la dedicació del temple, el rés de la pregària de l'Àngelus, al migdia, des de la façana del Naixement i la visita, a la tarda, a la institució diocesana del «Nen Déu», on s'acull i es forma infants i joves amb síndrome de Down, i el posterior comiat oficial a l'aeroport, abans de retornar a Roma.

2. Els bisbes han tractat també d'altres aspectes de l'actualitat eclesial, política i social, i en relació a les pròximes eleccions al Parlament de Catalunya, han acordat fer pública una Nota, que s'adjunta com annex al present comunicat.

3. En l'àmbit de la catequesi, i a proposta de Mons. Salinas, els bisbes han estudiat i aprovat, *ad experimentum* per un any, els nous Estatuts del Secretariat Interdiocesà de Catequesi (SIC).

4. En l'àmbit de la pastoral de la salut, els bisbes han tractat diverses qüestions, entre elles, i a proposta de Mons. Casanova, el programa de suport a les cures paliatives, per a l'atenció integral a persones amb malalties avançades.

5. També en aquest àmbit, els bisbes han designat Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar de Terrassa, com a nou responsable de la pastoral de la salut per part de la CET.

6. En acabar, Mons. Cortés, bisbe de Sant Feliu de Llobregat, ha invitat els bisbes a la inauguració de la nova seu de la cúria diocesana, el pròxim dissabte 23 d'octubre.

I així mateix ho ha fet Mons. Saiz, bisbe de Terrassa, invitant-los a la inauguració de la nova cúria d'aquesta diòcesi el dissabte 11 de desembre de 2010.

Barcelona, 14 d'octubre de 2010

Consell Pastoral Diocesà

Crònica de la 4a reunió del trienni 2009-2012 (16/10/10)

El dissabte 16 d'octubre de 2010, sota la presidència del Sr. Cardenal Arquebisbe, Dr. Lluís Martínez Sistach, es reuneix el Consell Pastoral Diocesà (CPD), de les 10.30 a les 13.45 hores, a la sala Sant Jordi del Seminari Conciliar.

L'acompanyen a la presidència Mons. Sebastià Taltavull, Bisbe auxiliar i Vicari general, i els membres del Secretariat del Consell, Sra. Anna Basiana Vers, Sr. Joseph Maria Rojo-Pijoan i Dr. Sergi Rodríguez López-Ros, que actua com a Secretari.

1. Pregària

S'inicia la reunió amb la pregària de Tèrcia.

2. Salutació del Sr. Cardenal Arquebisbe

El Sr. Cardenal Arquebisbe agraeix la presència a tots els consellers i els recorda alhora la seva responsabilitat. També destaca el caràcter previ d'aquesta sessió a la propera estada del Sant Pare a Barcelona.

El Sr. Cardenal recorda que el tema principal que avui es tractarà és en relació a l'aplicació del Pla Pastoral Diocesà pel que fa a l'objectiu de la participació dels immigrants en les comunitats cristianes. En l'ordre del dia es demanava de respondre a aquests quatre punts, per preparar la reflexió:

- a) Actituds i processos d'acolliment a les persones i les famílies.
- b) Formes d'atenció a les seves necessitats materials.
- c) Formes de participació en els equips, les celebracions, etc.
- d) Experiències positives i problemes.

3. Aprovació de l'acta de la reunió anterior

L'assemblea aprova per aclamació l'acta de la reunió del 08/05/2010.

4. Reflexió sobre el tema **La participació dels immigrants en les comunitats cristianes.**

El Sr. Secretari presenta Mn. Josep Maria Jubany, delegat diocesà de Pastoral social i rector de la Parròquia de Sta. Eulàlia de Mérida (l'Hospitalet de Llobregat), que fa una reflexió inicial sobre el tema.

Informe general sobre la immigració

1. La greu crisi econòmica que pateix el nostre país està condicionant molt la valoració que fa la població autòctona de la immigració.
2. També ha trencat la dinàmica d'augment de la immigració. Ha davallat el nombre d'immigrants i alguns (pocs) han tornat al seu país.
3. A nivell polític, s'ha publicat una nova Llei d'Estrangeria que ha restringit alguns dels drets dels immigrants: allargament del període màxim d'internament, sancions a l'hospitalitat i el fals empadronament, restriccions en el reagrupament familiar, tractament dels menors no acompanyats, discriminació en l'accés de formació i possibilitat d'extradir les víctimes de maltractaments. Els bisbes espanyols, en la seva declaració *Davant la crisi moral i econòmica* (27/11/2009), han dit sobre ella: «Demanem un tracte humà i solidari als emigrants, perquè la recent aprovada Llei restringeix drets que afecten decisivament la seva dignitat com a persones». També cal mencionar el comunicat que en va fer la *Plataforma d'entitats cristianes amb els immigrants* el 22/12/2009.
4. A nivell parroquial s'ha normalitzat la presència dels immigrants en les nostres comunitats. Encara que queden bastants passos a fer. Els immigrants són presents a les Eucaristies. És ja més normal que col·laborin en la litúrgia, tot llegint lectures, etc. També participen en l'administració dels altres sagraments, especialment la confirmació. Però encara hi ha el perill d'identificar l'emigrant amb el pobre. És cert que la majoria dels immigrants són pobres, i són ells els primers usuaris dels serveis de Càritas, però cal anar en compte amb aquesta identificació: per damunt de tot el nouvingut és una persona.
5. Degut a aquests canvis, ha augmentat la reflexió doctrinal del Magisteri sobre la immigració. El 22/11/ 2007 la CEE publicava el document *La Iglesia en España y los inmigrantes*, de lectura obligada (encara que va ser escrit quan la crisi econòmica no era percebuda com a greu). També es va produir la Declaració dels bisbes espanyols ja citada i l'encíclica papal *Càritas in veritate*.

6. A nivell diocesà, cal mencionar l'aprovació i l'aplicació de l'actual Pla pastoral Diocesà que, en el seu apartat tercer, promou la participació dels immigrants en les comunitats cristianes.

Alguns punts doctrinals per orientar el treball pastoral

1. Les paraules de Benet XVI: «Els treballadors estrangers, malgrat les dificultats inherents a la seva integració, contribueixen de manera significativa amb el seu treball al desenvolupament econòmic del país que els acull, així com al seu país d'origen a través de les trameses de diners. Òbviament, no poden ser considerats una mercaderia o una mera força laboral. Per tant, no han de ser tractats com qualsevol altre factor de producció. Qualsevol emigrant és una persona que, com a tal, té drets fonamentals inalienables que han de ser respectats per tots i en qualsevol situació» (*Caritas in veritate* § 62).
2. El document ja citat de la CEE: «Es tracta de persones, per a nosaltres germans, que un dia van venir invitats, contractats, o simplement atrets per la fascinació d'un paradís somiat. Molts d'ells han col·laborat amb el seu treball i els seus serveis, en els temps de prosperitat, en el nostre desenvolupament i benestar; van augmentar considerablement els recursos del nostre país, la caixa de la hisenda pública i la Seguretat Social; van animar el consum, el mercat de l'habitatge i la vida laboral en general. Ara, en moment de crisi, d'atur i de recessió, no podem abandonar-los a la seva sort».
3. I, ja a casa nostra, la carta de presentació del Sr. Cardenal al Pla pastoral, així com l'homilia que va pronunciar el 9/03/2010 a l'Eucaristia de la Fundació Migra Studium, amb motiu de la trobada de responsables d'emigrants de les grans ciutats europees: «L'actual realitat migratòria comporta una seriosa i greu interpel·lació per a tots: individus, societat i les seves organitzacions, administracions públiques i Església. Ningú no pot romandre aliè i indiferent davant d'una realitat d'aquesta envergadura. El Papa en la seva encíclica social parla de la immigració dient que és un fenomen que impressiona per les seves grans dimensions, pels problemes socials, econòmics, polítics, culturals i religiosos que suscita i pels dramàtics desafiaments que planteja a les comunitats nacionals i a la comunitat internacional».

Aquests documents i d'altres afirmen que l'emigrant és abans de res una persona, amb la seva dignitat, i una víctima més del pecat del món, del pecat estructural.

Per tot això m'atreveixo a afirmar que ara és un bon moment per adonar-nos de la solidesa de les nostres conviccions creients. S'ha de verificar si la nostra solidaritat és només per als temps de prosperitat o si també ho és per als de recessió.

Comparteixo les paraules del Sr. Cardenal Arquebisbe, en dir: «Aquesta realitat migratòria situa avui l'Església diocesana davant el repte gens fàcil de caminar des d'u-

na Església monocultural a una Església pluricultural, universal, catòlica. Per això és necessari un esperit de conversió. També els immigrants han de situar-se en la nova comunitat que els acull. Per a la família humana, per als cristians, la immigració és, abans de res, una oportunitat d'acolliment, de diàleg i de mutu enriquiment. Per a l'Església és un veritable *kairós*.»

Aplicació del Pla pastoral Diocesà des de la Delegació de Pastoral Social

1. La diòcesi de Barcelona fa un treball molt gran en l'aspecte social, jurídic i d'acompanyament dels immigrants que es troben en situacions de dificultat. En primer lloc cal mencionar el gran treball que fa Càritas diocesana des del seu departament d'immigració. És un referent en la nostra societat, un dels interlocutors més valorats en el camp de la política immigratòria. Una prova, no la única, va ser que l'atorgament, el curs passat, de la Creu de Sant Jordi a Juana Martín, cap del departament d'Immigració. Juntament amb això cal citar alhora el treball que fan moltes parròquies, d'ajuda material, «bosses de treball», cursos de llengua i sobre altres qüestions que els poden ser útils, etc. També cal dir el treball amb la pastoral penitenciari que fa el SEPAP, entre d'altres.
2. El primer objectiu són les comunitats parroquials. Des de la Delegació, potenciem les possibles 9 accions que proposa el pla Pastoral, amb alguns subratllats en aquests moments de crisi econòmica:
 - No deixar-se influenciar per eslògans (alguns polítics han descobert en el recel a la immigració un camp abonat per captar vots). Hi ha algunes llegendes urbanes que, a base de repetir-les, ens l'hem cregut: que ells són els beneficiats de l'administració, que copen totes les beques de menjador en el col·legi, etc. Amb dades a la mà, ens adonarem que moltes no són certes.
 - Reconèixer que tots tenim una certa aprensió a allò que ens és desconegut. Això no significa que siguem racistes, sinó que recelem dels hàbits i costums que no són els nostres. És una tendència ben natural.
 - No confondre una minoria amb el tot. Els immigrants no són ni millor ni pitjor que els naturals del país. Hi ha molt bona gent i n'hi ha que no ho són. No és just culpar-los a tots per les accions delictives d'uns pocs.
 - Parar més atenció a la religiositat popular.
 - Preparació matrimonial: els acollidors de promesos han de ser conscients dels diferents costums i normes de convivència matrimonials dels immigrants. Cal posar èmfasi en el mutu respecte que s'han de tenir els esposos. També cal parar compte amb els matrimonis mixtos, especialment els que procedeixen d'alguns països islàmics: procurar que reflexioni'n sobre les condicions que accepten en aquest matrimoni mixt (caldrien normes orientatives des de l'Arquebisbat).
 - Pastoral de malalts: els immigrants malalts han de ser visitats amb igualtat de condicions. Cal ser conscients que hi ha cultures que atribueixen la malaltia o la desgràcia a fets extraordinaris (el dimoni, alguna maledicció). Cal

donar algunes pautes per no ridiculitzar-los i, alhora, no afavorir la superstició.

Accions que es fan des de la Delegació

La comissió d'emigració està formada, per Mn. Josep Rodado, Mn. Joan Cabot, P. Joaquim Pons, sj, Sra. Juana Martín (Càritas) i Mn. Josep M. Jubany.

1. *Plataforma d'entitats cristianes amb la immigració.* Creada l'any 2005, en aquests moments hi participen unes 24 entitats eclesials, que es troben un cop al mes en la seu de Justícia i Pau. Enguany els temes tractats han estat la nova llei d'estrangeria, els menors extutelats o la problemàtica creada a Vic, entre d'altres.
2. *Pastoral amb immigrants.* Cada primer divendres de mes, al CEP. L'objectiu d'aquestes trobades és reflexionar i proposar pautes per una pastoral parroquial que tingui en compte la immigració. Enguany s'ha treballat d'una manera especial el Pla pastoral.
3. *Seguiment de les comunitats d'immigrants.* En aquests moments hi ha un contacte continu amb les comunitats d'ucraïnesos, pakistanesos, xinesos, filipins, guineans i polonesos; també amb altres de llatinoamericans que es reuneixen a les parròquies de Betlem (Barcelona), Sant Jaume (Santa Coloma de Gramanet), la Llum (l'Hospitalet de Llobregat) i Santa Mònica (Barcelona). Darrerament s'ha incorporat la Parròquia alemanya de Sant Albert i hem connectat amb la Parròquia francesa de Lourdes. També s'ha vetllat per tal que els xinesos tinguessin capellà.
4. *Caminem junts en la diversitat.* Fruit d'aquests contactes s'ha format un grup de representats d'aquestes comunitats, on es debaten algunes qüestions i es preparen les trobades amb immigrants. Se'n fan dues o tres l'any. Una d'elles, la més important és la Jornada de l'Immigrant, que enguany va ser a la parròquia de Sant Pacià i es va presentar als immigrants el Pla pastoral. El desig és que tingui un to celebratiu, de formació, de coneixement.
5. *Fer conèixer: la Jornada de l'immigrant.* Amb la publicació de subsidis litúrgics, un extra al Full Dominical, cartells, publicació del missatge del Sant Pare, etc. Enguany amb un lema genèric que durarà tres anys (*La integració és garantia de futur*) i un per al 2010 (*La formació dona oportunitats, eliminem les diferències*). S'organitza amb Càritas
6. *Curs per agents de pastoral i voluntariat.* Juntament amb Càritas diocesana, s'ha organitzat el *Curs d'acció social en immigració i dinamització multicultural*, que es repetirà el curs que ve a altres arxiprestats. En aquests moments n'hi ha tres que ja l'han demanat.

7. *Trobades mensuals amb preveres de comunitat amb immigrants.* En aquests moments s'està treballant un esbós de document sobre la pastoral d'immigració en l'arxidiòcesi. És una forma de corresponsabilitzar i involucrar els preveres de comunitats d'immigrants en la pastoral diocesana.
8. *Altres instàncies.* La Delegació també participa en la trobada anual de responsables d'immigració de les grans ciutats europees (enguany celebrada a Barcelona, sobre els fills dels immigrants) i el Consell Assessor de la Comissió de Migracions de la CEE.

Aportacions dels consellers

A partir d'aquestes reflexions, i de les quatre preguntes enviades en l'ordre del dia, els consellers fan les seves aportacions.

- **Arxiprestat de Sant Adrià-Badalona Sud.** No hi ha possibilitat de anunciar-los el missatge cristià, perquè a Càritas hi van sobretot immigrants d'altres religions.
- **Instituts de vida consagrada i Societats de vida apostòlica.** En algunes parròquies no hi ha grups prou nombrosos com per fer-hi accions específiques.
- **Arxiprestat de la Sagrada Família.** La majoria de les parròquies estan duent a terme una iniciativa conjunta en la qual un grup de persones el atén pastoralment i social.
- **Arxiprestat de Vilapicina.** Inicialment els immigrants catòlics participaven molt, però la majoria ha deixat d'assistir a les Eucaristies. Els preveres de l'Arxiprestat dubten que l'acolliment s'hagi fet bé. Des d'algunes parròquies es constata que un augment dels grups evangèlics.
- **Arxiprestat de Gramenet.** Es detecta una gran immigració. La seva presència a les parròquies és bastant inconstant. Participen dels sagraments, especialment l'Eucaristia dominical. També hi ha experiències de parròquies que acullen grups i cedeixen locals. En els consells arxiprestals no hi participen.
- **Facultat de Filosofia de Catalunya.** La majoria d'immigrants està en situació d'inferioritat. Hi ha situacions d'injustícia. L'assignatura *Educació per la ciutadania* podria educar en la tolerància, però no està ben enfocada.
- **Arxiprestat de Rambles-Poble Sec.** Hi ha molta mobilitat, la qual cosa dificulta una acció continuada.
- **Arxiprestat de Sant Martí.** L'any 2007 es va crear una coordinadora d'acció social amb seu a la Parròquia de Sant Martí.

- **Arxiprestat de Poble Nou.** Es fa una «Eucaristia de les cultures» a nivell arxiprestal. Es valora el curs que organitza Càritas diocesana. Se suggereix que a cada arxiprestat hi hagués un prevere immigrant.
- **Pastoral Universitària.** Cal reflexionar sobre com explicar pedagògicament la litúrgia, des de la constatació d'allò que significa per a ells.
- **Moviments diocesans de la família.** Les parelles immigrants parlen amb normalitat. Es casen després de bastants anys de convivència. Molt sovint no hi ha prou quòdrum per fer-hi accions especialitzades.
- **Arxiprestat de Collblanc-Torrassa.** S'organitzen Eucaristies inculturades. També hi ha una escola social on es fan classes, així com un servei de persones amb problemes d'alcoholèmia. També hi ha una problema de constància degut a la mobilitat de les famílies.
- **Universitat Ramon Llull.** Des de la Fundació Pere Tarrés es fan cursos especialitzats. Cal acollir els immigrants com a qualsevol altra persona però ells també han de respectar la nostra identitat. En el nostre país hi ha potser un excés de *mea culpa*, perquè molt sovint estem per endavant d'altres països en aquesta matèria.
- **Arxiprestat de Sarrià.** Es detecta poca immigració. Hi ha iniciatives molt diverses, algunes des de centres especialitzats: suport en l'àmbit laboral, menjadors, robers, lliurament d'aliments, etc.
- **Moviments diocesans d'adults.** Hi ha uns programes d'actuació vers aquestes persones, per acollir-los o atendre les seves necessitats, fruit de la preocupació pel fenomen de la immigració així com la pobresa i desarrelament que sol comportar: escoltant les seves històries, fent classes de català o castellà, formant militants cristians...
- **Arxiprestat de Sant Josep Oriol.** Es fa una tasca de coneixement dels immigrants. Se'ls intenta ajudar a conèixer el país des del punt de vista cultural i religiós.
- **Pastoral Obrera.** Els immigrants participen amb dificultat, tot i que els autòctons també participen poc.

Comentaris de Mn. Jubany

Cal adonar-se de la importància i la dimensió del treball que s'està duent a terme en aquest tema a la nostra arxidiòcesi.

Ens hem de felicitar perquè, sense problemes significatius, hem passat en pocs anys a tenir un 14% de població immigrant, gràcies a la maduresa de l'Església i la pròpia societat catalana.

Han trobat en nosaltres persones acollidores. Però l'acolliment no és fàcil: molt sovint tenen llengües, costums o religions molt diferents. Cal ensenyar-los els seus drets però també els seus deures. La integració en les nostres comunitats, esplais o associacions no és fàcil. Està relacionat amb la vivacitat de les nostres comunitats cristianes i el context de secularització de la nostra societat.

Davant la situació de crisi l'Església ha de respondre encara més. En aquest sentit, hauríem d'aprendre dels immigrants, que —malgrat les dificultats— no defalleixen en la seva fe.

Comentaris del Sr. Cardenal Arquebisbe

El Sr. Cardenal Arquebisbe agraeix l'aportació de Mn. Jubany. Apunta la idea de fer una publicació, a la manera de *Llibre Blanc*, on es recullin totes les iniciatives que es porten a terme.

Recorda que el Pla Pastoral tracta aquest tema en un dels seus eixos, tot remarcant la participació dels immigrants, no només l'acolliment. Hauríem de reflexionar seriosament davant el fet que l'ambient secularitzat també influeix en què deixin de practicar.

També anima a deixar-se enriquir pels immigrants. Cal oferir-los la nostra riquesa i deixar-nos enriquir alhora per la seva. En aquest sentit, recorda un text del Servent de Déu Joan Pau II que parla sobre l'ortopraxi en aquest tema. Per a nosaltres, encara més que ciutadans, són persones.

5. Informacions diocesanes

5.1. Trobada Internacional de Pregària per la Pau

El Sr. Cardenal Arquebisbe informa de la positiva valoració de l'organització i l'acolliment que van fer-ne els participants en la Trobada Internacional de Pregària per la Pau, celebrada l'arxidiòcesi els passats dies tres al cinc d'octubre. La visita ha enriquit, sens dubte, la nostra catolicitat i la nostra pastoral.

5.2. Visita del Sant Pare a Barcelona

El Sr. Cardenal Arquebisbe recorda que el Sant Pare, a invitació seva, visitarà la nostra arxidiòcesi el dia 7 de novembre per dedicar el temple de la Sagrada Família, que rebra el títol de basílica. Ja s'han editat 100.000 exemplars de les catequesis preparatòries de la visita.

Dins de la Sagrada Família hi haurà unes 6.300 persones, entre ells 1.100 concelebrants, autoritats, cúria, 800 cantors, 10 membres de cada parròquia i treballadors de la Sagrada Família, entre d'altres col·lectius.

La cerimònia de dedicació de la Sagrada Família serà una Eucaristia amb càntics del poble. Serà en català, castellà i llatí. Al moment de l'ofertori i de la comunió es faran alguns cants polifònics.

A les 12 hores el Sant Pare sortirà a l'exterior, on hi haurà 40.000 persones, per resar l'*Angelus*. Després es cantarà el Virolai. Posteriorment es cantarà el *Nigra sum sed formosa* i l'*Al·leluia* de Haendel. Finalment el Sr. Cardenal Arquebisbe llegirà la butlla de proclamació de basílica, que es caracteritzarà per la seva dedicació al culte i el diàleg fe-cultura. El Consell Episcopal regirà el seu funcionament. El Sant Pare regalarà un calze a l'arxidiòcesi.

A la tarda el Papa visitarà l'Obra Benèfic-Social del Nen Déu i beneirà la primera pedra d'una residència que es construirà a Tiana amb el seu nom.

El Sr. Cardenal Arquebisbe anima tothom a sortir al carrer a veure al Sant Pare en el trajecte entre el Palau Episcopal i la Sagrada Família. També anima a buscar voluntaris i donatius per sufragar les despeses de la visita, tot recordant que són ja diverses les institucions que en contribueixen. Recorda alhora que, per desig del Sant Pare i del Sr. Cardenal Arquebisbe, tindrà un caràcter auster però digne.

La imatge de Barcelona tindrà una projecció mundial (s'han acreditat més de dos mil periodistes de tot el món). Tanmateix, lamenta algunes veus contràries a la visita del Sant Pare, entre elles les recents manifestacions que un Tinent d'Alcalde de l'Ajuntament ha expressat en una revista municipal que s'envia a totes les llars de la ciutat, motiu pel qual ha fet arribar el seu malestar al Sr. Alcalde.

Els consellers valoren positivament el document *Amb el papa a la sagrada família. Guia de les unitats didàctiques*, material elaborat pel departament de Pastoral de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya.

5.3. Altres informacions

El Sr. Cardenal Arquebisbe informa de l'ordenació, el dia 17 d'octubre, de set diaques que estan en camí cap el sacerdoci, així com de l'ingrés enguany de 10 seminaristes i la recent ordenació de tres diaques permanents.

També informa de la nota de la Conferència Episcopal Tarraconense sobre les eleccions al Parlament de Catalunya, a celebrar el 28 de novembre.

Finalment, de forma sobrevinguda, a proposta del Secretari del CPD, el Sr. Cardenal Arquebisbe presenta breument el seu nou llibre *Revitalitzar la nostra identitat cristiana*, publicat recentment per l'editorial Pòrtic. Amb pròleg del Sr. Cardenal Bertone, Secretari d'Estat del Vaticà, recull cent de les seves glosses dominicals. Els consellers feliciten l'autor.

6. Calendari de reunions

Els consellers acorden celebrar la cinquena i la sisena sessions del CPD els dies 22 de gener i 14 de maig, respectivament, a la mateixa hora i lloc.

7. Precs i preguntes

El Sr. Cardenal Arquebisbe agraeix l'assistència dels consellers i clou la reunió amb la pregària de preparació de la visita apostòlica del Sant Pare a Barcelona.

Consell Presbiteral

Crònica de la 6a reunió del trienni 2008-2011 (21/10/10)

El dijous 21 d'octubre de 2010, a les 10.30 h., s'inicia amb la pregària de Tèrcia la sisena reunió del Consell Presbiteral (CP) a la sala Sant Jordi del Seminari Conciliar. Presidí el Sr. Cardenal Arquebisbe, Dr. Lluís Martínez Sistach, acompanyat del Sr. Bisbe auxiliar, Mons. Sebastià Taltavull, de Mn. Francesc Romeu, secretari del CP i de Mn. Antoni Casas i Mn. Robert Baró, membres del Secretariat del CP.

1. Pregària inicial i salutació

Feta la pregària de Tèrcia, el Sr. Cardenal dona la benvinguda a tots i diu que el tema de treball de la reunió té també relació amb la visita del Sant Pare, perquè Benet XVI visitarà l'Obra Benèfic-Social del Nen Déu, que mostra la solidaritat de la diòcesi envers els més necessitats, en sintonia amb el segon objectiu del Pla Pastoral Diocesà 2009-2011.

2. Tema de treball: Créixer en la solidaritat enmig de la crisi econòmica

2.1. Exposició de Mn. Salvador Bacardit, vicari episcopal i delegat episcopal de Càritas. Oferim un esquema de la seva exposició sobre la situació actual a Càritas:

Persones ateses

- De gener a 15 d'octubre de 2010 hem atès a 50.000 persones que viuen en 20.000 llars (persones que viuen soles o famílies amb fills. L'any passat 2009 eren 43.000 persones i 17.000 llars.
- El que més augmenten son les persones que ja havien vingut anteriorment i que per la situació d'atur tornen a necessitar ajuda.
- La majoria es troben aturades i son d'origen immigrant, encara que augmentes les persones nascudes a Espanya.

Ajudes econòmiques

- El servei d'ajudes econòmiques de gener a 15 d'octubre de 2010 ha lliurat ajuts econòmics a 2200 llars per un valor de 1.500.000 €. Un 58% han anat a despeses relacionades amb l'habitatge i un 17% a ajudes per aliments.

—Cal tenir present que en aquestes dades no es contemplen altres ajuts rebuts per les persones i famílies ateses per Càritas com són: aliments en espècie, diners lliurats directament per les parròquies o els xecs de proinfància per despeses infantils, així com la solidaritat entre les famílies o els ajuts públics que ajudem a tramitar.

Principals problemes

A nivell personal estem veient molt patiment emocional, ansietat, depressió, aïllament social, deteriorament de la salut física i psíquica.

A nivell familiar conflictes de parella, amb els fills,...

A nivell de la societat comporta una crisi social, conflicte social i ruptura de la cohesió i de convivència. Veiem com fàcilment les persones en una situació de crisi busquen la seguretat i l'equilibri i augmenten les possibilitats de culpabilitzar les persones immigrades de les dificultats que els envolten.

Ens preocupa especialment les persones immigrades que no poden regularitzar la seva situació documental per manca d'una oferta laboral o les persones que corren el risc de trobar-se de nou en situació irregular en finalitzar el permís temporal.

Ens preocupa la manca d'ingressos econòmics o els ingressos, no poden fer front a les despeses quotidianes de lloguer o subministraments. La manca de d'habitatge o habitatge cada cop més precari, amuntegament, impagament, de la hipoteca al lloguer, del lloguer al relloguer o a tornar a casa dels pares. La desesperació i la manca de perspectiva de millora. Els trencaments familiars, famílies immigrades que marxa un membre de la família, fills que retornen, mares que van internes deixant els fills amb familiars... La dependència dels serveis socials, augment de les persones que van d'entitat en entitat. L'augment de l'economia submergida i acceptació de feina per sota del sou raonable, llarg temps a l'atur, desmotivació, manca d'habilitats socials i laborals, infants, adolescents i joves sense motivació per l'estudi, manca d'il·lusió, esforç.

L'exposició de Mn. Bacardit acaba amb la constatació que hi ha un augment de les iniciatives de solidaritat amb les persones més necessitades en les parròquies i els arxiprestats. Es recorda les diverses aportacions de la diòcesi a Càritas, ajudes en diners, en locals, etc.

2.2. Diàleg sobre el tema de la solidaritat

Aquest diàleg es va fer a partir de les tres preguntes que estaven indicades en l'ordre del dia. Es publiquen i a continuació es posa una breu síntesi de les moltes coses que es van dir en les aportacions.

a) Què s'està fent per a aquest objectiu del Pla Pastoral?

- Es constata que es fan moltes iniciatives per a repartir aliments, roba, ajudes econòmiques i d'altres classes d'ajuda a les persones afectades per la crisi econòmica. La recollida d'aliments és de fet una pràctica molt generalitzada a causa de la crisi econòmica.
- Hi ha moltes accions, però en alguns arxiprestats són molt disperses i poc coordinades. En general, però, hi ha una bona coordinació a nivell d'arxiprestat i sovint diverses parròquies comparteixen una mateixa assistenta social.
- Es fan cursos de voluntariat i d'altres classes a nivell arxiprestal per ajudar les persones que han quedat marginades de la societat.
- Uns exemples: dues parròquies d'Horta han fet un centre d'acollida per a persones sense sostre. Centre d'acolliment de persones sense sostre a la parròquia dels Josepets, a Gràcia. Centre Assís d'acollida, a Sarrià
- Es fan colònies d'estiu per infants de famílies en situació de necessitats greus, etc.

b) Com potenciar les Càritas parroquials?

- Hi ha consells arxiprestals de Càritas (aquest aspecte és un dels més potenciats).
- Es fan iniciatives per potenciar l'acollida a les parròquies i per a la recollida d'aliments.
- Parròquies de barris benestants ajuden a parròquies de sectors més necessitats.
- Es constata el fort increment de voluntaris als serveis socials de les parròquies.

c) Quines coordinacions es poden fer a nivell arxiprestal i diocesà?

- Es potencia la connexió amb els equips de Càritas Diocesana.
- La col·laboració amb els serveis socials dels barris a vegades es fa difícil.
- En alguns arxiprestats hi ha una coordinació dels voluntaris.
- Es fan cursos d'orientació sociolaboral, cursos de llengua, informàtica, cuina, per a cambres, borses de treball, etc... També es fa reforç escolar...

Dins d'aquest diàleg també es va plantejar la qüestió de la desmembració de la persona jurídica actual «Càritas Diocesana de Barcelona», en tres càritas, la de Barcelona i les que correspondrien a les noves diòcesis de Terrassa i de Sant Feliu de Llobregat.

El Sr. Cardenal dóna les gràcies per tot el que es fa, que és molt i remarca que tot això és la tercera dimensió de l'acció de l'Església: la primera és l'anunci de la Paraula de Déu, la segona és la celebració del culte i la tercera correspon al ministeri de la caritat i l'atenció als pobres i necessitats.

3. Informacions diocesanes

Valoració de la Trobada Internacional de Pregària per la Pau. El Sr. Cardenal constata que va estar molt ben organitzada i que ha resultat molt reeixida. Ha tingut

un ressò molt bo en els mitjans de comunicació social. Recorda que les religions cerquen la pau i no fomenten les guerres. La trobada va posar en relleu el valor del diàleg i la convivència.

El Sr. Cardenal afegeix que fou molt positiu que els immigrants de creences no cristianes van poder veure aquí els seus representants religiosos i veure que volen la convivència i l'amistat entre els pobles i les religions. Finalment, explica el fet de la concessió del doctorat *honoris causa* de la Facultat de Teologia de Catalunya al metropolita Hilarion de Volokolamsk (de l'Església ortodoxa russa), com un signe de l'ecumenisme del cor o de l'ecumenisme espiritual.

3.2. Visita apostòlica del Sant Pare Benet XVI

El Sr. Cardenal, seguint la seva exhortació pastoral *Comencem amb el Papa un nou curs*, exposa, entre altres, aquests conceptes:

- Agraïm que el Papa accepti venir a Barcelona per dedicar el temple de la Sagrada Família. Acollim-lo! És el successor de Pere, que presideix en la caritat, que vetlla per a la unió en l'Església, que ve a confirmar la nostra fe, augmentar la nostra esperança, estimular la nostra caritat. Es ajudarà a estimar la nostra Església diocesana.
- És el defensor de la persona humana, de la pau, de la dignitat de l'home. La visita té una dimensió religiosa i cívica.
- La visita tindrà una repercussió mundial. Serà una visita austera i alhora digna.
- El Sant Pare deixa el Vaticà per venir a visitar-nos. Sortim a rebre'l i a saludar-lo. Hem de preparar-nos amb les catequesis que hem editat. La finalitat és la mateixa que la del Pla Pastoral Diocesà 2009-2011: ser més evangelitzadors.
- A les 10 h, tindrà lloc la missa de dedicació presidida pel Papa Benet XVI; a les 12 h, l'*angelus* al Portal del Naixement. Després de consultar el CP i el CPD, s'ha fet un decret de supressió de misses d'aquell diumenge per facilitar la concelebració dels preveres i diaques i la participació dels fidels.
- Per la tarda, el Sant Pare visitarà l'Obra Benèfic-Social del Nen Déu. És un gest a favor de la vida i de les famílies que tenen fills amb discapacitats. Beneirà la primera pedra d'una residència per a infants amb discapacitats que no tenen recolzament familiar, que es construirà a Tiana.

A continuació informa d'aquests punts, entre altres:

- Primera fase de preparació: cartells, punts de llibres, edició de set catequesis.
- Segona fase: informació, llançament de la pàgina web on s'ofereixen materials, guies didàctiques per treballar a les classes de religió i a les tutories tant de l'escola pública com concertada. A la pàgina web hi ha formularis per inscriure persones o grups per assistir a la dedicació, per voluntaris.
- La sala de premsa estarà a l'edifici de les Drassanes.
- La distribució d'invitacions s'ha fet pels col·lectius de dintre del temple. Ara cal que les parròquies demanin places per seure fora del temple.
- Al web hi ha també un compte corrent per rebre donatius.

- El metro «Sagrada Família» restarà tancat aquell diumenge per motius de seguretat.
- Les persones que tinguin invitació per a dins del temple hi hauran de ser abans de les 9 h. Per seure a l'exterior del temple es podrà arribar més tard de les 9 h.
- Cal animar els fidels a ser en el recorregut del Papa amb «papamóvil»: s'enviaran a les parròquies banderoles per penjar als balcons i banderetes d'ambientació i salutació al Sant Pare.
- Convé que cada parròquia o centre de culte faci una vetlla de pregària el dia anterior a la visita o quan vagi bé. S'enviarà materials orientatius per dur-la a terme.
- Finalment, constatant que cal pensar bé l'ús que es farà de la nova basílica de la Sagrada Família, el Sr. Cardenal indica que, sobretot en el període inicial, el Consell Episcopal serà qui estudiarà les peticions de celebracions a la nova basílica.

3.3. Altres informacions

El Sr. Cardenal informa dels preveres difunts o malalts, de l'ordenació a la capella del Seminari d'un diaca grecocatòlic, i de l'ordenació de set diaques en camí cap al presbiterat, a la basílica de Santa Maria del Mar.

El Sr. Cardenal informa que s'ha arribat a l'etapa final en el procés de divisió de béns entre l'arquebisbat de Barcelona i les noves diòcesis de Terrassa i de Sant Feliu de Llobregat. El Sr. Cardenal ha consultat aquest afer tant al Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics com al Col·legi de Consultors. Els béns mobles s'han repartit en proporció al nombre d'habitants de cada bisbat. Els béns immobles s'han repartit segons el lloc on són, però el 60 béns a nom de la Mitra de Barcelona (molts d'ells llegats) també es va demanar a la Santa Seu que, malgrat que aquesta no ho demanava pas, es poguessin repartir en proporció al nombre d'habitants. El projecte de divisió ha de passar ara als tres bisbes per fer-hi observacions i després passarà a la Santa Seu, que és qui decideix.

4. Precs i preguntes

S'informa d'un viatge d'un grup de preveres a les missions del Camerun.

Es demana que el CP tracti un dia sobre l'ISCREB i les seves relacions amb els moviments, parròquies, etc.

Entre altres qüestions, es planteja els problemes derivats de les festes de precepte entre setmana i les festes que ara no són de precepte, però que tenen ressò en molts cristians (per ex. Sant Josep).

També es planteja que cal una major atenció als preveres i als seus problemes que fan que estiguin a la intempèrie: irrellevància dels preveres en la societat actual, envel·liment, soledat, dificultats de salut i dificultats econòmiques davant de la vellesa, etc.

5. Properes reunions del CP

- a) 17 de febrer de 2011. Tema: El primer objectiu del Pla Pastoral Diocesà: «Co-nèixer, celebrar i viure la Paraula de Déu».
Es reflexionarà a partir del següent qüestionari per ser treballat prèviament als arxiprestats i àmbits funcionals:
1. Com s'ha aplicat aquest objectiu en la vostra parròquia, arxiprestat o sector funcional?
 2. En què s'ha insistit més. Què s'ha accentuat més?
 3. Quines novetats, experiències i resultats s'han realitzat?
- b) 19 de maig de 2011.

Es clou la reunió amb la pregària per preparar la visita del Sant Pare i amb el dinar al menjador del Seminari.

Delegats Diocesans

Crònica de la 7a reunió de delegats diocesans i responsables de secretariats i comissions de l'arquebisbat

(Seminari Conciliar, 25/10/2010)

El dilluns 25 d'octubre de 2010, de les 10.30 a les 13.30 h té lloc a la sala Sant Jordi del Seminari Conciliar la setena reunió de delegats i responsables funcionals de la diòcesi junt amb el Sr. Cardenal Arquebisbe i els membres del Consell Episcopal. Presideix la reunió el Sr. Cardenal, Dr. Lluís Martínez Sistach, acompanyat de Mons. Sebastià Taltavull, Bisbe auxiliar i Vicari general, de Mn. Joan Galtés, Vicari episcopal que actua com a moderador, i de Mn. Sergi Gordo, Secretari general i Canceller que actua com a secretari.

1. Pregària i salutació del Sr. Cardenal

S'inicia la reunió amb la pregària de Tèrcia. Després, el Sr. Cardenal dirigeix una salutació a tots els reunits que fa extensiva a totes les persones que treballen en les delegacions, secretariats i comissions. El Dr. Martínez Sistach recorda els tres objectius del Pla Pastoral Diocesà i l'objectiu de fons que els inspira: l'evangelització, que ha de ser un propòsit compartit per tots a l'arxidiòcesi. Afegeix que la visita del Sant Pare ha de ser una invitació a viure més intensament la dimensió evangelitzadora i missionera de l'Església.

2. Informacions sobre la visita apostòlica del Sant Pare Benet XVI a Barcelona

El Sr. Cardenal informa sobre els actes de la visita de Benet XVI a Barcelona.

- Resumeix les dues rodes de premsa celebrades.
- Informa del seminari de premsa per a periodistes amb més de cent assistents.
- Parla del ressò en els mitjans de comunicació: més de 2700 periodistes acreditats.
- Explica els detalls de la cerimònia de dedicació del temple de la Sagrada Família. Fa especial referència als aspectes que afecten els preveres.

- Parla de les invitacions tant per a l'interior com per a l'exterior del temple.
- Indica els itineraris del Sant Pare i la manera d'acollir-lo i saludar-lo.
- Durant la tarda, el Sant Pare visitarà l'Obra Benèfic-Social del Nen Déu, con un signe de solidaritat amb les famílies, en especial les que tenen fills amb disminucions.
- Explica l'acte de comiat del Sant Pare a l'aeroport del Prat.
- Invita els preveres a celebrar alguna vetlla de pregària pels fruits espirituals i pastorals de la visita apostòlica del Sant Pare, utilitzant els esquemes que s'han publicat (que es varen incloure a la carpeta de la reunió, amb el programa oficial de la visita papal i altres textos).

3. Aplicació pastoral dels missatges del Sant Pare Benet XVI amb motiu de la seva visita

El Sr. Cardenal fa una explicació dels temes que es preveu que tractarà el Sant Pare i expressa el desig que aquests missatges siguin ben aprofitats per tots i que es puguin posar en pràctica per a l'increment de la vida cristiana a la nostra i a les altres diòcesis de Catalunya i de més enllà.

Explica amb més detall el possible ensenyament del Sant Pare sobre qüestions com l'evangelització, les relacions fe-cultura, l'art i la bellesa com a un camí d'accés a Déu, el valor de la família, el respecte a la vida, i la centralitat de la Persona de Jesucrist en la fe i en la vida cristiana.

Indica també la conveniència de fer unes reunions després de la visita del Sant Pare per reflexionar sobre els seus ensenyaments i veure la manera de portar-los a la vida pràctica.

Alguns membres de la reunió plantegen aspectes concrets, com aquests: cal vetllar perquè no es faci una «expulsió» de les persones sense sostre que viuen a les places properes a la Sagrada Família; cal pensar bé l'ús que es farà de la nova basílica de la Sagrada Família. El Sr. Cardenal indica que, sobretot en el període inicial, el Consell Episcopal serà qui estudiarà les peticions d'actes a la nova basílica.

4. Segon curs d'aplicació del Pla Pastoral Diocesà 2009-2011 «Anuncieu a tothom l'Evangeli» i programació feta des de les delegacions, secretariats i comissions

Oferim un breu resum de les aportacions dels responsables d'aquests organismes:

- 4.1. Delegació de Mitjans de Comunicació Social. Es treballa especialment en el Departament de Cinema que porta Mn. Peio Sánchez per possibilitar la

relació entre la cultura àudio-visual i la fe. La Setmana de Cinema Espiritual, iniciada a Barcelona, l'any 2003, actualment està present en 44 diòcesis espanyoles i italianes i aquest any es comença a celebrar a França. Actualment està integrada en «Signis» (Associació Catòlica Mundial per a la Comunicació), que aquest any es reunirà a Barcelona. Barcelona és un punt de referència en aquest àmbit de la pastoral del cinema a nivell internacional.

- 4.2. Ensenyament. El curs passat es va fer un curs de formació sobre el primer objectiu (La Paraula). Enguany es repeteix amb especial referència sobre la didàctica de la Bíblia a l'escola (per a professors de religió). Es farà un cicle de conferències sobre els missatges del Papa i la manera d'aplicar-los a l'escola. També es reflexionarà sobre el tema dels joves i sobre la repercussió de la immigració a l'escola.
- 4.3. Pastoral gitana. Col·labora amb el SEPAP en la visita de persones d'ètnia gitana a les presons. Col·laboració amb Càritas en previsió de la vinguda de gitanos romanesos.
- 4.4. Pastoral Universitària. Diverses iniciatives. Vetlla de pregària sobre la visita papal. Misses en diversos campus i al CCU. Trobades del Cardenal amb professors universitaris. Projecte en el campus Mundet.
- 4.5. Pastoral Penitenciària. La població reclusa va canviant per la presència de llatinoamericans. Entre aquests, alguns es preparen per rebre el baptisme, la primera comunió o la confirmació. Alguns presos participaran a la dedicació de la Sagrada Família i a la Jornada Mundial de la Joventut (JMJ) a Madrid (agost 2011).
- 4.6. Pastoral Familiar. Es treballa en l'aplicació dels tres objectius del Pla Pastoral en especial per mitjà de la publicació *Problemàtica viva*. Prepara una trobada de famílies a la basílica de la Sagrada Família. Amb Càritas i amb Pastoral de la Salut es prepara un curset sobre la vida humana.
- 4.7. Apostolat del Mar. Es viu la dimensió evangelitzadora en actes com: misses i benedicció dels vaixells, es porta la Paraula de Déu també als creuers. El Port de Barcelona valora molt positivament la tasca que es duu a terme al centre «Stella Maris».
- 4.8. Pastoral de Joventut. Sobre el primer objectiu (la Paraula), aquest any l'Escola de pregària per a joves serà itinerant, perquè es vol anar allà on són els joves. S'han organitzat recessos i es difon el web de la delegació. També es treballa en l'objectiu dels immigrants. S'han treballat les «Set catequesis sobre el Papa» i s'ha fet una trobada de joves a la Sagrada Família. Es prepara la participació a la JMJ de Madrid i en l'acolliment previ de 15.000 joves a l'arxidiòcesi.

- 4.9. Càritas Diocesana. De gener a 15 d'octubre de 2010 s'ha atès a 50.000 persones. El que més augmenta són les persones que ja havien vingut anteriorment i que per la situació d'atur tornen a necessitar ajuda. La majoria són d'origen immigrant, encara que augmenten les persones nascudes a Espanya. El servei d'ajudes econòmiques de gener a 15 d'octubre de 2010 ha lliurat ajuts econòmics a 2.200 llars per un valor de 1.500.000 €. Ens preocupen especialment les persones immigrades que no poden regularitzar la seva situació documental per manca d'una oferta laboral o les persones que corren el risc de trobar-se de nou en situació irregular en finalitzar el permís temporal.
- 4.10. Vida consagrada activa i vida consagrada monàstica. Les monges pregunten molt per les intencions del bisbe i de la diòcesi i pels fruits del Pla Pastoral i la visita del Sant Pare. Les religioses/os de vida activa estan molt presents en els arxiprestats, donant suport a Càritas, etc. Són visitats en la Visita Pastoral que cada any es realitza a dos arxiprestats de l'arxidiòcesi.
- 4.11. Catequesi. Es treballa en la difusió del catecisme *Jesús és el Senyor* i els materials complementaris. Hi ha diverses iniciatives de formació seguint els objectius del Pla Pastoral.
- 4.12. Pastoral Social. Es treballa en el segon i el tercer objectius que afecten de ple a aquesta delegació. S'ha fet un manifest sobre la prostitució. Es publiquen els llibrets *Testimonis entre els pobres*. Es fan reunions amb el grup de reflexió PAI (Pastoral amb immigrants) i amb la Plataforma d'entitats sobre la immigració. Treballem en la defensa dels immigrants i en evitar la conflictivitat social.
- 4.13. Pastoral Obrera. Cada moviment d'Acció Catòlica d'àmbit obrer té el seu propi pla (MIJAC, JOC, ACO, GOAC). Sentim la necessitat de ser solidaris amb els explotats, molts d'ells joves o immigrants. Tenim el repte de la incorporació d'immigrants en els moviments. Fem reunions amb el grup de «Religiosos i religioses als barris», amb participació d'immigrants.
- 4.14. Confraries i Germandats. Cal passar de la tolerància a l'acceptació plena d'aquest col·lectiu. De fet, amb diverses iniciatives, es treballen els tres objectius del Pla Pastoral. D'una manera especial la solidaritat davant la crisi i la integració dels immigrants.
- 4.15. Escoles diocesanes. Aquesta delegació té en compte les escoles integrades en la Fundació d'Escoles Parroquials així com altres escoles que pertanyen a altres fundacions. Es constata el repte de les beques tota vegada que la crisi econòmica afecta i té com a repercussions que s'apuja el nombre dels impagats. Es vetlla pels sous del professorat i pels «concerts econòmics». Augmenten els alumnes immigrants.

- 4.16. Economia diocesana. Estem al servei de la pastoral. Estem cercant de promoure espais per poder fer bé la tasca social i solidària de l'Església. La crisi repercuteix a les parròquies i fa que la seva economia sigui més feble, baixen les aportacions, i algunes reben ajudes del bisbat.
- 4.17. Ecumenisme i relacions interreligioses. Creix el nombre de no catòlics que demanen entrar a l'Església. Es varen fer unes jornades sobre la incidència de l'Islam a Europa, amb ponències que es publicaran.
- 4.18. Apostolat seglar. Es treballa el Pla Pastoral: debat sobre la corresponsabilitat dels laics en l'acció de l'Església. Treballem en la integració dels immigrants en els moviments.
- 4.19. Patrimoni cultural. A l'arxiu diocesà es reben moltes peticions de cubans que desitgen saber si tenen avantpassats espanyols per tal de poder sortir del seu país i venir a Espanya.
- 4.20. Pastoral de trànsit, bombers i cossos de seguretat. La seva acció s'orienta en una presència ministerial cristiana en aquestes realitats o en aquest col·lectius. Una preocupació especial és que no es perdi la celebració de les festes patronals d'aquests grups.
- 4.21. Pastoral per a persones sordes. Cerquem la «traducció» de la Paraula de Déu en el llenguatge de les persones sordes. S'ha publicat «l'Evangelí de la infància de Jesús», en un DVD en signes. Hi ha altres projectes en aquest tema bíblic. També s'atenen persones sordes immigrades. Preparem la visita del Papa i la JMJ de Madrid.

5. Presència dels organismes diocesans en el web de l'arquebisbat

Mn. Francesc Xavier Pagès anima i demana que els delegats aportin per escrit el que estan fent per aplicar el Pla Pastoral i posar-ho al web de l'arquebisbat. De les 32 entitats que hi ha, 17 ho tenen actualitzat al web, però de 14 no hi ha res de res, 6 tenen el seu propi web (i també hi són al web de l'arquebisbat com a enllaços). També es demana que s'enviïn notes per a la secció «d'agenda» a jordialbert@arqbcn.cat.

6. Informacions diocesanes

El Sr. Cardenal informa de la publicació del seu llibre *Revitalitzar la nostra identitat cristiana* (Ed. Pòrtic), de l'ordenació de dos diaques permanents, de l'ordenació d'un diaca de ritu grecocatòlic d'Ucraïna, de l'ordenació de 7 diaques, alumnes del Seminari i futurs sacerdots al servei de la diòcesi. També informa de manera especial de la divisió de béns entre l'arquebisbat de Barcelona i les noves diòcesis de Terrassa i Sant Feliu de Llobregat.

Es clou la reunió a dos quarts de dues amb el rés de la pregària per preparar la visita apostòlica de Benet XVI.

XVII Jornada de Pastoral Penitenciària de Catalunya presidida pel Sr. Cardenal Arquebisbe

El dia 2 d'octubre de 2010 es va celebrar a Barcelona la XVII Jornada de Pastoral Penitenciària de Catalunya. Un centenar de voluntaris, juntament amb els capellans dels centres penitenciaris, es varen reunir al centre salesià de Martí-Codolar per aquesta jornada de convivència, formació i pregària. Varen participar-hi voluntaris de les diòcesis de Barcelona, Girona, Lleida, Sant Feliu de Llobregat, Solsona, Tarragona, Terrassa i Vic.

A les 10.15 h es va iniciar la jornada reflexionant i pregant amb el mateix «power point» de l'obertura del VII Congrés Nacional de Pastoral Penitenciària celebrat el passat mes de setembre a Madrid. Fou una forma de sentir-nos en comunió amb la pastoral penitenciària de tot el país.

A les 10.30 h es va fer l'acte d'obertura amb les salutacions del P. Josep M. Carod, director del Secretariat de Pastoral Penitenciària de Barcelona; del P. Jesús Roy, coordinador de Catalunya, i del Sr. Albert Batlle, secretari dels Serveis Penitenciaris de la Generalitat de Catalunya, el qual agrafà la feina que fa l'Església catòlica i el voluntariat de les capellanies en els centres penitenciaris.

S'inicià després la primera ponència del matí sobre «malalts mentals a les presons», a càrrec del Dr. Francesc Pérez Arnau, director de l'Àrea Psiquiàtrica Penitenciària del Parc Sanitari de Sant Joan de Déu. L'exposició va tenir dues parts. La primera fou una exposició amb dades concretes i gràfics sobre la situació dels malalts mentals a les presons. La segona part consistí en una col·loqui molt ric del ponent amb els participants a la jornada.

Després de compartir el dinar, a les 15.30 h, començà la segona part de la jornada amb la ponència sobre «Els estrangers en presó i el compliment real de les penes de privació de llibertat», que va fer d'una manera molt amena i propera la Sra. Remei Bona Puigvert, jutge del Jutjat número 4 de Vigilància Penitenciària de Barcelona. Com en la ponència del matí, es va fer un diàleg entre la ponent i els participants.

El Sr. Cardenal Arquebisbe de Barcelona, Dr. Lluís Martínez Sistach, participà en els actes de la tarda. A les 17.30 h, s'inicià la celebració de l'eucaristia presidida per ell i concelebrada pels següents sacerdots: Josep M. Carod, Joaquim Pina, capellà de

la presó de Lleida, Jesús Roy i Alfred Sabaté, secretari particular del Cardenal. En l'homilia, el Cardenal agrai el treball que realitzen els voluntaris i els capellans dels centres penitenciaris i ens va animar a continuar essent una presència d'Església i un rostre de misericòrdia entre les persones privades de llibertat.

P. Jesús Roy
Coordinador de Pastoral Penitenciària de Catalunya

Concessió del doctorat Honoris Causa a Mons. Hilarion de Volokolamsk

El dia 5 d'octubre de 2010, el Metropolita Hilarion (Alfeyev) de Volokolamsk (Moscou, 1966), en l'actualitat president del Departament de Relacions Exteriors del Patriarcat de Moscou, Ph. D. de la Universitat d'Oxford i Doctor en Teologia per l'Institut *Saint-Serge* de París, fou investit Doctor Honoris Causa per la Facultat de Teologia de Catalunya. El Gran Canceller de la FTC, cardenal Lluís Martínez Sistach, arquebisbe de Barcelona, presidí l'acte, celebrat a l'Aula Magna del Seminari Conciliar de Barcelona, en què actuà com a padrí del doctorant el Dr. Armand Puig i Tàrrach, degà de la FTC, mentre que el Dr. Joan Planellas, cap del Departament de Teologia Sistemàtica de la FTC, llegí l'acta de nomenament per acord del Claustre de Professors.

L'alt honor acadèmic que ha conferit la Facultat de Teologia de Catalunya al Metropolita Hilarion de Volokolamsk, teòleg eximi de l'Església ortodoxa russa, és —segons el degà de la FTC— «un acte de reconeixement de la teologia ortodoxa en el seu conjunt, però, per damunt de tot, és un acte d'homenatge a un dels seus representants més qualificats». Es tracta d'una «personalitat altament representativa de l'Església ortodoxa russa i de l'activitat acadèmica que aquesta Església duu a terme en el camp de la recerca i la docència teològiques». «L'avinentesa d'aquest Doctorat Honoris Causa conferit a una personalitat tan rellevant com és el metropolita Hilarion, tant acadèmicament com eclesialment, constitueix un moment favorable, per tal que la nostra Facultat i les altres institucions acadèmiques eclesials de l'Església Catòlica refermin el seu compromís d'estudi i de valoració dels Pares de l'Església d'Orient a l'hora de fer teologia en el moment present i en el context concret de l'Europa del segle XXI», digué el Dr. Armand Puig durant la *Laudatio*.

El metropolita i professor Hilarion (Alfeyev) de Volokolamsk és autor de monografies remarcables sobre els Pares de l'Església i temàtiques de la teologia ortodoxa actual. També és membre del consell editorial de diverses revistes i col·leccions, entre les quals *Studia Monastica*, publicada a l'Abadia de Montserrat. La seva activitat que, com a bisbe i teòleg, el Metropolita Hilarion ha desenvolupat en el camp de l'ecumenisme i de l'hodierna problemàtica social i cultural, ha estat realitzada al servei de l'Església ortodoxa russa, però també al servei del diàleg en la caritat entre les Es-

glésies cristianes. Membre dels comitès executiu i central del Consell Ecumènic de les Esglésies, membre de la comissió Fe i Constitució, el Metropolita Hilarion ha intervingut en diverses comissions teològiques bilaterals de diàleg, amb l'Església catòlica, així com també amb l'Església anglicana i amb l'Aliança Mundial de les Esglésies Reformades. També ha encapçalat la delegació de l'Església ortodoxa russa en les respectives assemblees del Consell Ecumènic Mundial. El seu compromís i la seva presència activa en el camp ecumènic són fermes i constants.

A la *Lectio*, el Metropolita Hilarion de Volokolamsk agrai l'honor que representa aquest conferiment per part d'una institució acadèmica com la Facultat de Teologia de Catalunya, que es troba sota l'alt patrocini de la Universitat Gregoriana de Roma. El Metropolita manifestà que el grau de doctor no el rebia «com un homenatge a les meves realitzacions personals, sinó com un reconeixement de la importància de la teologia ortodoxa i com un signe de respecte envers l'Església Ortodoxa Russa». La seva exposició va estar centrada en l'actualitat de l'herència dels Pares en el món d'avui, un tema que tracta sovint en els seus llibres i en les seves intervencions públiques.

«El coneixement dels Pares capacita el cristià a no perdre la ruta enmig de la multitud de tendències de la filosofia moderna i de cosmovisions, ni a “deixar-se arrossegar per *doctrines complicades i estranyes*” (He 13,9). El coneixement dels Pares ajuda els cristians a auto-comprendre's, a construir una relació ferma amb Déu, a ordenar la seva vida espiritual», argumentà l'investit Doctor Honoris Causa. «Contràriament a les receptes d'ensenyaments moderns, com la psicoanàlisi, els consells dels Pares —assegurà— exhalen un esperit saludable, fonamentats com estan en la sòlida comprensió de l'esperit humà, i la necessitat de combatre les pròpies tendències pecaminoses per tal de posar en pràctica el bé. Els consells dels Pares, crec, són molt més universals que els postulats bàsics del freudianisme, i poden aplicar-se a gent que viu en els més diversos contextos culturals i temporals».

«Les obres dels Pares mai no són irrelevantes —va dir el Metropolita Hilarion—, ja que tracten preguntes, les respostes a les quals són decisives per al destí de la Humanitat. Avui dia està molt de moda parlar d'una era *post-cristiana*, en la qual la gent jove no estaria interessada en el cristianisme tradicional. Es creu que aquesta és una fe sense futur. Es prediu que el cristianisme desapareixerà del mapa religiós en el tercer mil·lenni i que serà absorbit per l'Islam. Crec que aquestes prediccions són errònies. Estic segur que els cristians resistiran junts i preservaran els seus ensenyaments, la seva Església i la seva Tradició. El meu país ha palesat que la fe cristiana no és de cap manera una *relíquia del passat*, sinó una fe viva que atrau milers i milions de persones, incloent-hi joves, novament cap a la fe dels Pares».

«Una primavera cristiana és a punt d'arribar —digué Mons. Hilarion de Volokolamsk—. El segle XXI veurà la guarició de les divisions entre els cristians i un renaixement de la fe, do de Déu, tal com va ser predicada pels apòstols i preservada pels Pares». *Les paraules del Gran Cancellier de la FTC, Dr. Lluís Martínez Sistach, es publiquen a la secció del Prelat.*

Inauguració de curs a la Fundació Joan Maragall

La Fundació Joan Maragall (FJM) celebrà el dia 7 d'octubre a l'Aula Magna del Seminari Conciliar de Barcelona l'acte d'inauguració del curs 2010-2011, que presidí el bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Sebastià Taltavull. La sessió s'inicià amb la intervenció del Dr. Antoni Matabosch, president de la FJM, que anuncià la participació de la Fundació en la Comissió que lidera la Institució de les Lletres Catalanes —per encàrrec del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació— per commemorar l'Any Maragall. Precisament, diumenge 10 d'octubre es varen commemorar els 150 anys del naixement del poeta i intel·lectual Joan Maragall, i el 20 de desembre de 2011 serà el centenari de la seva mort.

Amb la seva participació en els actes commemoratius de l'Any Maragall, la FJM «té l'ocasió de lligar la seva tasca a la celebració d'aquest aniversari, de fer veure que el diàleg fe-cultura que porta a terme la Fundació recull algunes influències del pensament de l'articulista compromès que era Joan Maragall i també de l'espiritualitat d'alguna de les seves poesies», manifestà el Dr. Matabosch. Així, doncs, del 12 de gener al 16 de febrer, la FJM organitza un cicle de conferències que porta per títol *Les idees religioses de Joan Maragall*, coordinat per Pere Lluís Font, i que es proposa «aportar algunes claus essencials per comprendre les actituds i posicions de l'intel·lectual cristià al llarg de la seva vida i remarcar la vigència del seu pensament avui».

El president de la FJM anuncià també que la Fundació ha rebut l'encàrrec del Pontifici Consell per a la Cultura, del Vaticà, d'organitzar un esdeveniment de presentació de cultura catalana a Roma la propera primavera. Els detalls es donaran a conèixer properament.

Finalment, el Dr. Matabosch recordà que aquest curs continuarà la col·laboració de la FJM amb l'Aula Eixample de l'IdEC (Universitat Pompeu Fabra), del 13 d'octubre al 17 de novembre, amb el cicle de conferències sobre *El viatge com a forma simbòlica*, coordinat per Eduard Cairol. També apuntà que, amb la voluntat de donar continuïtat a la iniciativa d'aprofundir algun tema als volts de l'Advent, les reflexions teològiques d'aquest curs aniran a càrrec de Mons. Sebastià Taltavull, bisbe auxiliar de Barcelona, i se celebraran els dies 2, 9 i 16 de desembre; i que a l'inici de 2011 s'aniran publicant els *Quaderns* dedicats a Joan Maragall, que completaran l'aportació de la Fundació a l'Any Maragall.

A continuació, l'escriptor i periodista Antoni Puigverd pronuncià la lliçó inaugural del curs acadèmic, que dedicà a Joan Maragall, una figura polièdrica, de la qual oferí la seva visió personal.

Abans d'acabar l'acte, es va anunciar públicament la concessió dels ajuts de formació, que enguany recauen en els projectes següents: *Forma i Esperit. Interaccions entre pensament arquitectònic i teològic*, a càrrec d'Eloi Aran, arquitecte i amb estudis

de teologia i de filosofia; i *El pensament polític de Joan Maragall*; a càrrec d'Anna Punsoda, llicenciada en Ciències de la Comunicació i estudiant de filosofia a la UB.

Paraules de Mons. Sebastià Taltavull, bisbe auxiliar de Barcelona

El bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Sebastià Taltavull, centrà la seva intervenció en el «fecund diàleg» que promou la FJM entre la fe cristiana i la cultura actual; «un diàleg que té i ha de tenir un abast universal perquè es tracta de la fe catòlica i de la cultura globalitzada, però que ha d'estar, al mateix temps, radicada en l'aquí i l'ara de la cultura catalana: en la síntesi entre general i particular s'hi troba el camí adequat».

«La tradició i la cultura europea està plena d'una gran ambivalència: ha estat capaç d'un gran pensament humanista, però alhora ha estat origen de maldat i violència», continuà dient. «Europa també ha suscitat l'ateisme que, fins al dia d'avui, és totalment desconegut en altres cultures de la Humanitat. Europa Occidental es troba des de fa anys en un procés d'allunyament de la fe cristiana i d'afebliment de les conviccions cristianes. No hi ha dubte que ens trobem en una època de crisi, de menysteniment del que ens ha anat afeïçonant a través dels segles». «No és el moment de les lamentacions i menys de les acusacions —digué Mons. Taltavull—. Les coses són com són, però sí que deu ser moment de pensar si no estem perdent quelcom molt valuós. Allò que ens ha anat configurant a través dels segles cal que avui sigui ajornat, posat al dia, repensat, tornat a valorar, a fi que siguem molt millor del que som i hem estat. Hi ha cada vegada més veus que afirmen que el cristianisme, avui dia, és cridat a omplir el buit de sentit que pateix l'Europa moderna i tornar a Europa la seva ànima».

El bisbe Taltavull va fer referència a les paraules pronunciades durant l'acte d'investidura com a doctor Honoris Causa del Metropolita Hilarion, Cap del Departament de Relacions Exteriors del Patriarcat Ortodox de Moscou, que va recordar una cita del Patriarca Kiril I: «el secularisme militant és més perillós del que ho va ser l'ateisme militant». I les paraules del propi Hilarion, que va dir que «l'Església catòlica no estarà sola en la nova evangelització de l'Europa descristianitzada, perquè tindrà al seu costat l'Església russa, ja no com a competidora, sinó com a aliada». «La reevangelització d'Europa, doncs, és també sentida per les altres confessions cristianes», afirmà Mons. Sebastià Taltavull. «Evidentment, —continuà el bisbe auxiliar de Barcelona— no es tracta pas d'imposar res, ni de proclamar de manera ingènua i no-més teòrica la superioritat d'un pensament. Es tracta, més aviat, de mostrar la gran aportació cristiana del passat i allò que podem aportar avui al bé comú de la societat europea i als individus». «La religió no és un problema —digué Mons. Taltavull recordant una cita de Benet XVI— que els legisladors han de solucionar, sinó una contribució vital al debat nacional».

Finalment, Mons. Taltavull es va referir al treball que desenvolupa la FJM: «Estic convençut que la Fundació està treballant i està cridada a aportar una gran contribució per tal de fer present la fe en la cultura i de la cultura en el cristianisme: amb les vostres activitats i publicacions des de fa més de vint anys heu posat en

valor la gran tradició cristiana cultural; heu maldat per fer creïble els valors i l'essència de la fe cristiana; heu col·laborat amb tota mena d'institucions a partir dels principis cristians. Amb tot això esteu donant uns valors, un sentit, un alè. No defalliu».

El Sr. Cardenal Arquebisbe, nomenat fill adoptiu de Camprodon

El dissabte dia 9 d'octubre, al Cinema Casal Camprodoní, va tenir lloc l'acte de lliurament dels honors i distincions de la vila de Camprodon. Entre els guardonats hi havia el nostre cardenal Arquebisbe, Dr. Lluís Martínez Sistach, que fou nomenat fill adoptiu de la vila.

«L'acte que avui celebrem —va dir l'alcalde de la vila, Esteve Pujol i Badà— distingeix persones o entitats que pels seus mèrits, qualitats o circumstàncies han contribuït o contribueixen a enaltir i projectar el nom i el prestigi de la Vila de Camprodon».

«El Ple de la corporació municipal, de data 5 de juny de 2009, va aprovar per unanimitat la concessió d'aquests honors als distingits en l'acte d'aquesta tarda. Un reconeixement del qual, sens dubte, també en són mereixedors altres ciutadans i institucions».

«Aquest acte ha estat pensat —va dir també l'alcalde— per perpetuar la memòria dels guardonats i alhora vol destacar les relacions personals, sentimentals i els lligams que els uneixen a la Vila de Camprodon». El Sr. Cardenal Arquebisbe, en la seva infància i joventut, passava els estius amb la seva família a Camprodon.

En aquest acte, entre altres distincions, a més de la concessió de fill predilecte al Dr. Lluís Martínez Sistach, aquest mateix títol fou atorgat a títol pòstum al músic i compositor Isaac Albéniz i Pascual, al pedagog i historiador Alexandre Galí i Coll i al botànic Josep Cuatrecases i Arumí. Aquestes concessions, a les quals assistí el nostre Cardenal Arquebisbe, fou el primer acte que es donà en directe pel canal local de televisió.

Inauguració de curs a les Facultats de Filosofia i Teologia de Catalunya

El Cardenal Arquebisbe de Barcelona, Dr. Lluís Martínez Sistach, gran canceller de la Facultat de Filosofia de Catalunya (FFC) i de la Facultat de Teologia de Catalunya (FTC) presidí la inauguració oficial del curs 2010-2011 d'ambdues facultats el dimecres 13 d'octubre, en un acte celebrat a l'aula magna del Seminari Conciliar de Barcelona.

A les 10 h el cardenal presidí una concelebració de l'eucaristia a la capella del Seminari. En l'homilia donà gràcies a Déu per l'important treball formatiu i d'investigació que es fa en les Facultats i animà tots, professors i alumnes, a continuar i aprofundir en l'estudi i en la investigació sota la llum de l'Esperit de Déu.

Després, presidí l'acte acadèmic, acompanyat per l'arquebisbe de Tarragona, Mons. Jaume Pujol, vice-gran canceller de la FTC, pel bisbe de Solsona, Mons. Jaume Trasserra, vice-gran canceller de la FFC, i pels degans de les facultats, Dr. Armand Puig i Tàrrach i Dr. Joan Martínez Porcell. Varen assistir a l'acte l'arquebisbe-bisbe d'Urgell i els altres bisbes de les diòcesis catalanes, altres personalitats eclesiàstiques i civils i una nombrosa representació de professors i alumnes.

Primer, els dos degans varen presentar la memòria del curs anterior a la FTC, a l'Institut Superior de Litúrgia de Barcelona i a l'Institut de Teologia Fonamental. El Dr. Puig valorà molt positivament la conclusió de la implantació del «Pla Bolonya» en la FTC i la seva col·laboració amb la FFC, així com el bon nombre d'alumnes en el quinquenni institucional i en els cursos de llicència doctorat. També esmentà el treball en els camp de les publicacions i en especial la publicació dels volums de *Quèstions teològiques* i la *Revista Catalana de Teologia*. També va donar compte de la refundació, d'acord amb les normatives i l'aprovació de la Congregació per a l'Educació Catòlica, dels sis Instituts Superiors de Ciències Religioses patrocinats per la FTC: Barcelona (en les modalitats presencial i virtual), Tarragona, Girona, Lleida, Vic i Mallorca. També va subratllar la col·laboració de la FTC amb la Universitat de Barcelona i l'Institut d'Estudis Catalans.

El Dr. Martínez Porcell, per la seva part, esmentà les activitats dutes a terme per la FFC, que forma part de la Universitat Ramon Llull, i valorà el fet que aquesta facultat ja pot conferir, a més de la titulació eclesiàstica, la titulació civil.

En el transcurs de l'acte, el Gran Cancellier lliurà la medalla de la FTC als professors Xavier Alegre, S.J., Manuel Claret, Joan Guiteras i Gaspar Mora, que aquest any passen a la condició de professors emèrits.

La lliçó inaugural fou pronunciada pel Dr. Enric Cortés, professor emèrit de la FTC, i versà sobre *Una comunitat jueva a la recerca de la causa del mal moral*.

El Dr. Martínez Sistach va cloure la sessió acadèmica donant les gràcies al Dr. Cortés per la seva dissertació. També anuncià la celebració d'una sessió acadèmica, el dia 21 d'octubre, per preparar la visita del Sant Pare Benet XVI a Barcelona i tot seguit declarà inaugurat el curs 2010-2011.

Benedicció i inauguració de la Casa de l'Església del bisbat de Sant Feliu de Llobregat

El dissabte 23 d'octubre de 2010, a dos quarts d'onze del matí, es va iniciar l'acte institucional d'inauguració de la Casa de l'Església del bisbat de Sant Feliu de Llobregat, situada al carrer d'Armenteres, 35, de Sant Feliu de Llobregat.

Hi varen assistir el nostre Cardenal Arquebisbe, Dr. Lluís Martínez Sistach; el Nunci Apostòlic a Espanya i Andorra, Mons. Renzo Fratini; l'Arquebisbe de Tarragona, Mons. Jaume Pujol; l'Arquebisbe-bisbe d'Urgell i secretari de la CET, Mons. Joan-Enric Vives; l'Abat de Montserrat, P. Josep M. Soler, entre altres bisbes de les diòcesis catalanes i altres personalitats del món eclesial.

Les autoritats civils estaven representades pel President de la Generalitat, José Montilla, per l'alcalde de Sant Feliu de Llobregat, Juan Antonio Vázquez, i per l'expressident de la Generalitat, Jordi Pujol.

En el marc de la primera reunió del clergat de la diòcesi que es va celebrar el dimarts 19 d'octubre, el bisbe Agustí Cortés va beneir la capella de la nova casa del bisbat, que es troba a la planta baixa de l'edifici. Tal com va indicar a l'inici de la celebració eucarística Mn. Xavier Aymerich, delegat de litúrgia i pastoral sacramental, l'acte no era una dedicació —pròpia de les esglésies on es reuneix habitualment una comunitat cristiana estable—, sinó d'una benedicció, un ritu més simple amb el qual s'expressa l'ús que es farà d'un espai com a lloc de pregària i de presència del Senyor.

El bisbe Agustí, en la seva homilia, va subratllar que tota la casa, de la qual forma part la capella, i d'una manera especial la presència eucarística de Jesucrist en aquest espai, havia de ser un factor de comunió de tota l'Església diocesana.

Des de la creació de la diòcesi, els serveis diocesans s'han ubicat d'una manera provisional en uns pisos situats a la Plaça de la Vila, prop de la catedral, però aviat han començat a quedar petits per la vida creixent de les delegacions i els serveis de la nova diòcesi. Per aquest motiu, el 15 de desembre de 2007, es col·locà la primera pedra d'un nou edifici per allotjar les dependències de tots els serveis i delegacions diocesanes que ofereix el bisbat i com a referència per a tota la diòcesi.

Els actes esmentats es varen completar amb una celebració diocesana de la nova seu del bisbat, que va tenir dos moments: el diumenge 24 d'octubre, a les 16.30 h, la

celebració de l'eucaristia a la catedral de Sant Llorenç, i a les 18.30 h del mateix dia, la jornada diocesana i de portes obertes a la Casa de l'Església.

Mare de Déu del Port: Cent anys de comunitat cristiana

Els propassats dies 22, 23 i 24 d'octubre les Parròquies de Mare de Déu del Port i Sant Bartomeu han celebrat el centenari de la seva vida i activitat parroquial. Cents anys que inclouen moltes vivències i l'herència rebuda dels avantpassats amb el ferm objectiu de mirar endavant i assumir com a responsabilitat pròpia el moment present i els fonaments del futur. La parròquia de la Mare de Déu del port viu enguany el seu centenari i la de Sant Bartomeu ho farà el 2011. La festivitat conjunta vol refermar els llaços d'una mateixa comunitat cristiana. Les dues parròquies actuen conjuntament amb un mateix equip de preveres, consell pastoral i consell d'economia. Pertanyen a l'arxiprestat de Sants-Can Tunis i col·laboren en la seva pastoral de conjunt. Estan situades dintre dels barris del costat de la Zona Franca (El Polvorí, Estrelles Altes, Minería, Can Clos, Eduard Aunós, Port, La Vinya, Plus Ultra, Can Tunis), en el districte barceloní de Sants-Montjuïc. La denominació general d'aquests barris ha estat al llarg del temps de Can Tunis, de Port, de la Zona Franca o de la Marina de Sants.

El diumenge 24 d'octubre de 2010, a les 11.30 h, el Sr. Cardenal Arquebisbe, Dr. Martínez Sistach presidí la celebració de l'Eucaristia d'acció de gràcies pel centenari de la vida comunitària i pastoral en aquest barri popular. El Sr. Cardenal encoratjà la comunitat cristiana a continuar la seva tasca fent present l'Evangelí, especialment entre els més desafavorits i expressà a Mn. Josep Hortet, actual rector de les parròquies, l'agraïment de l'església diocesana per la tasca de tants ministres que al llarg d'aquest centenari han sabut fer créixer la llavor de l'església en aquests barris del Port, no sempre en circumstàncies fàcils.

Els actes de celebració del centenari s'iniciaren el divendres 22 amb la presentació del llibre «Cent anys de comunitat cristiana als barris de la Marina». Hi intervingueren, Mons. Sebastià Taltavull, bisbe auxiliar de Barcelona; Josep Maria Espinàs, amic de la parròquia i exregidor. Tot seguit, a les 21 h al recinte de l'antiga escola parroquial Mare de Déu del Port hi hagué un sopar de germanor on tothom pogué compartir i gaudir de records i vivències dels temps passats i presents. El sopar fou amenitzat pel grup DUM.

El dissabte 23 tot un seguit d'activitats lúdiques contribuïren a celebrar amb festa i joia el centenari de la vida parroquial. A les 10.30 h cercavila amb la Joia de Montjuïc, a les 11 mostra i exposició d'artistes, les 12 h actuacions de l'esbart Barneko i la Joia de Montjuïc, a les 13 ràdio en directe (amb entrevistes i debats) i a les 14 h una botifarrada popular. Un cop dinat, més actuacions: rondalles, grup de Folk Montjuïc, havaneres i rom cremat. El fi de festa fou amb un correfoc dels Diables del Port.

El diumenge 25, abans de l'eucaristia presidida per el Sr. Cardenal, els joves i adolescents de la catequesi i l'esplai celebraren amb les seves activitats i una xocolatada la festa parroquial. Acaba la l'eucaristia, una ballada de sardanes amb la copla Mari-cel i la participació de dotze colles foren el punt i final de els festes parroquials.

Aquestes festes han estat possible gràcies a l'esforç i participació de tots i les adhesions de moltes associacions del barri que, d'alguna manera, amb la seva participació, agraïen també a la comunitat cristiana de Mare de Déu del Port i Sant Bartomeu aquest centenari de servei i presència en un barri popular. Així s'han fet presents en la celebració: Unió d'entitats de la Marina, les AAVV El Polvorí, Eduard Aunós, Plus Ultra, La Vinya, Can Clos, Metlco i Sant Cristobal; Fundació Paco Candel; Àncora; Associació cultural Ayala, Centre Cultural d'Estrelles Altes, els Diables del Port, els Amics de la Marina Zona Franca, Ona Nova, Associació de mitjans de comunicació local, Artistes de la Marina Montjuïc, Grup de Folk Montjuïc, Centre d'estudis Montjuïc, la Joia de Montjuïc, Projecte Home, Fundació Mans a les Mans, Joc, Aco, El Submarí, Spai-T, i la platget. Tot un reguitzell d'entitats ciutadanes, que han desitjat, també, celebrar el centenari de la comunitat cristiana de la Mare de Déu del Port i sant Bartomeu que sempre ha estat i vol continuar estant al servei del barri de la Marina. Que per cent any més!

Informació

XXII Jornada catalana de Pastoral de la salut

Amb el lema «Joventut i Pastoral de la salut, organitzada pel Secretariat Interdiocesà de Pastoral de la salut, el dissabte 23 d'octubre de 2010, va celebrar-se al Centre Borja de Sant Cugat del Vallès la XXII Jornada catalana de Pastoral de la salut.

La jornada es va iniciar amb unes paraules de salutació de Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar de Terrassa. Seguí la presentació de la jornada Mons. Romà Casanova, bisbe de Vic i responsable de la Pastoral de la salut de la CET.

Durant el matí es varen presentar dues conferències: la de Mons. Raúl Berzosa, bisbe auxiliar d'Oviedo, sobre «Los jóvenes en la sociedad y en la Iglesia. Salud y enfermedad», i la dels senyors Jau-

me Pérez i Josep M. Laïlla, de l'Hospital Sant Joan de Déu, que varen parlar sobre «Malalties i patologies en els adolescents i joves».

Després del dinar, es varen presentar aquestes tres comunicacions: «L'acompanyament dels joves en situació de dolor», a càrrec de la Dra. Montse Esquerri i de Anna M. Agustí; «Voluntariat en un hospital pediàtric», a càrrec de voluntaris de Sant Joan de Déu, i «Els joves acompanyen», a càrrec de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de Barcelona, Terrassa i Sant Feliu de Llobregat.

La jornada es va cloure amb la celebració de l'eucaristia, presidida per Mons. Romà Casanova.

XV Jornada d'animadors, amb el lema «Joves en l'Església»

Organitzada per les delegacions de Pastoral de Joventut de l'Arquebisbat de Barcelona i dels bisbats de Terrassa i Sant Feliu de Llobregat, el diumenge 24 d'octubre de 2010, va celebrar-se al Seminari Conciliar de Barcelona, la XV Jornada d'animadors de pastoral de joventut.

Després de la benvinguda i la pregària inicial, la jornada va tenir tres moments. En primer moment, de la mà de Mn. Peio

Sánchez i amb la presentació d'uns quants fragments de pel·lícules, es va fer una presentació i ambientació de la propera visita del Sant Pare a Barcelona, amb el lema de l'exposició, que deia: «Amb el successor de Sant Pere i amb una comunió oberta a tothom».

En segon lloc, i amb l'ajut d'un guió, en petits grups, es va compartir i reflexionar sobre els motius per estimar l'Església.

El tema de la tercera part de la jornada fou la vivència d'aquesta Església per mitjà de tres esdeveniments: el grup i la parroquia; la visita del Papa i la dedicació a Déu del temple de la Sagrada Família; i la propera Jornada Mundial de la

Joventut i la participació de la nostra diòcesi.

La jornada es va cloure amb la celebració de l'eucaristia i el dinar, amb una presentació de l'actual moment diocesà.

Presentació del llibre «La Sagrada Família segons Gaudí», d'Armand Puig

El 26 d'octubre de 2010, a les antigues escoles de la Sagrada Família, construïdes pel mateix Gaudí i situades al costat del temple, tingué lloc l'acte de presentació del llibre «La Sagrada Família segons Gaudí. Comprendre un símbol», del Dr. Armand Puig Tàrrach, degà-president de la FTC, llibre editat per Pòrtic.

Varen participar en l'acte Joan Rigol, president delegat de la Junta Constructora del temple de la Sagrada Família; Armand Puig, autor del llibre; Jordi Bonet, arquitecte director de les obres; Josep Lluc, de l'editorial Pòrtic, i Raquel Sancho, autora dels esquemes gràfics del llibre.

Joan Rigol va expressar el desig que la mirada dels visitants, després d'admirar la genialitat del temple, «es pugui obrir al sentit transcendent de les nostres vides, al llenguatge de la fe i a Déu».

Armand Puig va dir que Gaudí era sobretot un artista simbòlic i afegí que ara no es pot admirar la Sagrada Família només des de fora, que cal entrar-hi perquè tot el temple és «un gran llibre en pedra». «La Sagrada Família és un reflex de la litúrgia del cel aquí a la terra» i n'explicà els símbols principals a la llum de la Sagrada Escripura i la litúrgia.

Jordi Bonet va dir que «per a tots els qui treballem a la Sagrada Família l'obra és una cosa molt nostra» i afegí que «gràcies al material que va deixar Gaudí, tot el que hem fet no és pas obra nostra; és obra de Gaudí. Hem construït ja pràcticament els dos terços de tot el temple; esperem que la resta avanci també a bon pas».

Josep Duch va dir que hi ha molts llibres sobre Gaudí i el seu famós temple, però que l'obra del Dr. Armand Puig «ve a cobrir un buit, perquè faltava un text ambició i sòlid que expliqués la dimensió simbòlica cristiana del gran temple».

Raquel Sancho, autora de les il·lustracions del llibre, explicà que els gràfics i els dibuixos «estan fets de forma pedagògica, amb la intenció d'ajudar a comprendre l'explicació de la simbologia del temple».

Joan Rigol va concloure l'acte de presentació manifestant el seu desig que a partir del 7 de novembre la basílica somniada per Gaudí «sigui un espai de trobada de l'home modern amb el Transcendent i sigui també un espai de culte i de pregària, un espai de l'Esperit Sant».

Barcelona, octubre de 2010

SUMARI

Celebració de la XXV Trobada Internacional de Pregària per la Pau a Barcelona

Missatge del Sant Pare a la Trobada	585
Homilía del cardenal arquebisbe de Barcelona a Santa Maria del Mar	587
Homilía del metropolita Filaret a Santa Maria del Mar	589
Paraules del cardenal Lluís Martínez Sistach en l'acte inaugural	592
Paraules del cardenal Lluís Martínez Sistach en la cerimònia final	593
Crònica i altres textos de la Trobada	597

Prelat

<i>Decrets</i>	606
<i>Homilies i al·locucions:</i> Paraules en la concessió del doctorat <i>honoris causa</i> al metropolita Hilarion de Volokolamsk. Homilía en la inauguració de curs a les Facultats eclesiàstiques. Paraules del Sr. Cardenal arquebisbe en la inauguració de curs a les Facultats eclesiàstiques. Homilía del Sr. Cardenal de Barcelona, en l'ordenació de set diaques. Paraules en la sessió acadèmica amb motiu de la visita de Benet XVI. Homilía del Sr. Cardenal de Barcelona, en l'Eucaristia per pregar per la Visita Apostòlica del Papa Benet XVI	607
<i>Paraula i Vida:</i> Les religions, la convivència i la pau; Una gran catequesi en pedra; Sentit de la dedicació d'un temple; «Volem veure Jesús»; Els fruits de la visita de Benet XVI	620
<i>Notes de premsa:</i> Seminari de premsa visita del Papa Benet XVI a Barcelona; El cardenal Martínez Sistach informarà sobre la propera visita del Sant Pare a Barcelona; El cardenal Martínez Sistach ordenarà set diaques a la basílica de Santa Maria del Mar; El Papa recorrerà Via Laietana, Diputació i Marina per arribar a la Sagrada Família; Monsenyor Guido Marini prepara la visita del Papa a Barcelona; El cardenal Martínez Sistach demana una bona acollida de Barcelona al Sant Pare	626
<i>Declaracions:</i> <i>Entrevista al Sr. Cardenal arquebisbe de Barcelona al diari «Avui»</i>	631

Secretaria General

Ordes sagrats	635
Nomenaments parroquials	635
Nomenaments no parroquials	636
Institucions d'Ensenyament Superior	636
<i>In pace Christi:</i> Mn. Jaume Inglavaga Vilarrubia	637

Visita del Sant Pare a Barcelona

Activitats per preparar la visita del Sant Pare 638

Conferència Episcopal Tarraconense

Comunicat de la reunió núm. 196 642

Consell Pastoral Diocesà

Crònica de la 4a reunió del 16/10/2010 644

Consell Presbiteral

Crònica de la 6a reunió del 21/10/2010 654

Delegats Diocesans

Crònica de la 7a reunió dels delegats ddiocesans del 25/10/2010 . . . 660

Crònica

XVII Jornada de Pastoral Penitenciarà presidida pel cardenal arquebisbe 666

Concessió del doctorat *honoris causa* a Mons. Hilarion de Volokolamsk 667

El Sr. Cardenal arquebisbe, nomenat fill adoptiu de Camprodon . . . 669

Inauguració de curs a la Fundació Joan Maragall 669

Inauguració de curs a les Facultats de Filosofia i Teologia de Catalunya 672

Benedicció i inauguració de la Casa de l'Església del bisbat de Sant Feliu de Llobregat 673

Mare de Déu del Port: Cent anys de comunitat cristiana 674

Informacions

XXII Jornada catalana de Pastoral de la salut 676

XV Jornada d'animadors, amb el lema «Joves en l'Església» 676

Presentació del llibre «La Sagrada Família segons Gaudí» 677

Subscripció anual: 30,05 €

Exemplar solt: 3 €

El preu de la subscripció comprèn només l'edició del «Butlletí de l'Arquebisbat de Barcelona» de l'any en curs